

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ
ΔΑΣΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
Γενικές Διατάξεις

Άρθρο .....

Διάκριση δασικής ιδιοκτησίας

<p>Τα δάση και οι δασικές ~~εν γένει~~ εκτάσεις διακρίνονται από άποψη ιδιοκτησίας σε δημόσια και ιδιωτικά.</p> <p>Αναδιατύπωση 1:</p> <p>Τα δάση, οι δασικές εκτάσεις και οι λοιπές υπαγόμενες στο άρθρο 3 του παρόντος κώδικα εκτάσεις διακρίνονται από άποψη ιδιοκτησίας σε δημόσιες και ιδιωτικές.</p> <p>Αναδιατύπωση 2:</p> <p>Τα δάση, οι δασικές εκτάσεις και οι λοιπές εκτάσεις που έχουν τη μορφή των υπαγομένων στο άρθρο 3 του παρόντος κώδικα εκτάσεων διακρίνονται από άποψη ιδιοκτησίας σε δημόσιες και ιδιωτικές.</p>	<p>Άρθρο 9 παρ. 1 ν.3208/2003 (Α' 303)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: Διάκριση δασικής ιδιοκτησίας)</u></p> <p>Σχόλιο: Διαγράφεται λόγω κατάργησης της έννοιας των «εν γένει» δασικών εκτάσεων από τον ν. 4280/2014.</p> <p>Ωστόσο, ο γενικός χαρακτήρας της διάταξης επιβάλλει, κατά την αληθή έννοιά της, τη συμπερίληψη του συνόλου των υπαγομένων στη δασική νομοθεσία εκτάσεων, όπως προτείνεται με την</p>
--	---

	<p>παρακείμενη αναδιατύπωση.</p> <p>Περαιτέρω όμως, εν όψει του άρθρου 3 παρ. 5α και 5β του ν. 4280/2014, που υπάγει στη δασική νομοθεσία ορισμένες εκτάσεις μόνον εφ' όσον αυτές είναι δημόσιες, η παραπάνω αναδιατύπωση παρουσιάζει νομοτεχνικό πρόβλημα, αφού εσφαλμένα υπάγει και τις παραπάνω εξ ορισμού δημόσιες εκτάσεις (α. 3 παρ. 5α-5β) στη διάκριση δημοσίων-ιδιωτικών. Για τον λόγο αυτό προτείνεται η παρακείμενη αναδιατύπωση, στην οποία προστίθεται το μορφολογικό κριτήριο.</p> <p>Εν όψει των ανωτέρω, ερωτάται η Κ.Ε.Κ. ποια από τις παρακείμενες διατυπώσεις κρίνεται ως προτιμητέα.</p>
--	---

<p><u>Απόδοση στη δημοτική: -- / Επεξεργασμένη τελική απόδοση</u></p> <p>Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις διακρίνονται από άποψη ιδιοκτησίας σε δημόσια και ιδιωτικά.</p>	
--	--

<p><u>Αναδιατύπωση 1:</u></p> <p>Τα δάση, οι δασικές εκτάσεις και οι λοιπές υπαγόμενες στο άρθρο 3 του παρόντος κώδικα εκτάσεις διακρίνονται από άποψη ιδιοκτησίας σε δημόσιες και ιδιωτικές.</p> <p><u>Αναδιατύπωση 2:</u></p> <p>Τα δάση, οι δασικές εκτάσεις και οι λοιπές εκτάσεις που έχουν τη μορφή των υπαγομένων στο άρθρο 3 του παρόντος κώδικα εκτάσεων διακρίνονται από άποψη ιδιοκτησίας σε δημόσιες και ιδιωτικές.</p>	
---	--

Άρθρο .....

Αποτερματισμός και οροθέτηση δημοσίων δασών

<p>1. Εφ' όσον εις περιοχήν τίνα δεν υφίσταται κτηματολόγιον ή δεν έχει ενεργηθή κτηματογράφησις των δημοσίων και ιδιωτικών δασών και δασικών εκτάσεων, επιτρέπεται όπως το Δημόσιον προβαίνει εις τον αποτερματισμόν και οροθέτησιν των δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων, εν σχέσει προς ιδιωτικά δάση ή δασικάς εκτάσεις ή άλλα ιδιωτικά ακίνητα (εξωτερικός αποτερματισμός) ή προς ακίνητα ανήκοντα εις το Δημόσιον και μη έχοντα τον χαρακτήρα του δάσους ή δασικής εκτάσεως (εσωτερικός αποτερματισμός). Ο αποτερματισμός και η οροθέτησις ενεργούνται παρ' επιτροπής αποτελουμένης εκ του δασάρχου ενός εκπροσώπου του οικείου δήμου ή κοινότητας, οριζομένου υπό του δημάρχου ή του προέδρου και ενός τεχνικού υπαλλήλου της νομαρχίας Περιφερειακής ενότητας, οριζομένου μετά του αναπληρωτού του υπό του Νομάρχου Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, επί παρουσία και των</p>	<p>Άρθρο 73 ν. 998/1979 (Α' 289)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: Αποτερματισμός και οροθέτησις δημοσίων δασών)</u></p> <p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p>
---	---

ιδιοκτητών ή συνιδιοκτητών των ομόρων δασών ή άλλων ακινήτων, ως και παντός άλλου ενδιαφερομένου, συντασσομένου σχετικού πρωτοκόλλου αποτερματισμού και οροθετήσεως.

Ομοίως επιτρέπεται η προσωρινή οροθέτησις των δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων εν σχέσει προς τα διαχειριζόμενα ως διακατεχόμενα δάση και δασικές εκτάσεις, συντασσομένου παρά της επιτροπής πρωτοκόλλου προσωρινής οροθετήσεως. Η τοιαύτη οροθέτησις ουδαμώς επηρεάζει τα επί των τοιούτων εκτάσεων δικαιώματα κυριότητος του Δημοσίου.

2. Το πρωτόκολλον κοινοποιείται παρά του δασάρχου επί αποδείξει εις τους ενδιαφερομένους οι οποίοι δικαιούνται εντός μηνός από της κοινοποιήσεως να υποβάλλουν ενστάσεις κατά του γενομένου αποτερματισμού και οροθετήσεως. Αι ενστάσεις αύται εκδικάζονται υπό της επιτροπής του άρθρ.10 παρ.3, αποφαινομένης οριστικώς περί του αποτερματισμού και τοποθετήσεως των οροσήμων.

Εξαιρετικώς διά την περίπτωσιν ταύτην της επιτροπής προεδρεύει αντί του προέδρου πρωτοδικών, ο ειρηνοδίκης της περιοχής Τυχόν αμφισβήτησις περί των ορίων δημοσίου δάσους ή δασικής εκτάσεως αποτερματισθέντος και οροθετηθέντος κατά τα ανωτέρω υπάγεται εις την αρμοδιότητα του μονομελούς πρωτοδικείου αποφαινομένου επί τη αγωγή τινός των ενδιαφερομένων ασκουμένη εντός έτους από του οριστικού αποτερματισμού. Το πρωτοδικεϊόν δικάζει εκ των ενόντων επί τη βάσει παντός αποδεικτικού στοιχείου, της αποφάσεώς του υποκειμένης μόνον εις έφεσιν.

3. Η δαπάνη του αποτερματισμού και της οροθετήσεως πλην των διακατεχομένων βαρύνει κατά το ήμισυ το Δημόσιον και κατά το έτερον ήμισυ τους ομόρους ιδιοκτήτας αναλόγως του αναπτύγματος των ορίων εκάστης ομόρου ιδιοκτησίας. Περί της αναλογούσης εις έκαστον δαπάνης συντάσσεται ειδική πράξις της επιτροπής της παρ.1 Εν περιπτώσεις αρνήσεως ομόρου ιδιοκτήτου να καταβάλη την βαρύνουσαν αυτόν δαπάνη αύτη εισπράττονται διοικητικώς κατά τας διατάξεις περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων.

4. Διά π.δ/τος, εκδιδομένου προτάσει του Υπουργού Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας, καθορίζονται αι διαδικασίαι και οι ειδικώτεροι όροι του αποτερματισμού και οροθετήσεως των δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων, τα του τρόπου υπολογισμού της δαπάνης, ως και πάσα ετέρα

<p>αναγκαία λεπτομέρεια.</p> <p>5. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου ν. 998/1979 κτήματα τα οποία παρεχωρήθησαν ως δάσος εις κοινότητας προ του έτους 1940, ανήκουν κατά κυριότητα εις τους μέχρι τούδε κατόχους των μέχρις εκτάσεως 30 στρεμμάτων κατά κάτοχον.</p> <p>Ως συνοριακόν καθεστώς μεταξύ των ιδιωτικών κτημάτων αναγνωρίζεται εκείνο το οποίον συχνά και επανειλημμένοι διαχειριστικά πράξεις διά μακράς και αδιακόπου ασκήσεως καθιέρωσαν. Εκτάσεις δενδροκομικώς καλλιεργούμεναι ωσαύτως προ του 1940 και ευρισκόμεναι εντός Δημοσίου δάσους ή δασικής εκτάσεως παραχωρούνται κατά κυριότητα εις τους κατόχους των μέχρις εκτάσεως 30 στρεμμάτων κατά κάτοχον.</p>	
--	--

<p>Απόδοση στη δημοτική:</p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Αποτερματισμός και οροθέτηση δημοσίων δασών</p> <p>1. Σε όσες περιοχές δεν υφίσταται Κτηματολόγιο ή δεν έχει διενεργηθεί κτηματογράφηση των δημοσίων και ιδιωτικών δασών και δασικών εκτάσεων, επιτρέπεται να προβαίνει το Δημόσιο στον αποτερματισμό και την οροθέτηση των δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων, σε σχέση προς ιδιωτικά δάση ή δασικές εκτάσεις ή άλλα ιδιωτικά ακίνητα (εξωτερικός αποτερματισμός) ή προς ακίνητα, τα οποία ανήκουν στο Δημόσιο και δεν έχουν χαρακτήρα δάσους ή δασικής έκτασης (εσωτερικός αποτερματισμός). Ο αποτερματισμός και η οροθέτηση διενεργούνται από Επιτροπή, η οποία αποτελείται από τον δασάρχη, έναν εκπρόσωπο του οικείου δήμου, τον οποίον ορίζει ο δήμαρχος, και έναν τεχνικό υπάλληλο της Περιφερειακής ενότητας, ο οποίος ορίζεται μαζί με τον αναπληρωτή του από τον Συντονιστή της</p>	
---	--

Αποκεντρωμένης Διοίκησης, με την παρουσία και των ιδιοκτητών ή συνιδιοκτητών των όμορων δασών ή άλλων ακινήτων καθώς και κάθε άλλου ενδιαφερομένου, με σύνταξη σχετικού πρωτοκόλλου αποτερματισμού και οροθέτησης.

Ομοίως επιτρέπεται η προσωρινή οροθέτηση των δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων σε σχέση προς τα δάση και τις δασικές εκτάσεις των οποίων η διαχείριση γίνεται ως διακατεχομένων τα οποία τυγχάνουν διαχειρίσεως ως διακατεχόμενα, με σύνταξη πρωτοκόλλου προσωρινής οροθέτησης από την Επιτροπή. Η οροθέτηση αυτή ουδόλως επηρεάζει τα δικαιώματα κυριότητας του Δημοσίου στις εκτάσεις αυτές.

2. Το πρωτόκολλο κοινοποιείται από τον δασάρχη, με σχετική απόδειξη, στους ενδιαφερομένους, οι οποίοι δικαιούνται εντός μηνός από την κοινοποίηση να υποβάλουν ενστάσεις κατά του συντελεσθέντος αποτερματισμού και οροθέτησης. Οι ενστάσεις αυτές εκδικάζονται από την Επιτροπή του **άρθρου 10 παρ. 3**, η οποία αποφαινεται οριστικά σχετικά με τον αποτερματισμό και την τοποθέτηση των οροσήμων.

Κατ' εξαίρεση, για την περίπτωση αυτή, στην Επιτροπή προεδρεύει, αντί του Προέδρου Πρωτοδικών, ο Ειρηνοδίκης της περιοχής. Τυχόν αμφισβήτηση των ορίων δημοσίου δάσους ή δασικής εκτάσεως, τα οποία αποτερματίσθηκαν ή οροθετήθηκαν κατά τα ανωτέρω, υπάγεται στην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου, το οποίο αποφαινεται επί αγωγής, η οποία ασκείται από οποιονδήποτε από τους ενδιαφερομένους, εντός έτους από τον οριστικό αποτερματισμό. Το Πρωτοδικείο δικάζει με τα στοιχεία που διαθέτει, βάσει κάθε αποδεικτικού στοιχείου, η δε απόφασή του υπόκειται μόνο σε έφεση.

3. Η δαπάνη του αποτερματισμού και της οροθέτησης, εκτός από τα διακατεχόμενα, βαρύνει κατά το ήμισυ το Δημόσιο και κατά το άλλο ήμισυ τους όμορους ιδιοκτήτες, ανάλογα με το ανάπτυγμα των ορίων κάθε γειτονικής ιδιοκτησίας. Σχετικά με τη δαπάνη, η οποία αναλογεί σε καθένα, συντάσσεται ειδική πράξη της Επιτροπής της παρ. 1. Στην περίπτωση άρνησης όμορου ιδιοκτήτη να καταβάλει τη δαπάνη που τον βαρύνει, αυτή εισπράττεται διοικητικά σύμφωνα με τις διατάξεις για την είσπραξη δημοσίων εσόδων.

<p>4. Με προεδρικό διάταγμα, το οποίο εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, καθορίζονται οι διαδικασίες και οι ειδικότεροι όροι του αποτερματισμού και της οροθέτησης των δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων, τα σχετικά με τον τρόπο υπολογισμού της δαπάνης καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.</p> <p>5. Από την έναρξη ισχύος του ν. 998/1979, κτήματα, τα οποία παραχωρήθηκαν ως δάσος σε κοινότητες πριν το έτος 1940, ανήκουν κατά κυριότητα στους μέχρι τότε κατόχους τους, μέχρι έκταση τριάντα (30) στρεμμάτων ανά κάτοχο.</p> <p>Ως συνοριακό καθεστώς μεταξύ των ιδιωτικών κτημάτων αναγνωρίζεται εκείνο, το οποίο καθιέρωσαν συχνές και επανειλημμένες διαχειριστικές πράξεις μέσα από μακρά και αδιάκοπη άσκηση. Εκτάσεις που καλλιεργούνταν δενδροκομικά κατ' αυτόν τον τρόπο πριν το 1940 και βρίσκονται μέσα σε δημόσιο δάσος ή δασική έκταση, παραχωρούνται κατά κυριότητα στους κατόχους τους μέχρι έκταση τριάντα (30) στρεμμάτων ανά κάτοχο.</p>	
---	--

Άρθρο .....

.....

<p>16. Οι αποφάσεις των Επιτροπών του Οριστικού Αποτερματισμού που διενεργήθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του Ν. 6320/1934 (ΦΕΚ 356 Α') στο δημόσιο δάσος Ταξιάρχη Χαλκιδικής, που παραχωρήθηκε κατά νομή, με τις διατάξεις του άρθρου 1 του παραπάνω νόμου και του από 15.12.1934 προεδρικού διατάγματος (ΦΕΚ 448 Α') στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, διατηρούν την ισχύ τους ως προς τη μορφή των εκτάσεων που αποτερματίστηκαν ως αγροτικές. Όσες από τις εν λόγω εκτάσεις έχουν δασωθεί φυσικά υπάγονται ως προς τη διαχείρισή τους στις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 12 του παρόντος.</p>	<p>Άρθρο 21 παρ. 16 ν.3208/2003 (Α' 303)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: Μεταβατικές διατάξεις)</u></p> <p><u>Σχόλιο : Διάταξη τοπικού χαρακτήρα</u></p> <p><u>Σχόλιο: προτείνονται τρεις εναλλακτικές επιλογές: α)</u> Λόγω του τοπικού χαρακτήρα</p>
---	--

	της, η συγκεκριμένη διάταξη προτείνεται να μην κωδικοποιηθεί, αλλά να εξακολουθήσει να ισχύει παράλληλα (εφ' όσον υιοθετηθεί η λύση αυτή γενικότερα για τις παρόμοιου χαρακτήρα διατάξεις), άλλως, β) προτείνεται ως τελευταία παράγραφος στο προηγούμενο άρθρο ή γ) να παραμείνει ως παρατίθεται, δηλαδή ως αυτοτελής ειδική διάταξη
--	---

<p><u>Απόδοση στη δημοτική: -- / Επεξεργασμένη τελική απόδοση</u></p> <p>Οι αποφάσεις των Επιτροπών του Οριστικού Αποτερματισμού που διενεργήθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του Ν. 6320/1934 (ΦΕΚ 356 Α΄) στο δημόσιο δάσος Ταξιάρχη Χαλκιδικής, που παραχωρήθηκε κατά νομή, με τις διατάξεις του άρθρου 1 του παραπάνω νόμου και του από 15.12.1934 προεδρικού διατάγματος (ΦΕΚ 448 Α΄) στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, διατηρούν την ισχύ τους ως προς τη μορφή των εκτάσεων που αποτερματίστηκαν ως αγροτικές. Όσες από τις εν λόγω εκτάσεις έχουν δασωθεί φυσικά υπάγονται ως προς τη διαχείρισή τους στις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 12 του παρόντος.</p>	
---	--

Άρθρο .....

Πεδίο εφαρμογής ιδιοκτησιακών ρυθμίσεων

<p>~~13.~~ Στις ιδιοκτησιακές ρυθμίσεις των άρθρων 12, 13, 14, 15 και 16 του παρόντος νόμου κώδικα δεν υπάγονται οι εκτάσεις που είναι καταγεγραμμένες στα βιβλία δημόσιων κτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών ως δημόσια κτήματα.</p>	<p>Άρθρο 21 παρ. 13 ν.3208/2003 (Α' 303) <u>(τίτλος άρθρου: Μεταβατικές διατάξεις)</u></p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική: -- / Επεξεργασμένη τελική απόδοση</u></p> <p>Στις ιδιοκτησιακές ρυθμίσεις των άρθρων 12, 13, 14, 15 και 16 του ν. 3208/2003 του παρόντος κώδικα δεν υπάγονται οι εκτάσεις που είναι καταγεγραμμένες στα βιβλία δημόσιων κτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών ως δημόσια κτήματα.</p>	

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ

Δημόσια και Ιδιωτική Δασική Ιδιοκτησία

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Δημόσια δασική ιδιοκτησία

Άρθρο .....

Τεκμήριο κυριότητας Δημοσίου στα δάση κατά το β.δ. της 17.11/1.12 του 1836

<p>Με το άρθρο 3 του β.δ. της 17.11/1.12 του 1836 θεσπίστηκε τεκμήριο κυριότητας επί των δασών υπέρ του Δημοσίου με την εξής διατύπωση:</p> <p>«Παρελθούσης της ανωτέρω προθεσμίας [του άρθρου 3 του β.δ. 17(29)Νοεμ/1 Δεκ. 1836 (Α' 69)], θεωρούνται όλα τα δάση, περί των οποίων δεν παρουσιασθώσιν οι ως άνω, κατά την άνω διάταξη απαιτούμενοι τίτλοι, ως αδιαφιλονίκητα Εθνικά, και θέλουν διατίθεσθαι ως τοιαύτα».</p>	<p>Άρθρο 3 τελευταίο εδάφιο β.δ. 17(29)Νοεμ/1 Δεκ. 1836 (Α' 69)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: --)</u></p> <p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p> <p>Ερώτημα προς την Κ.Ε.Κ: ερωτάται αν οι διατάξεις του β.δ. 17(29)Νοεμ/1 Δεκ. 1836 δέον να κριθούν ως κωδικοποιητές. Παρά την αυξημένη πρακτική σημασία τους, οι διατάξεις αυτές, πρωτίστως λόγω του απωτάτου χρόνου θέσπισής τους παρουσιάζουν σημαντικά νομοτεχνικά προβλήματα ως προς την ένταξή τους στον παρόντα κώδικα και για τον λόγο αυτό εξετάζεται να παραμείνουν εκτός κωδικοποίησης, ισχύουσες παραλλήλως, λύση η οποία υιοθετήθηκε και από όλους τους προγενέστερους δασικούς κώδικες (1924, 1929, 1969).</p> <p>Εάν, παρά ταύτα, κριθεί ότι οι διατάξεις αυτές τυγχάνουν κωδικοποιητές,</p>
--	---

	προτείνεται η ενσωμάτωσή τους κατά τον τρόπο που παρατίθεται.
--	---

<p><u>Απόδοση στη δημοτική: -- / Επεξεργασμένη τελική απόδοση</u></p> <p>Με το άρθρο 3 του β.δ. της 17.11/1.12 του 1836 θεσπίστηκε τεκμήριο κυριότητας επί των δασών υπέρ του Δημοσίου με την εξής διατύπωση:</p> <p>«Παρελθούσης της προθεσμίας [του άρθρου 3 του β.δ. 17(29)Νοεμ/1 Δεκ. 1836 (Α' 69)], θεωρούνται όλα τα δάση, περί των οποίων δεν παρουσιασθώσιν οι κατά την άνω διάταξη απαιτούμενοι τίτλοι, ως αδιαφιλονίκητα Εθνικά, και θέλουν διατίθεσθαι ως τοιαύτα».</p>	
--	--

Άρθρο .....

Τεκμήριο κυριότητας Δημοσίου στα λιβάδια κατά το β.δ. της 3/15.12 του 1833

<p>Με το άρθρο 1 του β.δ. της 3/15 Δεκεμβρίου 1833 θεσπίστηκε τεκμήριο κυριότητας επί των λιβαδιών υπέρ του Δημοσίου με την εξής διατύπωση:</p> <p>«Όλα τα λειβάδια διά την επικαρπίαν των οποίων δεν έχει τίς να παρουσιάσει έγγραφον (ταπί) εκδοθέν επί Τουρκικής εξουσίας, θεωρούνται ως δημόσια και η νομή αυτών μένει ως και μέχρι τούδε εις το</p>	<p>Άρθρο 1 β.δ. 3/15 Δεκεμβρίου 1833 (Α' 40)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: --)</u></p> <p><u>Σχόλιο:</u> η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p> <p><u>Ερώτημα προς την Κ.Ε.Κ:</u> ερωτάται αν οι</p>
--	--

<p>Δημόσιο».</p>	<p>διατάξεις του β.δ. 3/15 Δεκεμβρίου 1833 δέον να κριθούν ως κωδικοποιητέες. Παρά την αυξημένη πρακτική σημασία τους, οι διατάξεις αυτές, πρωτίστως λόγω του απωτάτου χρόνου θέσπισής τους παρουσιάζουν σημαντικά νομοτεχνικά προβλήματα ως προς την ένταξή τους στον παρόντα κώδικα και για τον λόγο αυτό εξετάζεται να παραμείνουν εκτός κωδικοποίησης, ισχύουσες παραλλήλως, λύση η οποία υιοθετήθηκε και από όλους τους προγενέστερους δασικούς κώδικες (1924, 1929, 1969).</p> <p>Εάν, παρά ταύτα, κριθεί ότι οι διατάξεις αυτές τυγχάνουν κωδικοποιητέες, προτείνεται η ενσωμάτωσή τους κατά τον τρόπο που παρατίθεται.</p>
------------------	---

<p><u>Απόδοση στη δημοτική: -- / Επεξεργασμένη τελική απόδοση</u></p> <p>Με το άρθρο 1 του β.δ. της 3/15 Δεκεμβρίου 1833 θεσπίστηκε τεκμήριο κυριότητας επί των λιβαδιών υπέρ του Δημοσίου με την εξής διατύπωση:</p> <p>«Όλα τα λειβάδια διά την επικαρπίαν των οποίων δεν έχει τίς να παρουσιάσει έγγραφον (ταπί) εκδοθέν επί Τουρκικής εξουσίας, θεωρούνται ως δημόσια και η νομή αυτών μένει ως και μέχρι τούδε εις το</p>	
--	--

Δημόσιο».	
-----------	--

Άρθρο .....

Βάρος απόδειξης δικαιωμάτων επί δασών

<p>Επί των πάσης φύσεως αμφισβητήσεων ή διενέξεων ή δικών μεταξύ του Δημοσίου, είτε ως ενάγοντος είτε ως εναγομένου είτε ως αιτούντος είτε ως καθ' ου ή αίτηση, και φυσικού ή νομικού προσώπου, το οποίο προβάλλει ή αξιώνει οποιοδήποτε δικαίωμα, εμπράγματο ή μη, επί των δασών και των δασικών εκτάσεων το ως άνω φυσικό ή νομικό πρόσωπο οφείλει να αποδείξει την παρ' αυτώ ύπαρξη του δικαιώματός του.</p> <p>Κατ' εξαίρεση η διάταξη αυτή δεν ισχύει στις περιφέρειες των Πρωτοδικείων των Ιονίων Νήσων, της Κρήτης, των Νομών Λέσβου, Σάμου, Χίου και Κυκλάδων, των νήσων Κυθήρων, Αντικυθήρων, καθώς και της περιοχής της Μάνης όπως αυτή ορίζεται από διοικητικά όρια των Καλλικρατικών Δήμων Ανατολικής και Δυτικής Μάνης.</p>	<p>Άρθρο 62 ν.998/1979 (Α' 289)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: Βάρος αποδείξεως)</u></p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Βάρος απόδειξης δικαιωμάτων σε δάση</p>	

<p>Σε κάθε είδους αμφισβητήσεις ή διενέξεις ή δίκες μεταξύ του Δημοσίου, είτε ως ενάγοντος είτε ως εναγομένου είτε ως αιτούντος είτε ως καθ' ου η αίτηση, και φυσικού ή νομικού προσώπου, το οποίο προβάλλει ή αξιώνει οποιοδήποτε δικαίωμα, εμπράγματο ή μη, επί των δασών και των δασικών εκτάσεων, το ως άνω φυσικό ή νομικό πρόσωπο οφείλει να αποδείξει την ύπαρξη του δικαιώματός του.</p> <p>Κατ' εξαίρεση η διάταξη αυτή δεν ισχύει στις περιφέρειες των Πρωτοδικείων των Ιονίων Νήσων, της Κρήτης, των Νομών Λέσβου, Σάμου, Χίου και Κυκλάδων, των νήσων Κυθήρων, Αντικυθήρων καθώς και της περιοχής της Μάνης, όπως αυτή ορίζεται από διοικητικά όρια των Καλλικρατικών Δήμων Ανατολικής και Δυτικής Μάνης.</p>	
---	--

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Ιδιωτική δασική ιδιοκτησία

Άρθρο .....

Ιδιωτικά δάση κατά το β.δ. της 17.11/1.12 του 1836

Με τα άρθρα 1 και 2 του β.δ. της 17.11/1.12 του 1836 θεσπίστηκαν οι κανόνες αναγνώρισης ιδιωτικών	Άρθρο 1 β.δ. 17(29)Νοεμ/1 Δεκ. 1836 (Α΄
---	---

εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί των δασών της τότε Ελληνικής Επικράτειας με την εξής διατύπωση:

«1. Ιδιωτικά δάση, μεταξύ των δασών του βασιλείου, θεωρούνται μόνον εκείνα όσα δι' εγγράφων, εκδεδομένων κατά τους νομίμους τύπους από τας αρμοδίας Τουρκικής Αρχάς, αποδειχθώσιν, ότι υπήρχον και πριν της αρχής του υπέρ ανεξαρτησίας αγώνος, ιδιοκτησίαι πλήρεις ιδιωτών. Προσέτι ως δάση ιδιωτικά θέλουν θεωρείσθαι αναμφισβητήτως και τα κείμενα εις όσα ιδιωτικά χωρία (Τζεφλίκια) δεν αναφέρουν μεν τα νόμιμα έγγραφα ονομαστί τα εμπεριεχόμενα εις αυτά δάση, προϋποτιθεμένου ότι κείνται αληθώς εντός των ακριβώς αποδειχθέντων ορίων του αρμοδίου ιδιωτικού κτήματος (Τζεφλικίου), επομένως σχηματίζουν αναγκαίον και φυσικόν συστατικόν μέρος αυτού. Αν δε εκ περιστάσεως τα έγγραφα ταύτα εχάθησαν από την αρχήν του υπέρ ανεξαρτησίας πολέμου, τότε συγχωρούνται όλα τα προς απόδειξιν ένδικα μέσα όσα χορηγεί ο νόμος».

«2. Αξιώσεις δήμων και Μοναστηρίων περί της ιδιοκτησίας δάσους, θεμελιούμεναι μόνον εις πολυχρόνιον και αδιάλειπτον δικαίωμα ελευθέρας ξυλεύσεως, προερχόμενον από την ανέκαθεν αμελημένην διοίκησιν των δασών και επομένως μη στηριζόμεναι εις νόμιμα έγγραφα, χαρακτηρίζοντα ρητώς την ιδιοκτησίαν του δάσους, δεν εμπορούν να αναγνωρισθώσιν, ούτε εμπορούν τα διΐσχυριζόμενα αυτά δικαιώματα να γένωσι παραδεκτά ως τίτλος ιδιοκτησίας, μάλιστα θεωρούνται τα δάση αυτά αναντιρρήτως ως δημόσια. Αλλ' εάν υπήρχον έγγραφα αποδεικνύοντα τω όντι την ιδιοκτησίαν ενός τοιούτου δάσους, και εχάθησαν εκ περιστάσεως, τότε εμπορεί να φέρη εν τω μέσω την περί τούτου απόδειξιν ο απαιτών αυτό δήμος, ή το Μοναστήριον, αλλά μόνον κατά το άρθρ.390 της Πολ. Δικονομίας».

69)

(τίτλος άρθρου: --)

Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής

Άρθρο 2 β.δ. 17(29)Νοεμ/1 Δεκ. 1836 (Α' 69)

(τίτλος άρθρου: --)

Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής

Ερώτημα προς την Κ.Ε.Κ: ερωτάται αν οι διατάξεις του β.δ. 17(29)Νοεμ/1 Δεκ. 1836 δέον να κριθούν ως κωδικοποιητέες. Παρά την αυξημένη πρακτική σημασία τους, οι διατάξεις αυτές, πρωτίστως λόγω του απωτάτου χρόνου θέσπισής τους παρουσιάζουν σημαντικά νομοτεχνικά προβλήματα ως προς την ένταξή τους στον παρόντα κώδικα και για τον λόγο αυτό εξετάζεται να παραμείνουν εκτός κωδικοποίησης, ισχύουσες παράλληλως, λύση η οποία υιοθετήθηκε και από όλους

	<p>τους προγενέστερους δασικούς κώδικες (1924, 1929, 1969).</p> <p>Εάν, παρά ταύτα, κριθεί ότι οι διατάξεις αυτές τυγχάνουν κωδικοποιητές, προτείνεται η ενσωμάτωσή τους κατά τον τρόπο που παρατίθεται.</p>
--	--

<p><u>Απόδοση στη δημοτική: -- / Επεξεργασμένη τελική απόδοση</u></p> <p>Με τα άρθρα 1 και 2 του β.δ. της 17.11/1.12 του 1836 θεσπίστηκαν οι κανόνες αναγνώρισης ιδιωτικών εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί των δασών της τότε Ελληνικής Επικράτειας με την εξής διατύπωση:</p> <p>«1. Ιδιωτικά δάση, μεταξύ των δασών του βασιλείου, θεωρούνται μόνον εκείνα όσα δι' εγγράφων, εκδεδομένων κατά τους νομίμους τύπους από τας αρμοδίας Τουρκικής Αρχάς, αποδειχθώσιν, ότι υπήρχον και πριν της αρχής του υπέρ ανεξαρτησίας αγώνος, ιδιοκτησίαι πλήρεις ιδιωτών. Προσέτι ως δάση ιδιωτικά θέλουν θεωρείσθαι αναμφισβητήτως και τα κείμενα εις όσα ιδιωτικά χωρία (Τζεφλίκια) δεν αναφέρουν μεν τα νόμιμα έγγραφα ονομαστί τα εμπεριεχόμενα εις αυτά δάση, προϋποτιθεμένου ότι κείνται αληθώς εντός των ακριβώς αποδειχθέντων ορίων του αρμοδίου ιδιωτικού κτήματος (Τζεφλικίου), επομένως σχηματίζουν αναγκαίον και φυσικόν συστατικόν μέρος αυτού. Αν δε εκ περιστάσεως τα έγγραφα ταύτα εχάθησαν από την αρχήν του υπέρ ανεξαρτησίας πολέμου, τότε συγχωρούνται όλα τα</p>	
--	--

<p>προς απόδειξιν ένδικα μέσα όσα χορηγεί ο νόμος».</p> <p>«2. Αξιώσεις δήμων και Μοναστηρίων περί της ιδιοκτησίας δάσους, θεμελιούμεναι μόνον εις πολυχρόνιον και αδιάλειπτον δικαίωμα ελευθέρας ξυλεύσεως, προερχόμενον από την ανέκαθεν αμελημένην διοίκησιν των δασών και επομένως μη στηριζόμεναι εις νόμιμα έγγραφα, χαρακτηρίζοντα ρητώς την ιδιοκτησίαν του δάσους, δεν εμπορούν να αναγνωρισθώσιν, ούτε εμπορούν τα διΐσχυριζόμενα αυτά δικαιώματα να γένωσι παραδεκτά ως τίτλος ιδιοκτησίας, μάλιστα θεωρούνται τα δάση αυτά αναντιρρήτως ως δημόσια. Αλλ' εάν υπήρχον έγγραφα αποδεικνύοντα τω όντι την ιδιοκτησίαν ενός τοιούτου δάσους, και εχάθησαν εκ περιστάσεως, τότε εμπορεί να φέρη εν τω μέσω την περί τούτου απόδειξιν ο απαιτών αυτό δήμος, ή το Μοναστήριον, αλλά μόνον κατά το άρθρ.390 της Πολ. Δικονομίας».</p>	
---	--

Άρθρο .....

Προϋποθέσεις αναγνώρισης ιδιωτικών δασών κατά το β.δ. της 17.11/1.12 του 1836

<p>Η κατά το προηγούμενο άρθρο αναγνώριση ιδιωτικών δασών ισχύει μόνο εφ' όσον έγινε κατ' εφαρμογή της διαδικασίας που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 3 του β.δ. της 17.11/1.12 του 1836, η οποία έχει επί λέξει ως εξής:</p> <p>«Εντός ενός έτους από την ημέραν της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου οφείλουν οι ιδιοκτήται των υπό το άρθρο 1 και 2 δασών να παρουσιάσωσιν εις την Ημετέραν επί των Οικονομικών Γραμματειάν, ή απ'ευθείας, ή διά των αρμοδίων υπαλλήλων, τους νομίμους τίτλους της ιδιοκτησίας των. Η Γραμματεία</p>	<p>Άρθρο 3 β.δ. 17(29)Νοεμ/1 Δεκ. 1836 (Α' 69) (πλην του τελευταίου εδαφίου)</p> <p>(τίτλος άρθρου: --)</p> <p>Ερώτημα προς την Κ.Ε.Κ: ερωτάται αν οι διατάξεις του β.δ. 17(29)Νοεμ/1 Δεκ. 1836 δέον να κριθούν ως κωδικοποιητέες. Παρά την αυξημένη πρακτική σημασία τους, οι</p>
---	---

<p>ήθελε θέλει εξετάσει αυτούς, θέλει τους αναγνωρίσει, ή απορρίψει, και εις την πρώτην περίπτωσιν θέλει επισήμως δώσει την κατοχήν εις τους ιδιοκτήτας, εις δε την δευτέραν, θέλι τας ελλειπούσας νομίμων αποδείξεων αξιώσεις αυτών, ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων εις την περίστασιν ταύτην όμως, μέχρι της τελειωτικής δικαστικής αποφάσεως περί της ιδιοκτησίας, μένει η κατοχή του διαφιλονεικουμένου δάσους αναφαίρετος, εις ον ευρίσκεται».</p>	<p>διατάξεις αυτές, πρωτίστως λόγω του απωτάτου χρόνου θέσπισής τους παρουσιάζουν σημαντικά νομοτεχνικά προβλήματα ως προς την ένταξή τους στον παρόντα κώδικα και για τον λόγο αυτό εξετάζεται να παραμείνουν εκτός κωδικοποίησης, ισχύουσες παράλληλως, λύση η οποία υιοθετήθηκε και από όλους τους προγενέστερους δασικούς κώδικες (1924, 1929, 1969).</p> <p>Εάν, παρά ταύτα, κριθεί ότι οι διατάξεις αυτές τυγχάνουν κωδικοποιητέες, προτείνεται η ενσωμάτωσή τους κατά τον τρόπο που παρατίθεται.</p>
---	---

<p><u>Απόδοση στη δημοτική: -- / Επεξεργασμένη τελική απόδοση</u></p> <p>Η κατά το προηγούμενο άρθρο αναγνώριση ιδιωτικών δασών ισχύει μόνο εφ' όσον έγινε κατ' εφαρμογή της διαδικασίας που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 3 του β.δ. της 17.11/1.12 του 1836, η οποία έχει επί λέξει ως εξής:</p> <p>«Εντός ενός έτους από την ημέραν της δημοσίευσως του παρόντος νόμου οφείλουν οι ιδιοκτήται των υπό το άρθρο 1 και 2 δασών να παρουσιάσωσιν εις την Ημετέραν επί των Οικονομικών Γραμματειάν, ή απ'ευθείας, ή διά των αρμοδίων υπαλλήλων, τους νομίμους τίτλους της ιδιοκτησίας των. Η Γραμματεία ήθελε θέλει εξετάσει αυτούς, θέλει τους αναγνωρίσει, ή απορρίψει, και εις την πρώτην περίπτωσιν θέλει επισήμως δώσει την κατοχήν εις τους ιδιοκτήτας, εις δε την δευτέραν, θέλι τας ελλειπούσας νομίμων</p>	
--	--

αποδείξεων αξιώσεις αυτών, ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων εις την περίστασιν ταύτην όμως, μέχρι της τελειωτικής δικαστικής αποφάσεως περί της ιδιοκτησίας, μένει η κατοχή του διαφιλονεικουμένου δάσους αναφαίρετος, εις ον ευρίσκεται».	
--	--

Άρθρο .....

Πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του β.δ. της 17.11/1.12 του 1836

Οι διατάξεις των άρθρων ..... (διατάξεις β.δ. 1836) του παρόντος κώδικα δεν έχουν εφαρμογή στα δάση των «Νέων Χωρών».	<p>(τίτλος άρθρου: --)</p> <p>Σχόλιο: Εισάγεται νέο άρθρο, το οποίο οριοθετεί το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του β.δ. του 1836, σύμφωνα με την παγία νομολογία της πολιτικής και διοικητικής δικαιοσύνης (Σ.τ.Ε. 920/1937, Σ.τ.Ε. 1104/1938, Α.Π. 1100/2014, Εφ. Λαρ. 403/2015 Πολ. Πρωτ. Θεσσαλονίκης 22966/2011)</p> <p>Ερώτημα προς την Κ.Ε.Κ: ερωτάται αν κρίνεται σκόπιμη/επιτρεπτή η προσθήκη του άρθρου αυτού (στην περίπτωση που οι διατάξεις του β.δ. 17(29)Νοεμ/1 Δεκ. 1836</p>
---	--

	κριθούν ως κωδικοποιητές)
--	---------------------------

<p><u>Απόδοση στη δημοτική: -- / Επεξεργασμένη τελική απόδοση</u></p> <p>Οι διατάξεις των άρθρων ..... του β.δ. 1836 του παρόντος κώδικα δεν έχουν εφαρμογή στα δάση των «Νέων Χωρών».</p>	
--	--

Άρθρο .....

Μη προβολή δικαιωμάτων από το Δημόσιο

<p>1. Το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας σε δάση, δασικές εκτάσεις και στις εκτάσεις των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου που:</p> <p>Ι. Αναγνωρίστηκαν ως ιδιωτικά:</p> <p>α) Με τη διαδικασία του νόμου από 17/29 Νοεμβρίου 1836 «Περί ιδιωτικών δασών» (ΦΕΚ 69/1.12.1836).</p> <p>β) Με τις διατάξεις του Ν. ΑΧΝ'/14.1.1888 «Περί διακρίσεως και οροθεσίας των δασών» (ΦΕΚ 20 /21.1.1888), όπως τροποποιήθηκε με το Ν. ΒΛΠΖ'/12.7.1903 (ΦΕΚ 160 Α') και τα β.δ. 11.12.1889 και 19.7.1904, εφόσον συντάχθηκαν πρωτόκολλα αποτερματισμού.</p> <p>γ) Με αμετάκλητες αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, στις οποίες διάδικος, αρχικός ή κατά παρέμβαση, ήταν το Ελληνικό Δημόσιο.</p> <p>δ) Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που εκδόθηκαν μετά από γνωμοδοτήσεις των Συμβουλίων επί ιδιοκτησιακών θεμάτων, κατά τις διατάξεις του Ν. 853/1917 «Περί οργανισμού Υπουργείου Γεωργίας»</p>	<p>Άρθρο 10 ν.3208/2003 (Α' 303)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: --)</u></p>
--	---

(ΦΕΚ 133 Α'), του Α.Ν. 1747/1939 «περί συστάσεως παρά τω Υπουργείω Γεωργίας Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δασών» (ΦΕΚ 208 Α'), των άρθρων 9 έως 13 του Ν.Δ. 86/1969, με τις οποίες κωδικοποιήθηκαν οι διατάξεις των δασικών κωδίκων του Ν. 3077/1924 «περί δασικού κώδικος» και Ν. 4173/1929 «περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 11 Μαΐου 1929 Ν.Δ. «περί δασικού κώδικος» (ΦΕΚ 205 Α') και τις διατάξεις του άρθρου 8 του Ν. 998/1979, καθώς και με αποφάσεις των Γενικών Διοικητών και του Επιτρόπου Διοίκησης του Ν.Δ. 1150/1942, με τις οποίες κρίθηκαν ιδιοκτησιακές υποθέσεις.

ε) Με αποφάσεις του Διοικητικού Δικαστηρίου του Υπουργείου Γεωργίας του Ν. 2201/1920 «περί συστάσεως Διοικητικού Δικαστηρίου» (ΦΕΚ 133 Α') και του Ν.Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1926 (ΦΕΚ 328 Α').

στ) Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας κατά τις διατάξεις του άρθρου 29 του Ν.Δ. 841/1941 «περί λήψεως εκτάκτων μέτρων δια την εκμετάλλευσιν και διαχείρισιν των δασών, λόγω των εκ του πολέμου δημιουργηθεισών συνθηκών» (ΦΕΚ 445 Α'), των άρθρων 42 και 49 του Ν.Δ. 2501/1953 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων των περί δασών νόμων» (ΦΕΚ 200 Α') και των άρθρων 3 έως 8 του Δασικού Κώδικα (Ν.Δ. 86/1969).

ζ) Με τις διατάξεις του διατάγματος 2468/1917 και του Ν. 1072/1917 (ΦΕΚ 305/1917) της Προσωρινής Κυβέρνησης.

η) Με αποφάσεις νομαρχών κατά τις διατάξεις του άρθρου 67 του Ν. 998/1979, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 του Ν. 1734/1987.

θ) Με τις διατάξεις του ν. 248/1976, σε ό,τι αφορά:

α) τις δασικές εκτάσεις που με τον ανωτέρω νόμο κρίθηκε ότι δεν ανήκουν στο Δημόσιο,

β) τις εκτάσεις που εμφανίζονται στον προσωρινό κτηματικό χάρτη του ν. 248/1976 ως μη δασικές, καθώς και εκείνες που κρίθηκε με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις, κατά τη διαδικασία των άρθρων

12 επ. του ν. 248/1976, ότι δεν αποτελούν δάσος ή δασική έκταση και αν ακόμη απέκτησαν μεταγενεστέρως δασικό χαρακτήρα, εφόσον έχουν εκδοθεί για τις εκτάσεις αυτές ή για τμήματα τους μέχρι τις 31.3.2011 από τις αρμόδιες δασικές αρχές διοικητικές πράξεις, βεβαιωτικές του διαπιστωθέντος, κατ' εφαρμογή του ν. 248/1976, μη δασικού χαρακτήρα αυτών,

ι) Με τις διατάξεις του Αγροτικού Κώδικα.

κ) Με τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν.δ. 2185/1952 «περί αναγκαστικής απαλλοτριώσεως κτημάτων προς αποκατάστασιν ακτημόνων καλλιεργητών και κτηνοτρόφων» (Α' 217) και του άρθρου 26 του ν. 2040/1992, σε ό,τι αφορά τις δασικές εκτάσεις της παραγράφου 2, τις εκτάσεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 5 και τις υπεράνω των δασών ή δασικών εκτάσεων ασκεπείς κορυφές ή αλπικές ζώνες των ορέων της παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 998/1979, όπως ισχύει.

λ) Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 3147/ 2003.

μ) Σύμφωνα με τις καταχωρήσεις στα κτηματολογικά βιβλία του Κτηματολογίου Ρόδου και Κω - Λέρου

II. Παραχωρήθηκαν κατά κυριότητα:

α) Με τις διατάξεις των νόμων ΤΣΤΕ'/16.10.1856 (ΦΕΚ 79/24.10.1856) και ΥΛΑ'/25.3.1871 (ΦΕΚ 25/16.6.1871) και των μετέπειτα εκδοθέντων νόμων, με τους οποίους εκποιήθηκαν ή παραχωρήθηκαν από το Υπουργείο Οικονομικών ή την Αεροπορική Άμυνα δημόσια κτήματα, ανεξαρτήτως του χρόνου εκποίησης ή παραχώρησης και της μορφής των κτημάτων.

β) Με τις διατάξεις των προϊσχυσάντων δασικών κωδίκων των νόμων 2636/1924, 3077/1924, 3542/1928 (ΦΕΚ 91 Α'), των άρθρων 62, 63, 63α και 180 έως 199 του Ν. 4173/1929, του Α.Ν. 857/1937 «περί παραχωρήσεως δημοσίων και κοινοτικών δασικών εκτάσεων δια σκοπούς γεωργικούς και δενδροκομικής εκμεταλλεύσεως» (ΦΕΚ 367 Α') και των άρθρων 14 έως 34 του Ν.Δ. 86/1969.

γ) Με τις διατάξεις του άρθρου 51 του Ν. 4108/1929 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως

διατάξεων τινών της νομοθεσίας περί δήμων και κοινοτήτων», όπως αυτό ερμηνεύτηκε με το Ν. 6271/25.8.1934 «περί αυθεντικής ερμηνείας του εδαφίου 1 του άρθρου 51 του Ν. 4108/1929 και συμπληρώσεως του άρθρου τούτου» και Ν. 3194/20-22.4.1955 και παραδόθηκαν με πρωτόκολλο από την Επιτροπή του άρθρου 1 του διατάγματος από 13/15.2.1930.

δ) Με το Ν.Δ. από 17/18.10.1923 «περί παραχωρήσεως κυριότητας δασών ρητινευομένων υπό ιδιωτών» (ΦΕΚ 297 Α'), το Ν.Δ. 1/13.12.1923 (ΦΕΚ 360 Α'), το άρθρο 53 του Ν.Δ. 2501/1953, σύμφωνα με τους όρους και περιορισμούς των διατάξεων του άρθρου 8 του διατάγματος αυτού.

ε) Με τις διατάξεις του Ν. 998/1979, του Ν. 1734/1987, καθώς και άλλων διατάξεων της δασικής νομοθεσίας.

III. Περιήλθαν κατά κυριότητα :

α) Στους υπερθεματιστές, μετά από κατακυρωτικές εκθέσεις δημόσιων αναγκαστικών πλειστηριασμών, συμπεριλαμβανομένων και των κατά τις διατάξεις του Ν.Δ. 356/1974 (ΦΕΚ 90 Α') διενεργουμένων, εφόσον δεν ασκήθηκε εμπρόθεσμα διεκδικητική αγωγή κατά το άρθρο 1020 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και του άρθρου 33 παράγραφος 3 του Ν. 1473/1984 (ΦΕΚ 127 Α') ή ανακοπή κατά το άρθρο 74 του Ν.Δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.).

β) Σε τρίτους, βάσει συμβιβαστικών πράξεων με το Ελληνικό Δημόσιο, κατά τη διαδικασία του άρθρου 39 του ν. 1884/1990, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 14 του ν. 2227/1994 (Α' 129), καθώς και των διατάξεων του β.δ. 6/1961, εφόσον αντικείμενο της συμβιβαστικής πράξης έχει αποτελέσει η κυριότητα της έκτασης και όχι οποιοδήποτε άλλο δικαίωμα τρίτων σε αυτήν.

γ) Από διαχωρισμό υπέρ των Ταμείων Εφέδρων Πολεμιστών Κρήτης και των Μονών βάσει του ν. 3345/1925.

δ) Σε τρίτους από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος (Ε.Τ.Ε.), ως διαχειρίστριας ανταλλαξίμων κτημάτων,

βάσει της από 5.5.1925 συμβάσεως μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και Ε.Τ.Ε., με την προϋπόθεση ότι τα κτήματα αυτά είχαν παραδοθεί στην Ε.Τ.Ε. με πρωτόκολλο παραδόσεως και παραλαβής και κατά τη διάρκεια ισχύος της συμβάσεως δεν υπήρχε διεκδίκηση από κάποια δημόσια υπηρεσία εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών και για τις πωλήσεις που έγιναν από την Ε.Τ.Ε. μετά την 29.10.1937, προκειμένου δε περί παραμεθορίων περιοχών, είχε χορηγηθεί ειδική έγγραφη άδεια του Γενικού Επιτελείου Στρατού.

ε) Στην εγχώρια περιουσία των Νήσων Κυθήρων και Αντικυθήρων κατά τις διατάξεις του άρθρου 84 του Ν. 1416/1984 (ΦΕΚ 18 Α').

στ) Με τις διατάξεις των άρθρων 13 και 18 του παρόντος νόμου.

ζ) Κατόπιν αδείας του Υπουργού Γεωργίας κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 του από 3.9.1924 νομοθετικού διατάγματος που κυρώθηκε με το άρθρο μόνο του ν. 3250/1924 (Α' 324), εφόσον η άδεια μεταβίβασης δεν ανακλήθηκε ούτε ακυρώθηκε με δικαστική απόφαση.

2. Αποτελούν οριστικούς τίτλους κυριότητας, για τις εκτάσεις που παραχωρήθηκαν με αυτά, τα διατάγματα που εκδόθηκαν δυνάμει:

α) του από 2.7.1926 Ν.Δ (ΦΕΚ 223 Α') «Περί εξημερώσεως αγρίων δένδρων»,

β) του Ν. 3542/ 1928 (ΦΕΚ 91 Α') και

γ) των άρθρων 192 και 193 του Ν. 4173/1929.

Το Δημόσιο δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν διεκδίκηση τρίτων επί των ανωτέρω εκτάσεων. Οι παραπάνω οριστικοί τίτλοι δεν ανακαλούνται, ακόμη και στην περίπτωση που οι παραχωρηθείσες εκτάσεις έπαψαν να εξυπηρετούν το σκοπό για τον οποίο παραχωρήθηκαν.

3. Παραχωρητήρια εκδοθέντα από το Υπουργείο της Οικονομίας της Προσωρινής Διοίκησης της Ελλάδος

<p>κατά τα έτη 1822 έως 1833, εφόσον δεν ανακλήθηκαν, θεωρούνται έγκυρα και ισχυρά, ανεξάρτητα εάν εκδόθηκαν ή όχι ανανεωτικοί τίτλοι από το Ελεγκτικό Συνέδριο.</p> <p>Ωσαύτως θεωρούνται έγκυρα και ισχυρά τα παραχωρητήρια που εκδόθηκαν κατ' εφαρμογή:</p> <p>α) Του Ν. 26 Μαΐου 1835 (ΦΕΚ 2) και του διατάγματος 13/25 Νοεμβρίου 1836 (ΦΕΚ 67).</p> <p>β) Του διατάγματος 21 Απριλίου 10 Μαΐου 1836 (ΦΕΚ 20).</p> <p>γ) Του Ν. 1/13 Ιανουαρίου 1838 (ΦΕΚ 1).</p> <p>δ) Του Ν. ΤΠΖ'/24.3.1871 (ΦΕΚ 29).</p>	
<p><u>Απόδοση στη δημοτική: -- / Επεξεργασμένη τελική απόδοση</u></p> <p>1. Το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας σε δάση, δασικές εκτάσεις και στις εκτάσεις των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου που:</p> <p>Ι. Αναγνωρίστηκαν ως ιδιωτικά:</p> <p>α) Με τη διαδικασία του νόμου από 17/29 Νοεμβρίου 1836 «Περί ιδιωτικών δασών» (ΦΕΚ 69/1.12.1836).</p> <p>β) Με τις διατάξεις του Ν. ΑΧΝ'/14.1.1888 «Περί διακρίσεως και οροθεσίας των δασών» (ΦΕΚ 20 /21.1.1888), όπως τροποποιήθηκε με το Ν. ΒΛΠΖ'/12.7.1903 (ΦΕΚ 160 Α') και τα β.δ. 11.12.1889 και 19.7.1904, εφόσον συντάχθηκαν πρωτόκολλα αποτερματισμού.</p> <p>γ) Με αμετάκλητες αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, στις οποίες διάδικος, αρχικός ή κατά παρέμβαση, ήταν το Ελληνικό Δημόσιο.</p>	

δ) Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που εκδόθηκαν μετά από γνωμοδοτήσεις των Συμβουλίων επί ιδιοκτησιακών θεμάτων, κατά τις διατάξεις του Ν. 853/1917 «Περί οργανισμού Υπουργείου Γεωργίας» (ΦΕΚ 133 Α'), του Α.Ν. 1747/1939 «περί συστάσεως παρά τω Υπουργείω Γεωργίας Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δασών» (ΦΕΚ 208 Α'), των άρθρων 9 έως 13 του Ν.Δ. 86/1969, με τις οποίες κωδικοποιήθηκαν οι διατάξεις των δασικών κωδίκων του Ν. 3077/1924 «περί δασικού κώδικος» και Ν. 4173/1929 «περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 11 Μαΐου 1929 Ν.Δ. «περί δασικού κώδικος» (ΦΕΚ 205 Α') και τις διατάξεις του άρθρου 8 του Ν. 998/1979, καθώς και με αποφάσεις των Γενικών Διοικητών και του Επιτρόπου Διοίκησης του Ν.Δ. 1150/1942, με τις οποίες κρίθηκαν ιδιοκτησιακές υποθέσεις.

ε) Με αποφάσεις του Διοικητικού Δικαστηρίου του Υπουργείου Γεωργίας του Ν. 2201/1920 «περί συστάσεως Διοικητικού Δικαστηρίου» (ΦΕΚ 133 Α') και του Ν.Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1926 (ΦΕΚ 328 Α').

στ) Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας κατά τις διατάξεις του άρθρου 29 του Ν.Δ. 841/1941 «περί λήψεως εκτάκτων μέτρων δια την εκμετάλλευσιν και διαχείρισιν των δασών, λόγω των εκ του πολέμου δημιουργηθεισών συνθηκών» (ΦΕΚ 445 Α'), των άρθρων 42 και 49 του Ν.Δ. 2501/1953 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων των περί δασών νόμων» (ΦΕΚ 200 Α') και των άρθρων 3 έως 8 του Δασικού Κώδικα (Ν.Δ. 86/1969).

ζ) Με τις διατάξεις του διατάγματος 2468/1917 και του Ν. 1072/1917 (ΦΕΚ 305/1917) της Προσωρινής Κυβέρνησης.

η) Με αποφάσεις νομαρχών κατά τις διατάξεις του άρθρου 67 του Ν. 998/1979, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 του Ν. 1734/1987.

θ) Με τις διατάξεις του ν. 248/1976, σε ό,τι αφορά:

α) τις δασικές εκτάσεις που με τον ανωτέρω νόμο κρίθηκε ότι δεν ανήκουν στο Δημόσιο,

β) τις εκτάσεις που εμφανίζονται στον προσωρινό κτηματικό χάρτη του ν. 248/1976 ως μη δασικές, καθώς και εκείνες που κρίθηκε με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις, κατά τη διαδικασία των άρθρων 12 επ. του ν. 248/1976, ότι δεν αποτελούν δάσος ή δασική έκταση και αν ακόμη απέκτησαν μεταγενεστέρως δασικό χαρακτήρα, εφόσον έχουν εκδοθεί για τις εκτάσεις αυτές ή για τμήματα τους μέχρι τις 31.3.2011 από τις αρμόδιες δασικές αρχές διοικητικές πράξεις, βεβαιωτικές του διαπιστωθέντος, κατ' εφαρμογή του ν. 248/1976, μη δασικού χαρακτήρα αυτών,

ι) Με τις διατάξεις του Αγροτικού Κώδικα.

κ) Με τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν.δ. 2185/1952 «περί αναγκαστικής απαλλοτριώσεως κτημάτων προς αποκατάστασιν ακτημόνων καλλιεργητών και κτηνοτρόφων» (Α' 217) και του άρθρου 26 του ν. 2040/1992, σε ό,τι αφορά τις δασικές εκτάσεις της παραγράφου 2, τις εκτάσεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 5 και τις υπεράνω των δασών ή δασικών εκτάσεων ασκεπείς κορυφές ή αλπικές ζώνες των ορέων της παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 998/1979, όπως ισχύει.

λ) Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 3147/ 2003.

μ) Σύμφωνα με τις καταχωρήσεις στα κτηματολογικά βιβλία του Κτηματολογίου Ρόδου και Κω - Λέρου

II. Παραχωρήθηκαν κατά κυριότητα:

α) Με τις διατάξεις των νόμων ΤΣΤΕ'/16.10.1856 (ΦΕΚ 79/24.10.1856) και ΥΛΑ'/25.3.1871 (ΦΕΚ 25/16.6.1871) και των μετέπειτα εκδοθέντων νόμων, με τους οποίους εκποιήθηκαν ή παραχωρήθηκαν από το Υπουργείο Οικονομικών ή την Αεροπορική Άμυνα δημόσια κτήματα, ανεξαρτήτως του χρόνου εκποίησης ή παραχώρησης και της μορφής των κτημάτων.

β) Με τις διατάξεις των προϊσχυσάντων δασικών κωδίκων των νόμων 2636/1924, 3077/1924, 3542/1928 (ΦΕΚ 91 Α'), των άρθρων 62, 63, 63α και 180 έως 199 του Ν. 4173/1929, του Α.Ν. 857/1937 «περί παραχωρήσεως δημοσίων και κοινοτικών δασικών εκτάσεων δια σκοπούς γεωργικούς και δενδροκομικής

<p>εκμεταλλεύσεως» (ΦΕΚ 367 Α') και των άρθρων 14 έως 34 του Ν.Δ. 86/1969.</p> <p>γ) Με τις διατάξεις του άρθρου 51 του Ν. 4108/1929 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινών της νομοθεσίας περί δήμων και κοινοτήτων», όπως αυτό ερμηνεύτηκε με το Ν. 6271/25.8.1934 «περί αυθεντικής ερμηνείας του εδαφίου 1 του άρθρου 51 του Ν. 4108/1929 και συμπληρώσεως του άρθρου τούτου» και Ν. 3194/20-22.4.1955 και παραδόθηκαν με πρωτόκολλο από την Επιτροπή του άρθρου 1 του διατάγματος από 13/15.2.1930.</p> <p>δ) Με το Ν.Δ. από 17/18.10.1923 «περί παραχωρήσεως κυριότητας δασών ρητινευομένων υπό ιδιωτών» (ΦΕΚ 297 Α'), το Ν.Δ. 1/13.12.1923 (ΦΕΚ 360 Α'), το άρθρο 53 του Ν.Δ. 2501/1953, σύμφωνα με τους όρους και περιορισμούς των διατάξεων του άρθρου 8 του διατάγματος αυτού.</p> <p>ε) Με τις διατάξεις του Ν. 998/1979, του Ν. 1734/1987, καθώς και άλλων διατάξεων της δασικής νομοθεσίας.</p> <p>III. Περιήλθαν κατά κυριότητα :</p> <p>α) Στους υπερθεματιστές, μετά από κατακυρωτικές εκθέσεις δημόσιων αναγκαστικών πλειστηριασμών, συμπεριλαμβανομένων και των κατά τις διατάξεις του Ν.Δ. 356/1974 (ΦΕΚ 90 Α') διενεργουμένων, εφόσον δεν ασκήθηκε εμπρόθεσμα διεκδικητική αγωγή κατά το άρθρο 1020 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και του άρθρου 33 παράγραφος 3 του Ν. 1473/1984 (ΦΕΚ 127 Α') ή ανακοπή κατά το άρθρο 74 του Ν.Δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.).</p> <p>β) Σε τρίτους, βάσει συμβιβαστικών πράξεων με το Ελληνικό Δημόσιο, κατά τη διαδικασία του άρθρου 39 του ν. 1884/1990, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 14 του ν. 2227/1994 (Α' 129), καθώς και των διατάξεων του β.δ. 6/1961, εφόσον αντικείμενο της συμβιβαστικής πράξης έχει αποτελέσει η κυριότητα της έκτασης και όχι οποιοδήποτε άλλο δικαίωμα τρίτων σε αυτήν.</p> <p>γ) Από διαχωρισμό υπέρ των Ταμείων Εφέδρων Πολεμιστών Κρήτης και των Μονών βάσει του ν. 3345/</p>	
--	--

1925.

δ) Σε τρίτους από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος (Ε.Τ.Ε.), ως διαχειρίστριας ανταλλαξίμων κτημάτων, βάσει της από 5.5.1925 συμβάσεως μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και Ε.Τ.Ε., με την προϋπόθεση ότι τα κτήματα αυτά είχαν παραδοθεί στην Ε.Τ.Ε. με πρωτόκολλο παραδόσεως και παραλαβής και κατά τη διάρκεια ισχύος της συμβάσεως δεν υπήρχε διεκδίκηση από κάποια δημόσια υπηρεσία εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών και για τις πωλήσεις που έγιναν από την Ε.Τ.Ε. μετά την 29.10.1937, προκειμένου δε περί παραμεθορίων περιοχών, είχε χορηγηθεί ειδική έγγραφη άδεια του Γενικού Επιτελείου Στρατού.

ε) Στην εγχώρια περιουσία των Νήσων Κυθήρων και Αντικυθήρων κατά τις διατάξεις του άρθρου 84 του Ν. 1416/1984 (ΦΕΚ 18 Α').

στ) Με τις διατάξεις των άρθρων 13 και 18 του παρόντος νόμου.

ζ) Κατόπιν αδείας του Υπουργού Γεωργίας κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 του από 3.9.1924 νομοθετικού διατάγματος που κυρώθηκε με το άρθρο μόνο του ν. 3250/1924 (Α' 324), εφόσον η άδεια μεταβίβασης δεν ανακλήθηκε ούτε ακυρώθηκε με δικαστική απόφαση.

2. Αποτελούν οριστικούς τίτλους κυριότητας, για τις εκτάσεις που παραχωρήθηκαν με αυτά, τα διατάγματα που εκδόθηκαν δυνάμει:

α) του από 2.7.1926 Ν.Δ (ΦΕΚ 223 Α') «Περί εξημερώσεως αγρίων δένδρων»,

β) του Ν. 3542/ 1928 (ΦΕΚ 91 Α') και

γ) των άρθρων 192 και 193 του Ν. 4173/1929.

Το Δημόσιο δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν διεκδίκηση τρίτων επί των ανωτέρω εκτάσεων. Οι παραπάνω οριστικοί τίτλοι δεν ανακαλούνται, ακόμη και στην περίπτωση που οι παραχωρηθείσες

<p>εκτάσεις έπαψαν να εξυπηρετούν το σκοπό για τον οποίο παραχωρήθηκαν.</p> <p>3. Παραχωρητήρια εκδοθέντα από το Υπουργείο της Οικονομίας της Προσωρινής Διοίκησης της Ελλάδος κατά τα έτη 1822 έως 1833, εφόσον δεν ανακλήθηκαν, θεωρούνται έγκυρα και ισχυρά, ανεξάρτητα εάν εκδόθηκαν ή όχι ανανεωτικοί τίτλοι από το Ελεγκτικό Συνέδριο.</p> <p>Ωσαύτως θεωρούνται έγκυρα και ισχυρά τα παραχωρητήρια που εκδόθηκαν κατ' εφαρμογή:</p> <p>α) Του Ν. 26 Μαΐου 1835 (ΦΕΚ 2) και του διατάγματος 13/25 Νοεμβρίου 1836 (ΦΕΚ 67).</p> <p>β) Του διατάγματος 21 Απριλίου 10 Μαΐου 1836 (ΦΕΚ 20).</p> <p>γ) Του Ν. 1/13 Ιανουαρίου 1838 (ΦΕΚ 1).</p> <p>δ) Του Ν. ΤΠΖ'/24.3.1871 (ΦΕΚ 29).</p>	
---	--

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Συνιδιοκτησία

Άρθρο .....

Συγκυριότητα του Δημοσίου κατά το 1/5

<p>~~1. (Καταργήθηκε από την περ. α' παρ. 1 άρ. 79 Ν. 998/1979 (ΦΕΚ Α' 289)).~~</p> <p>2. Το δικαίωμα συγκυριότητος του Δημοσίου κατά το 1/5 δεν υφίσταται:</p> <p>α) Επί μη δημοσίων δασών συνολικής εκτάσεως κατ' ιδιοκτησίαν μέχρι πέντε στρεμμάτων,</p>	<p>Άρθρο 34 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: Παραχώρησης 1/5 μεριδίου</u></p>
---	--

<p>παρεμβαλλομένων εντός γεωργικών ή δενδροκομικών καλλιεργουμένων εκτάσεων. Εις την περίπτωση ταύτην το επί του ενός πέμπτου δικαίωμα του Δημοσίου θεωρείται ως μη υφιστάμενον από της ισχύος του Ν.Δ. 841 της 29.11/22.12.1941 (περί λήψεως εκτάκτων μέτρων δια την εκμετάλλευσιν και διαχείρισιν των δασών λόγω των εκ του πολέμου δημιουργηθεισών συνθηκών).</p> <p>β) Επί δασών των Νέων Χωρών, τα οποία αναγνωρίζονται ως ιδιοκτησία του νομικού προσώπου δήμου ή κοινότητας ή έχουν μεταβιβασθεί σε αυτό με δικαιοπραξία εν ζωή ή αιτία θανάτου, από άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, υπέρ των οποίων είχε γίνει η αναγνώριση</p> <p>γ) Επί των δασών των Ιερών Μονών του Αγίου Όρους των κειμένων εν τη περιφέρειά της τέως Γενικής Διοικήσεως Μακεδονίας, από της ισχύος του Νομ. 1804 της 5/19.9.1944 (περί επεκτάσεως του άρθρ. 7 του Νομ. 6242 και επί των εν Μακεδονία δασών του Αγίου Όρους).</p> <p>~~3-4. (Καταργήθηκαν από την περ. α' παρ. 1 άρ. 79 Ν. 998/1979 (ΦΕΚ. Α' 289)).~~</p>	<p>του Δημοσίου επί δασών των Νέων Χωρών)</p> <p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Συγκυριότητα του Δημοσίου κατά το 1/5</p> <p>Το δικαίωμα συγκυριότητος του Δημοσίου κατά το 1/5 δεν υφίσταται:</p> <p>α) Σε μη δημόσια δάση συνολικής έκτασης κατ' ιδιοκτησία μέχρι πέντε (5) στρέμματα, τα οποία παρεμβάλλονται σε γεωργικά ή δενδροκομικά καλλιεργούμενες εκτάσεις. Στην περίπτωση αυτή το δικαίωμα του Δημοσίου στο 1/5 θεωρείται ότι δεν υφίσταται από την ισχύ του νδ 841/29.11-22.12.1941 (περί λήψεως εκτάκτων μέτρων δια την εκμετάλλευσιν και διαχείρισιν των δασών λόγω των εκ του</p>	

<p>πολέμου δημιουργηθεισών συνθηκών).</p> <p>β) Σε δάση των Νέων Χωρών, τα οποία αναγνωρίζονται ως ιδιοκτησία του νομικού προσώπου δήμου ή κοινότητας ή έχουν μεταβιβασθεί σε αυτό με δικαιοπραξία εν ζωή ή αιτία θανάτου, από άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, υπέρ των οποίων είχε γίνει η αναγνώριση.</p> <p>γ) Στα δάση των Ιερών Μονών του Αγίου Όρους, τα οποία βρίσκονται στην περιφέρεια της τέως Γενικής Διοικήσεως Μακεδονίας, από την ισχύ του ν. 1804/5-19.9.1944 (περί επεκτάσεως του άρθρου 7 του ν. 6242 και επί των εν Μακεδονία δασών του Αγίου Όρους).</p>	
---	--

Άρθρο .....

Παραχώρηση δικαιώματος συγκυριότητας του Δημοσίου

<p>1. Υφιστάμενον ιδανικόν μερίδιον του Δημοσίου επί δασών ή δασικών εκτάσεων δύναται, εφ' όσον είναι μικρότερον του 50%, να παραχωρήται προς τους συγκυρίους (φυσικά ή νομικά πρόσωπα) τη αιτήσει τούτων, προτιμωμένων πάντοτε των συγκυριών δασικών συνεταιρισμών ή Οργανισμών τοπικής Αυτοδιοικήσεως. Δεν επιτρέπεται, η τοιαύτη παραχώρησις, εάν κατά τον χρόνον υποβολής της αιτήσεως συντρέχει, ή εντός μηνός από της υποβολής ταύτης ήθελεν ανακύψει, περίπτωσις απαλλοτριώσεως του υπολοίπου ιδανικού μεριδίου κατ'εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρ.43 του παρόντος νόμου ή άλλης ειδικής διατάξεως προβλεπούσης την απαλλοτριώσιν και του υπολοίπου.</p> <p>2. Η παραχώρησις ενεργείται δι'αποφάσεως του οικείου Νομάρχου Συντονιστή της Αποκεντρωμένης</p>	<p>Άρθρο 63 ν.998/1979 (Α' 289)</p> <p>(τίτλος άρθρου: Συγκυριότης Δημοσίου)</p> <p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p>
--	---

Διοίκησης αποτελούσης νόμιμον τίτλον προς μεταγραφὴν ἐπὶ καταβολή του τιμήματος, του παραχωρουμένου μεριδίου. Το τίμημα ορίζεται υπό της επιτροπῆς **του άρθρ.10 παρ.3 κατά τα εν άρθρ.6** οριζόμενα, η εξόφλησις δε αυτού δύναται να προβλέπεται και εις ίσας εξαμηνιαίας ατόκους δόσεις μέχρις εξ το πολύ. Εν τη τελευταία, ταύτη περιπτώσει η μεταβίβασις του μεριδίου συντελείται από της εμπροθέσμου καταβολῆς της τελευταίας δόσεως του τιμήματος.

3. Μатаιουμένης της παραχωρήσεως του ανωτέρω μεριδίου, ή εάν τούτο αποτελείται εκ των 50% και άνω του δάσους ή της δασικής εκτάσεως περί ης πρόκειται, δεν συντρέχει δε περιπτώσεις απαλλοτριώσεως του υπολοίπου κατά τα εις την παρ.1 αναφερόμενα, ενεργείται αυτοουσία διανομή, αποχωριζομένου τμήματος του επικοίνου ίσου κατ' αξίαν προς το ιδανικόν μερίδιον του Δημοσίου, του υπολοίπου παραμένοντος εις την πλήρη κυριότητα του ή των συγκυρίων (φυσικών ή νομικών προσώπων). Υπαρχόντων πλειόνων συγκυρίων η μεταξύ των συγκυριότης ἐπὶ του υπολοίπου διατηρείται προσαιζανομένου αναλόγως του ιδανικού μεριδίου εκάστου ἐπὶ τούτου. Εφ' όσον οι συγκύριοι συναινούν η διανομή γίνεται, μετά σύμφωνον γνώμην της κατά **το άρθρ.10 παρ.3** επιτροπῆς, διά συμβολαιογραφικής πράξεως υπογραφομένης υπό των συγκυρίων και νομίμως μεταγραφομένης, του δημοσίου εκπροσωπούμενου υπό του οικείου **Νομάρχου** Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ή του υπό τούτου εξουσιοδοτουμένου. Εφ' όσον οι συγκύριοι δεν συναινούν, ή δεν αποδέχονται την γνωμοδότησιν της κατά **το άρθρ.10 παρ.3** επιτροπῆς ως προς την θέσιν ή τα όρια του αποχωριζομένου τμήματος, ή δεν προσέλθουν προς υπογραφὴν της πράξεως διανομῆς εντός μηνός από της σχετικής προσκλήσεως, το Δημόσιον δικαιούται να επιδιώξη δικαστικώς την διανομήν.

4. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον διανομή ενεργείται υποχρεωτικώς και εις ας περιπτώσεις το μερίδιον του Δημοσίου είναι μικρότερον του 50% , πρόκειται όμως περί δάσους ή δασικής εκτάσεως συνεχόμενης μετά δημοσίου δάσους ή δασικής εκτάσεως ἐπὶ τω τέλει αποχωρισμού του αναλόγου προς το ρηθέν μερίδιο τμήματος και προσθήκης αυτού εις το συνεχόμενον δημόσιον δάσος ή δασικήν έκτασιν. Εάν όμως η διανομή δεν δύναται να έχη ως αποτέλεσμα την προσθήκην του αποχωριζομένου τμήματος εις παρακείμενον δημόσιον δάσος ή δασικήν έκτασιν, το δε αποχωριζόμενον τμήμα, ή τμήματα εκ παρακειμένων ιδιοκτησιών, δεν υπερβαίνουν τα εκατόν στρέμματα επιτρέπεται όπως το μερίδιον του

<p>Δημοσίου πωληθή κατά τα εις την παρ.2 οριζόμενα ή όπως το Δημόσιον επιδιώξη δικαστικώς την πώλησιν του επικοίνου και διανομήν του εκπλειστηριάσματος.</p> <p>5. Τα της διαδικασίας προς υποβολήν αιτήσεων, έλεγχον των τίτλων και διενέργειαν των παραχωρήσεων ή προς διενέργειαν της εκουσίας διανομής, τα της εκδόσεως των παραχωρητηρίων, ο τρόπος εξοφλήσεως του τιμήματος, ως και πάσα ετέρα λεπτομέρεια διά την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος άρθρου καθορίζονται διά προεδρικού διατάγματος εκδιδομένου προτάσει του Υπουργού Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας.</p>	
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Παραχώρηση δικαιώματος συγκυριότητας του Δημοσίου</p> <p>1. Υφιστάμενο ιδανικό μερίδιο του Δημοσίου σε δάση ή δασικές εκτάσεις μπορεί, εφ' όσον είναι μικρότερο του 50%, να παραχωρείται προς τους συγκυρίους (φυσικά ή νομικά πρόσωπα), κατόπιν αιτήσεώς τους, προτιμώμενων πάντοτε των συγκυριών δασικών συνεταιρισμών ή Οργανισμών τοπικής Αυτοδιοίκησης. Δεν επιτρέπεται τέτοια παραχώρηση, αν κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης συντρέχει ή εντός μηνός από την υποβολή της ανακύψει περίπτωση απαλλοτρίωσης του υπολοίπου ιδανικού μεριδίου κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 43 του παρόντος ή άλλης ειδικής διάταξης που προβλέπει την απαλλοτρίωση και του υπολοίπου.</p> <p>2. Η παραχώρηση διενεργείται με απόφαση του οικείου Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, η οποία αποτελεί νόμιμο τίτλο προς μεταγραφή έναντι καταβολής του τιμήματος του μεριδίου που παραχωρείται. Το τίμημα ορίζεται από την Επιτροπή του άρθρου 10 παρ. 3 κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 6, η δε εξόφλησή του μπορεί να προβλέπεται και σε ισόποσες εξαμηνιαίες άτοκες δόσεις, μέχρι έξι (6) το</p>	

πολύ. Στην τελευταία αυτή περίπτωση η μεταβίβαση του μεριδίου συντελείται από την εμπρόθεσμη καταβολή της τελευταίας δόσης του τμήματος.

3. Σε περίπτωση ματαίωσης της παραχώρησης του ανωτέρω μεριδίου ή αν αυτό αποτελείται από το 50% και πάνω του εν λόγω δάσους ή δασικής έκτασης και δεν συντρέχει περίπτωση απαλλοτρίωσης του υπολοίπου κατά τα αναφερόμενα στην παρ. 1, διενεργείται αυτούσια διανομή, με αποχωρισμό τμήματος του επίκοινου ίσου σε αξία προς το ιδανικό μερίδιο του Δημοσίου, το δε υπόλοιπο παραμένει στην πλήρη κυριότητα του ή των συγκυρίων (φυσικών ή νομικών προσώπων). Αν υπάρχουν περισσότεροι συγκύριοι, η μεταξύ τους συγκυριότητα στο υπόλοιπο διατηρείται με ανάλογη προσαύξηση του ιδανικού μεριδίου καθενός επί τούτου. Εφ' όσον οι συγκύριοι συναινούν, η διανομή γίνεται μετά από σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής του άρθρου 10 παρ. 3, με συμβολαιογραφική πράξη, η οποία υπογράφεται από τους συγκυρίους και μεταγράφεται νόμιμα, του Δημοσίου νόμιμα εκπροσωπούμενου από τον οικείο Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ή από εξουσιοδοτημένο από αυτόν πρόσωπο. Εφ' όσον οι συγκύριοι δεν συναινούν ή δεν αποδέχονται τη γνωμοδότηση της Επιτροπής του άρθρου 10 παρ. 3 ως προς τη θέση ή τα όρια του τμήματος που αποχωρίζεται ή δεν προσέλθουν να υπογράψουν την πράξη διανομής εντός μηνός από τη σχετική πρόσκληση, το Δημόσιο δικαιούται να επιδιώξει τη διανομή δικαστικά.

4. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο διανομή διενεργείται υποχρεωτικά και στις περιπτώσεις που το μερίδιο του Δημοσίου είναι μικρότερο του 50%, πρόκειται όμως για δάσος ή δασική έκταση συνεχόμενη με δημόσιο δάσος ή δασική έκταση με σκοπό τον αποχωρισμό αναλόγου προς το προαναφερόμενο μερίδιο τμήματος και την προσθήκη του στο συνεχόμενο δημόσιο δάσος ή τη δασική έκταση. Αν όμως η διανομή δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την προσθήκη του αποχωριζόμενου τμήματος σε παρακείμενο δημόσιο δάσος ή δασική έκταση, το δε αποχωριζόμενο τμήμα ή τμήματα παρακειμένων ιδιοκτησιών δεν υπερβαίνουν τα εκατό (100) στρέμματα, επιτρέπεται να πωληθεί το μερίδιο του Δημοσίου κατά τα οριζόμενα στην παρ. 2 ή να επιδιώξει το Δημόσιο δικαστικά την πώληση του επίκοινου και τη διανομή του εκπλειστηριάσματος.

5. Τα σχετικά με τη διαδικασία υποβολής αιτήσεων, τον έλεγχο των τίτλων και τη διενέργεια των παραχωρήσεων ή τη διενέργεια εκούσιας διανομής, την έκδοση των παραχωρητηρίων, τον τρόπο εξόφλησης του τιμήματος καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας.	
---	--

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

Διακατεχόμενα δάση

Άρθρο .....

Διακατεχόμενα δημόσια δάση

1. Τα δικαιώματα διακατοχής επί δημόσιων δασών και δημόσιων δασικών ~~εν γένει~~ εκτάσεων, που έχουν αναγνωριστεί υπέρ τρίτων με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις ή πράξεις αρμόδιων διοικητικών οργάνων ως διακατεχόμενα, καθώς και όσα έτυχαν κατά το παρελθόν διαχειρίσεως ως διακατεχόμενα εκ μέρους των διακατόχων με διαχειριστική έκθεση ή πίνακα υλοτομίας που εγκρίθηκαν από την αρμόδια	<p>Άρθρο 13 παρ. 1 έως 9 ν.3208/2003 (Α' 303)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: Διακατεχόμενα δημόσια δάση και δημόσιες δασικές εν γένει)</u></p>
--	--

δασική αρχή, θεωρούμενα ως ιδιόρρυθμες εμπράγματα σχέσεις, μπορεί να καταργούνται υπέρ του Δημοσίου για λόγους δασικής πολιτικής, ή προστασίας αρχαιολογικών χώρων ή μνημείων, αντί αποζημίωσης. Η καταβαλλόμενη αποζημίωση ορίζεται στο ήμισυ (1/2) της αξίας του δασοκτήματος, η οποία αξία υπολογίζεται αποκλειστικά με βάση τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν. 998/1979, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οικιστικές ή άλλες χρήσεις ξένες προς τον κατά φύση προορισμό του δάσους ή της δασικής έκτασης.

2. Η προηγούμενη ρύθμιση γίνεται κατά περίπτωση με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών και Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας, η οποία εκδίδεται με πρόταση της αρμόδιας δασικής υπηρεσίας. Στην απόφαση, που μεταγράφεται νομίμως με επιμέλεια του οικείου Δασάρχη, αναφέρονται τα όρια και το εμβαδόν του διακατεχόμενου δασοκτήματος, η αξία του, το συνολικό ύψος της αποζημίωσης, ο τρόπος καταβολής αυτής, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο για τον ακριβή προσδιορισμό του δασοκτήματος στοιχείο.

3. Μετά από συνεννόηση με την κεντρική δασική υπηρεσία Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος κεντρική δασική υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας περί των διαθέσιμων για το σκοπό αυτόν πιστώσεων, ο οικείος Δασάρχης καταρτίζει την πρότασή του, που υποβάλλεται ιεραρχικά και συνοδεύεται:

α. Με δασοπονικό χάρτη, στον οποίο σημειώνονται επακριβώς τα όρια και το εμβαδόν του διακατεχόμενου δασοκτήματος, τα όμορα ακίνητα, τα δασοπονικά είδη κατά διαχειριστικές κλάσεις, το οδικό δίκτυο και κάθε άλλο αναγκαίο στοιχείο για τον ακριβή προσδιορισμό του δασοκτήματος.

β. Με έκθεση στην οποία αναλύονται οι λόγοι δημόσιου συμφέροντος που καθιστούν αναγκαία, στα πλαίσια της ασκούμενης δασικής πολιτικής, την κατάργηση των δικαιωμάτων διακατοχής και περιγράφεται η εν γένει δασοπονική κατάσταση του δασοκτήματος και η αξία του, εκτιμώμενη εκ των ξυλαποδοτικών και λοιπών στοιχείων της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν. 998/1979, κατά τους κανόνες της δασικής εκτιμητικής. Με μέριμνα της Διεύθυνσης Δασών της οικείας Περιφέρειας

Εκτάσεις)

Σχόλιο: Διαγράφεται λόγω κατάργησης της έννοιας των «εν γένει» δασικών εκτάσεων από τον ν. 4280/2014.

Αποκεντρωμένης Διοίκησης, η έκθεση του οικείου Δασάρχη επιδίδεται, κατά τις διατάξεις των άρθρων 122 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στον νομιμοποιούμενο στα καταργούμενα δικαιώματα δικαιούχο, ο οποίος μπορεί, ως προς την αξία του δασοκτήματος, να προσφύγει στα πολιτικά δικαστήρια, κατά τις διατάξεις του Ν. 2882/2001 (ΦΕΚ17 Α') σε αποκλειστική προθεσμία έξι (6) μηνών από την κατά τα ανωτέρω επίδοση. Η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν. 998/1979 λαμβάνεται υπόψη και συνεκτιμάται από τα εν λόγω δικαστήρια για τον καθορισμό της αξίας του δασοκτήματος. Όταν η αξία του δασοκτήματος καταστεί οριστική, είτε με την απόφαση του δικαστηρίου, είτε με τη δήλωση αποδοχής της εκτιμηθείσας αξίας εκ μέρους του διακατόχου, είτε τέλος με την πάροδο άπρακτης της ανωτέρω προθεσμίας, η σχετική πρόταση υποβάλλεται από το Γενικό Γραμματέα Συντονιστή τη οικείας Περιφέρειας Αποκεντρωμένης Διοίκησης στην Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος κεντρική δασική υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενεργειας, για την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 2 και την καταβολή της σχετικής αποζημίωσης στον δικαιούχο.

4. Μετά από αίτηση των ενδιαφερόμενων διακατόχων, το Δημόσιο δύναται να προβαίνει απευθείας σε εξαγορά των δικαιωμάτων διακατοχής που υφίστανται κατά την παράγραφο 1, καταβάλλοντας στους δικαιούχους τίμημα ίσο προς την αποζημίωση της παραγράφου 1. Η αίτηση υποβάλλεται στην οικεία Δασική Υπηρεσία αρχή, στην περιοχή ευθύνης της οποίας ευρίσκεται το εν λόγω δασόκτημα. Μετά την υποβολή της αίτησης και εντός ευλόγου χρόνου, η Δασική Υπηρεσία αρχή προβαίνει στον υπολογισμό της αξίας του δασοκτήματος και γνωστοποιεί στον αιτούντα το προκύπτον αντίτιμο της εξαγοράς, ο οποίος, προκειμένου να προχωρήσει η διαδικασία, υποχρεούται εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από της γνωστοποίησής να υποβάλλει υπεύθυνη δήλωση ότι αποδέχεται πλήρως και ανεπιφύλακτα το, κατά τα ανωτέρω υπολογιζόμενο, ποσό της αποζημίωσης.

5. Μέχρι την πλήρη καταβολή της αποζημίωσης, ο διακάτοχος εξακολουθεί να απολαμβάνει των δικαιωμάτων διακατοχής.

6. Οι κατά την παράγραφο 1 διακάτοχοι μπορούν να ζητήσουν τη μεταβίβαση σε αυτούς από το Δημόσιο

των διακατεχόμενων δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων, αντί τιμήματος, που ορίζεται στο ήμισυ (1/2) της συνολικής αξίας του διακατεχομένου δασοκτήματος, υπολογιζόμενο κατά την παράγραφο 1. Η σχετική αίτηση υποβάλλεται στην οικεία δασική αρχή η οποία συντάσσει έκθεση στην οποία εκτιμά την αξία του δασοκτήματος και το αναλογούν τίμημα και εφόσον κρίνει ότι δεν συντρέχει λόγος κατάργησης των δικαιωμάτων διακατοχής κατά την παράγραφο 1, εισηγείται αρμοδίως τη μεταβίβαση από το Δημόσιο στους αιτούντες διακατόχους. Μετά την έγκριση της εισήγησης από την Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος κεντρική δασική υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας και την καταβολή του τιμήματος, εκδίδεται η κοινή μεταβιβαστική απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών και Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας, η οποία επέχουσα θέση τίτλου κυριότητας μεταγράφεται νόμιμα.

7. Τα δικαιώματα διακατοχής δασοκτημάτων που διακατέχονται από την ολότητα των κατοίκων δήμου ή κοινότητας περιέρχονται από την ισχύ του παρόντος νόμου και χωρίς άλλη διαδικασία ή διατύπωση στον οικείο δήμο ή κοινότητα.

8. Δάση και δασικές εκτάσεις που διακατέχονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 και τα οποία είχαν κατακτηθεί νομίμως, μετά από άδεια του Υπουργού Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας και περιέλθει για νόμιμη αιτία, με τίτλους ιδιοκτησίας που έχουν νομίμως μεταγραφεί στους διακατόχους, μπορεί να μεταβιβασθούν σε αυτούς και στους καθολικούς ή ειδικούς διαδόχους τους κατά ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 6. Οι μεταβιβαζόμενες κατά τον τρόπο αυτόν δασικές ιδιοκτησίες θεωρούνται αυτοτελείς.

9. Η διαχείριση των δασών και δασικών εκτάσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 6 και 8 διενεργείται κατά τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

10. 6. Η ισχύς των παραγράφων 1, 4 και 5 του παρόντος άρθρου 13 του ν. 3208/2003 αναστέλλεται ανεστάλη για το χρονικό διάστημα ενός έτους από 14/10/2010, ημερομηνία δημοσίευσης του Ν. 3889/2010 έως 14/10/2011). Η αναστολή αφορά αφορούσε και εκκρεμείς διαδικασίες σε όποιο στάδιο

Άρθρο 25 παρ. 6 ν. 3889/2010 (Α' 182)

(τίτλος άρθρου: Λοιπές διατάξεις)

Ερώτημα προς την Κ.Ε.Κ.: Αν και μεταβατική διάταξη της οποίας ο χρόνος εφαρμογής έχει παρέλθει, ερωτάται εάν η διάταξη αυτή πρέπει να παραμείνει ως παράκειται αναδιατυπωμένη, λόγω του

και αν βρίσκονταν.	πρόσφατου χρόνου της και των τυχόν εκκρεμών υποθέσεων που εξαρτώνται από την εφαρμογή της.
--------------------	--

<p><u>Απόδοση στη δημοτική: -- / Επεξεργασμένη τελική απόδοση</u></p> <p>1. Τα δικαιώματα διακατοχής επί δημόσιων δασών και δημόσιων δασικών εκτάσεων, που έχουν αναγνωριστεί υπέρ τρίτων με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις ή πράξεις αρμόδιων διοικητικών οργάνων ως διακατεχόμενα, καθώς και όσα έτυχαν κατά το παρελθόν διαχειρίσεως ως διακατεχόμενα εκ μέρους των διακατόχων με διαχειριστική έκθεση ή πίνακα υλοτομίας που εγκρίθηκαν από την αρμόδια δασική αρχή, θεωρούμενα ως ιδιόρρυθμες εμπράγματα σχέσεις, μπορεί να καταργούνται υπέρ του Δημοσίου για λόγους δασικής πολιτικής, ή προστασίας αρχαιολογικών χώρων ή μνημείων, αντί αποζημιώσεως. Η καταβαλλόμενη αποζημίωση ορίζεται στο ήμισυ (1/2) της αξίας του δασοκτήματος, η οποία αξία υπολογίζεται αποκλειστικά με βάση τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν. 998/1979, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οικιστικές ή άλλες χρήσεις ξένες προς τον κατά φύση προορισμό του δάσους ή της δασικής έκτασης.</p> <p>2. Η προηγούμενη ρύθμιση γίνεται κατά περίπτωση με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών και Περιβάλλοντος και Ενέργειας, η οποία εκδίδεται με πρόταση της αρμόδιας δασικής υπηρεσίας. Στην απόφαση, που μεταγράφεται νομίμως με επιμέλεια του οικείου Δασάρχη, αναφέρονται τα όρια και το εμβαδόν του διακατεχόμενου δασοκτήματος, η αξία του, το συνολικό ύψος της αποζημίωσης, ο τρόπος καταβολής αυτής, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο για τον ακριβή προσδιορισμό του δασοκτήματος στοιχείο.</p> <p>3. Μετά από συνεννόηση με την κεντρική δασική υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας περί των διαθέσιμων για το σκοπό αυτόν πιστώσεων, ο οικείος Δασάρχης καταρτίζει την</p>	
--	--

πρότασή του, που υποβάλλεται ιεραρχικά και συνοδεύεται:

α. Με δασοπονικό χάρτη, στον οποίο σημειώνονται επακριβώς τα όρια και το εμβαδόν του διακατεχόμενου δασοκτήματος, τα όμορα ακίνητα, τα δασοπονικά είδη κατά διαχειριστικές κλάσεις, το οδικό δίκτυο και κάθε άλλο αναγκαίο στοιχείο για τον ακριβή προσδιορισμό του δασοκτήματος.

β. Με έκθεση στην οποία αναλύονται οι λόγοι δημόσιου συμφέροντος που καθιστούν αναγκαία, στα πλαίσια της ασκούμενης δασικής πολιτικής, την κατάργηση των δικαιωμάτων διακατοχής και περιγράφεται η εν γένει δασοπονική κατάσταση του δασοκτήματος και η αξία του, εκτιμώμενη εκ των ξυλαποδοτικών και λοιπών στοιχείων της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν. 998/1979, κατά τους κανόνες της δασικής εκτιμητικής. Με μέριμνα της Διεύθυνσης Δασών της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, η έκθεση του οικείου Δασάρχη επιδίδεται, κατά τις διατάξεις των άρθρων 122 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στον νομιμοποιούμενο στα καταργούμενα δικαιώματα δικαιούχο, ο οποίος μπορεί, ως προς την αξία του δασοκτήματος, να προσφύγει στα πολιτικά δικαστήρια, κατά τις διατάξεις του Ν. 2882/2001 (ΦΕΚ17 Α') σε αποκλειστική προθεσμία έξι (6) μηνών από την κατά τα ανωτέρω επίδοση. Η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν. 998/1979 λαμβάνεται υπόψη και συνεκτιμάται από τα εν λόγω δικαστήρια για τον καθορισμό της αξίας του δασοκτήματος. Όταν η αξία του δασοκτήματος καταστεί οριστική, είτε με την απόφαση του δικαστηρίου, είτε με τη δήλωση αποδοχής της εκτιμηθείσας αξίας εκ μέρους του διακατόχου, είτε τέλος με την πάροδο άπρακτης της ανωτέρω προθεσμίας, η σχετική πρόταση υποβάλλεται από το Συντονιστή τη οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης στην κεντρική δασική υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενεργειας, για την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 2 και την καταβολή της σχετικής αποζημίωσης στον δικαιούχο.

4. Μετά από αίτηση των ενδιαφερόμενων διακατόχων, το Δημόσιο δύναται να προβαίνει απευθείας σε εξαγορά των δικαιωμάτων διακατοχής που υφίστανται κατά την παράγραφο 1, καταβάλλοντας στους δικαιούχους τίμημα ίσο προς την αποζημίωση της παραγράφου 1. Η αίτηση υποβάλλεται στην οικεία Δασική αρχή, στην περιοχή ευθύνης της οποίας ευρίσκεται το εν λόγω δασόκτημα. Μετά την υποβολή της αίτησης και εντός ευλόγου χρόνου, η Δασική αρχή προβαίνει στον υπολογισμό της αξίας του

δασοκτήματος και γνωστοποιεί στον αιτούντα το προκύπτον αντίτιμο της εξαγοράς, ο οποίος, προκειμένου να προχωρήσει η διαδικασία, υποχρεούται εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από της γνωστοποιήσεως να υποβάλλει υπεύθυνη δήλωση ότι αποδέχεται πλήρως και ανεπιφύλακτα το, κατά τα ανωτέρω υπολογιζόμενο, ποσό της αποζημίωσης.

5. Μέχρι την πλήρη καταβολή της αποζημίωσης, ο διακάτοχος εξακολουθεί να απολαμβάνει των δικαιωμάτων διακατοχής.

6. Οι κατά την παράγραφο 1 διακάτοχοι μπορούν να ζητήσουν τη μεταβίβαση σε αυτούς από το Δημόσιο των διακατεχόμενων δασών και δασικών εκτάσεων, αντί τιμήματος, που ορίζεται στο ήμισυ (1/2) της συνολικής αξίας του διακατεχομένου δασοκτήματος, υπολογιζόμενο κατά την παράγραφο 1. Η σχετική αίτηση υποβάλλεται στην οικεία δασική αρχή η οποία συντάσσει έκθεση στην οποία εκτιμά την αξία του δασοκτήματος και το αναλογούν τίμημα και εφόσον κρίνει ότι δεν συντρέχει λόγος κατάργησης των δικαιωμάτων διακατοχής κατά την παράγραφο 1, εισηγείται αρμοδίως τη μεταβίβαση από το Δημόσιο στους αιτούντες διακατόχους. Μετά την έγκριση της εισήγησης από την κεντρική δασική υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας και την καταβολή του τιμήματος, εκδίδεται η κοινή μεταβιβαστική απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών και Περιβάλλοντος και Ενέργειας, η οποία επέχουσα θέση τίτλου κυριότητας μεταγράφεται νόμιμα.

7. Τα δικαιώματα διακατοχής δασοκτημάτων που διακατέχονται από την ολότητα των κατοίκων δήμου ή κοινότητας περιέρχονται από την ισχύ του παρόντος νόμου και χωρίς άλλη διαδικασία ή διατύπωση στον οικείο δήμο .

8. Δάση και δασικές εκτάσεις που διακατέχονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 και τα οποία είχαν κατατμηθεί νομίμως, μετά από άδεια του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας και περιέλθει για νόμιμη αιτία, με τίτλους ιδιοκτησίας που έχουν νομίμως μεταγραφεί στους διακατόχους, μπορεί να μεταβιβασθούν σε αυτούς και στους καθολικούς ή ειδικούς διαδόχους τους κατά ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 6. Οι μεταβιβαζόμενες κατά τον τρόπο αυτόν δασικές ιδιοκτησίες θεωρούνται αυτοτελείς.

9. Η διαχείριση των δασών και δασικών εκτάσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 6 και 8 διενεργείται κατά τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.	
10. Η ισχύς των παραγράφων 1, 4 και 5 του παρόντος άρθρου ανεστάλη το χρονικό διάστημα από 14/10/2010, ημερομηνία δημοσίευσης του Ν. 3889/2010 έως 14/10/2011). Η αναστολή αφορούσε και εκκρεμείς διαδικασίες σε όποιο στάδιο και αν βρίσκονταν.	

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

Δασωμένοι αγροί

Άρθρο .....

Αγροί που άλλαξαν μορφή

<p>1.α. Εκτάσεις που εμφανίζονται στις αεροφωτογραφίες του 1945, ή, εφόσον αυτές δεν είναι ευκρινείς του 1960, με αγροτική μορφή που δασώθηκαν μεταγενέστερα επί των οποίων το Δημόσιο δεν θεμελιώνει δικαιώματα κυριότητας βάσει τίτλου, αναγνωρίζονται ως ιδιωτικές με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Συντονιστή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης μετά από εισήγηση του αρμοδίου δασάρχη ή του Διευθυντή Δασών Προϊσταμένου της Περιφερειακής Δασικής Υπηρεσίας εάν δεν υφίσταται Δασαρχείο στην νομό Περιφερειακή ενότητα, εφόσον ο ιδιώτης προσκομίσει τίτλους ιδιοκτησίας οι οποίοι ανάγονται πριν από την 23η Φεβρουαρίου 1946 και έχουν μεταγραφεί.</p> <p>Πρωτόκολλα διοικητικής αποβολής που έχουν εκδοθεί για τις ανωτέρω εκτάσεις ανακαλούνται ακόμη και αν τελεσιδίκησαν δικαστικά.</p> <p>β. Όσες από τις εκτάσεις της περίπτωσης α` έχουν σήμερα μορφή δασικής έκτασης και στερούνται των παραπάνω τίτλων, μπορούν να χρησιμοποιηθούν, αποκλειστικά και μόνο για γεωργική και δενδροκομική</p>	<p>Άρθρο 67 ν. 998/1979 (Α' 289)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: Αγροί που άλλαξαν μορφή)</u></p>
---	---

εκμετάλλευση κατόπιν αδείας του Γενικού Γραμματέα Συντονιστή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης μετά από εισήγηση του οικείου δασάρχη ή του Διευθυντή Δασών Προϊσταμένου της Περιφερειακής Δασικής Υπηρεσίας εάν δεν υφίσταται Δασαρχείο στην νομό Περιφερειακή ενότητα, χορηγούμενης της άδειας επί τη βάσει αιτήσεως του προσώπου που προβάλλει δικαιώματα κυριότητας επί των εκτάσεων αυτών, δυνάμει τίτλου ιδιοκτησίας μεταγενεστέρου μεν της 23ης Φεβρουαρίου 1946, όχι όμως νεότερου των δέκα ετών μέχρι την ημέρα δημοσίευσης του ν. 4280/2014. Στην περίπτωση που η συγκεκριμένη έκταση έχει κηρυχθεί αναδασωτέα, η πράξη αναδάσωσης ανακαλείται.

Σε περίπτωση προσκόμισης από τρίτο των τίτλων της παραγράφου 1α` ή τυχόν οριστικής επιλύσεως του ιδιοκτησιακού με αμετάκλητη δικαστική απόφαση επί της συγκεκριμένης εκτάσεως, ανακαλείται η σχετική άδεια του Γενικού Γραμματέα Συντονιστή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης (αζημίως) για το Δημόσιο.

2. Εάν οι εκτάσεις της περιπτώσεως α` εντάσσονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου διατηρούν τη μορφή τους και η διαχείριση τους γίνεται, σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. Εάν αντιθέτως αυτές εντάσσονται στην παράγραφο 2 τότε δεν υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

3. Ο ειδικότερος χαρακτηρισμός της έκτασης ως δάσους ή δασικής, προκειμένης της εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου αυτού, διενεργείται, εάν μεν υπάρχει κυρωμένος δασικός χάρτης από την Επιτροπή Δασολογίου Περιφερειακής Ενότητας της παρ. 5 του άρθρου 26 του ν. 3889/2010, άλλως με πράξη χαρακτηρισμού, κατά τη διαδικασία του άρθρου 14, η οποία εκδίδεται ακόμη και στην περίπτωση που η συγκεκριμένη έκτα ση έχει κηρυχθεί αναδασωτέα ή έχει χαρακτηριστεί μη τελεσίδικη κατά τη διαδικασία του άρθρου 14, ως δασικού χαρακτήρα.

Ο κατά τα ανωτέρω χαρακτηρισμός διενεργείται κατόπιν εξέτασης εκ μέρους του δασάρχη ή σε περίπτωση που δεν υφίσταται δασαρχείο, του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Δασών της περιφερειακής ενότητας των τίτλων ιδιοκτησίας του ενδιαφερομένου και των συνυποβληθέντων από αυτόν σχετικών

<p>πιστοποιητικών μεταγραφής και τοπογραφικού διαγράμματος.</p> <p>Εάν η έκταση χαρακτηρισθεί ως μη υπαγόμενη στην παράγραφο 1 του άρθρου 3, η σχετική πράξη αναδάσωσης ανακαλείται.</p> <p>4. Στις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 υπάγονται και εκτάσεις που εμφανίζονται στις αεροφωτογραφίες του 1945, ή, εφόσον αυτές δεν είναι ευκρινείς του 1960, με αγροτική μορφή που δασώθηκαν μεταγενεστέρως και των οποίων το ιδιοκτησιακό καθεστώς είναι λυμένο έναντι του Δημοσίου με βάση το άρθρο 10 του ν. 3208/2003.</p> <p>Ο δασάρχης και οι επιτροπές του άρθρου 14 του παρόντος νόμου, στην περίπτωση που κρίνουν, με βάση αεροφωτογραφίες του έτους 1945, ότι μία έκταση δεν έχει δασικό χαρακτήρα κατά το παραπάνω έτος, αλλά έχουν αμφιβολίες για την αγροτική ή άλλη μη δασική μορφή της έκτασης κατά το ίδιο ως άνω έτος, μη προκύπτουσα ευκρινώς η μορφή αυτή από τις ανωτέρω αεροφωτογραφίες, λαμβάνουν υπόψη τους ως πραγματικά γεγονότα και αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις του άρθρου 10 παρ. 1 υποπαράγραφος Ι περίπτωσης γ' του ν. 3208/2003, για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου. Εκκρεμείς υποθέσεις στο Δασάρχη και στις Επιτροπές του άρθρου 14 του παρόντος νόμου εξετάζονται, εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα από τον ενδιαφερόμενο.</p> <p>~~5. 15. Στις διατάξεις του παρόντος άρθρου 67 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται με το άρθρο 39 του παρόντος νόμου, υπάγονται και οι εκκρεμείς, κατά την έναρξη ισχύος του ν. 3208/2003 αυτού, υποθέσεις του άρθρου 12 του ν. 3208/2003.~~</p>	<p>Άρθρο 52 παρ. 15 ν.4280/2014 (Α' 159)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: Μεταβατικές διατάξεις)</u></p>

Απόδοση στη δημοτική:

Άρθρο ...

Αγροί που άλλαξαν μορφή

1α. Εκτάσεις που εμφανίζονται στις αεροφωτογραφίες του 1945 ή, εφ' όσον αυτές δεν είναι ευκρινείς, του 1960, με αγροτική μορφή, που δασώθηκαν μεταγενέστερα, επί των οποίων το Δημόσιο δεν θεμελιώνει δικαιώματα κυριότητας βάσει τίτλου, αναγνωρίζονται ως ιδιωτικές με απόφαση του Συντονιστή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης μετά από εισήγηση του αρμόδιου δασάρχη ή του Προϊσταμένου της Περιφερειακής Δασικής Υπηρεσίας, αν δεν υφίσταται Δασαρχείο στην Περιφερειακή ενότητα, εφ' όσον ο ιδιώτης προσκομίσει τίτλους ιδιοκτησίας, οι οποίοι ανάγονται πριν από την 23η Φεβρουαρίου 1946 και έχουν μεταγραφεί.

Πρωτόκολλα διοικητικής αποβολής, που έχουν εκδοθεί για τις ανωτέρω εκτάσεις, ανακαλούνται ακόμη και αν τελεσιδίκησαν δικαστικά.

β. Όσες από τις εκτάσεις της περ. α' έχουν σήμερα μορφή δασικής έκτασης και στερούνται των παραπάνω τίτλων, μπορούν να χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά και μόνο για γεωργική και δενδροκομική εκμετάλλευση μετά από άδεια του Συντονιστή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης και εισήγηση του οικείου δασάρχη ή του Προϊσταμένου της Περιφερειακής Δασικής Υπηρεσίας, εάν δεν υφίσταται Δασαρχείο στην Περιφερειακή ενότητα, χορηγούμενης της αδειάς βάσει αιτήσεως του προσώπου που προβάλλει δικαιώματα κυριότητας επί των εκτάσεων αυτών, δυνάμει τίτλου ιδιοκτησίας μεταγενέστερου μεν της 23ης Φεβρουαρίου 1946, όχι όμως νεότερου των δέκα (10) ετών μέχρι την ημέρα δημοσίευσης του ν. 4280/2014. Στην περίπτωση που η συγκεκριμένη έκταση έχει κηρυχθεί αναδασωτέα, η πράξη αναδάσωσης ανακαλείται.

Σε περίπτωση προσκόμισης από τρίτο των τίτλων της παρ. 1α' ή τυχόν οριστικής επίλυσης του ιδιοκτησιακού με αμετάκλητη δικαστική απόφαση για τη συγκεκριμένη έκταση, ανακαλείται η σχετική

άδεια του Συντονιστή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης (αζημίως) για το Δημόσιο.

2. Εάν οι εκτάσεις της περ. α' εντάσσονται στην παρ. 1 του άρθρου 3 του παρόντος, διατηρούν τη μορφή τους και η διαχείρισή τους γίνεται, σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. Εάν αντιθέτως αυτές εντάσσονται στην παρ. 2, τότε δεν υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

3. Ο ειδικότερος χαρακτηρισμός της έκτασης ως δάσους ή δασικής, προκειμένης της εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου αυτού, διενεργείται, εάν μεν υπάρχει κυρωμένος δασικός χάρτης από την Επιτροπή Δασολογίου Περιφερειακής Ενότητας της παρ. 5 του άρθρου 26 του ν. 3889/2010, διαφορετικά με πράξη χαρακτηρισμού κατά τη διαδικασία του άρθρου 14, η οποία εκδίδεται ακόμη και στην περίπτωση που η συγκεκριμένη έκταση έχει κηρυχθεί αναδασωτέα ή έχει χαρακτηριστεί μη τελεσίδικη κατά τη διαδικασία του άρθρου 14, ως δασικού χαρακτήρα.

Ο κατά τα ανωτέρω χαρακτηρισμός διενεργείται μετά από εξέταση από τον δασάρχη ή σε περίπτωση που δεν υφίσταται δασαρχείο, του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Δασών της περιφερειακής ενότητας των τίτλων ιδιοκτησίας του ενδιαφερομένου και των σχετικών πιστοποιητικών μεταγραφής και τοπογραφικού διαγράμματος που συνυποβλήθηκαν από αυτόν.

Αν η έκταση χαρακτηριστεί ως μη υπαγόμενη στην παρ. 1 του άρθρου 3, η σχετική πράξη αναδάσωσης ανακαλείται.

4. Στις διατάξεις των παρ. 2 και 3 υπάγονται και εκτάσεις που εμφανίζονται στις αεροφωτογραφίες του 1945 ή εφ' όσον αυτές δεν είναι ευκρινείς, του 1960, με αγροτική μορφή που δασώθηκαν μεταγενέστερα και των οποίων το ιδιοκτησιακό καθεστώς είναι λυμένο έναντι του Δημοσίου με βάση το άρθρο 10 του ν. 3208/2003.

Ο δασάρχης και οι Επιτροπές του άρθρου 14 του παρόντος νόμου, στην περίπτωση που κρίνουν, με βάση αεροφωτογραφίες του έτους 1945, ότι μία έκταση δεν έχει δασικό χαρακτήρα κατά το παραπάνω έτος, αλλ' έχουν αμφιβολίες για την αγροτική ή άλλη μη δασική μορφή της έκτασης κατά το ίδιο ως άνω έτος,

<p>εφ' όσον δεν προκύπτει με ευκρίνεια η μορφή αυτή από τις ανωτέρω αεροφωτογραφίες, λαμβάνουν υπ' όψη τους ως πραγματικά γεγονότα και αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις του άρθρου 10 παρ. 1 υποπαρ. Ι περ. γ' του ν. 3208/2003, για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου. Εκκρεμείς υποθέσεις ενώπιον του δασάρχη και των Επιτροπών του άρθρου 14 του παρόντος νόμου εξετάζονται, εφ' όσον υποβληθεί σχετικό αίτημα από τον ενδιαφερόμενο.</p> <p>5. Στις διατάξεις του παρόντος άρθρου, υπάγονται και οι εκκρεμείς, κατά την έναρξη ισχύος του ν. 3208/2003, υποθέσεις του άρθρου 12 του ν. 3208/2003.</p>	
--	--

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Ειδικές περιπτώσεις μη δημόσιας δασικής ιδιοκτησίας

Άρθρο .....

Κοινοτικά δάση– Μπαλταλίκ. Προϋποθέσεις αναγνώρισης

<p>1. Επί των δασών των Νέων Χωρών και της Θεσσαλίας, συμπεριλαμβανομένων της Επαρχίας Δομοκού και του Νομού Άρτης, όσα προ της προσαρτήσεως αυτών ετέλουν έκπαλαι υπό την νομήν της ολότητας των κατοίκων χωρίων ή συνοικισμών, υφισταμένων κατά την δημοσίευσιν του Νομ. 4173 της 15/19.6.1929 "περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 11 Μαΐου 1929 Ν.Δ/τος "περί δασικού δώδικος" χρησιμοποιούμενα ή τυγχάνοντα εκμεταλλεύσεως υπ' αυτών και των οποίων τα αποδεικτικά εξουσιάσεως ή ιδιοκτησίας έγγραφα είτε δεν σώζονται είτε δεν δύνανται κατά τας διατάξεις της νομοθεσίας, υπό το κράτος της οποίας εξεδόθησαν να αποτελέσουν πλήρη απόδειξιν υπάρξεως δασικής ιδιοκτησίας, λόγω χαρακτηρισμού της σχετικής δασικής εκτάσεως ως αγρού, βοσκής κλπ. δύνανται να αναγνωρισθούν ως ιδιοκτησία της ολότητας των κατοίκων των χωρίων ή των συνοικισμών, των κατά τα</p>	<p>Άρθρο 3 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: Προϋποθέσεις αναγνώρισεως)</u></p>
--	--

<p>ανωτέρω χρησιμοποιησάντων ή και καρπωθέντων ταύτα, αναγνωριζομένων και ως νομικών προσώπων.</p> <p>Η διάταξις αυτή ισχύει και επί δασών, των οποίων τα αποδεικτικά έγγραφα είναι εκδεδομένα εικονικώς επ' ονόματι φυσικών προσώπων ή και καρπωθέντων αυτά χωρίων ή συνοικισμών.</p> <p>2. Κατά τας διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου κρίνονται και τα δάση της Θεσσαλίας, συμπεριλαμβανομένων της Επαρχίας Δομοκού και του Νομού 'Αρτης, τα διακατεχόμενα κατά την δημοσίευσιν του Νομ. 4173/1929 υπό κοινοτήτων, χωρίων ή συνοικισμών, επί τη βάσει αποδεικτικών εγγράφων εκδεδομένων προ της προσαρτήσεως των ως άνω Χωρών εις την Ελλάδα.</p> <p>3. Η κατά τα ανωτέρω αναγνωρισθείσα ή αναγνωριζόμενη ιδιοκτησία ως και η κατά το άρθρ. 63 του Νομ. 4173/1929 αναγνωρισθείσα τοιαύτη, δεν δύναται να μεταβιβασθή, υποθηκευθή ή κατασχεθή ουδ' υπόκειται εις τους περιορισμούς του άρθρ. 34.</p> <p>4. Αι παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται επί δασών ανηκόντων εις ανταλλαγέντας</p>	<p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Κοινοτικά δάση - Μπαλταλίκ. Προϋποθέσεις αναγνώρισης</p> <p>1. Στα δάση των Νέων Χωρών και της Θεσσαλίας, συμπεριλαμβανομένων της Επαρχίας Δομοκού και του Νομού Άρτας, τα οποία πριν την προσάρτησή τους τελούσαν από πολύ παλαιά υπό την νομή του συνόλου των κατοίκων χωριών ή συνοικισμών, που υφίσταντο κατά τη δημοσίευση του ν. 4173 της 15/19.6.1929 "Περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 11 Μαΐου 1929 νδ/τος "περί δασικού κώδικος" και χρησιμοποιούντο ή ετύγχαναν εκμεταλλεύσεως από αυτούς και για οποία τα αποδεικτικά εξουσίσεως ή ιδιοκτησίας έγγραφα είτε δεν σώζονται είτε δεν δύνανται κατά τις διατάξεις της</p>	

<p>νομοθεσίας, υπό την ισχύ της οποίας εξεδόθησαν, να αποτελέσουν πλήρη απόδειξη της ύπαρξης δασικής ιδιοκτησίας, λόγω χαρακτηρισμού της σχετικής δασικής έκτασης ως αγρού, βοσκής κ.λπ., μπορούν να αναγνωρισθούν ως ιδιοκτησία του συνόλου των κατοίκων των χωριών ή των συνοικισμών, ενώ εκείνοι που σύμφωνα με τα ανωτέρω τα χρησιμοποίησαν ή τα καρπώθηκαν, αναγνωρίζονται και ως νομικά πρόσωπα. Η διάταξη αυτή ισχύει και για δάση, των οποίων τα αποδεικτικά έγγραφα έχουν εκδοθεί εικονικά στο όνομα φυσικών προσώπων ή και χωριών ή συνοικισμών που τα καρπώθηκαν.</p> <p>2. Κατά τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου κρίνονται και τα δάση της Θεσσαλίας, συμπεριλαμβανομένων της Επαρχίας Δομοκού και του Νομού Άρτας, τα οποία διακατείχαν κατά τη δημοσίευση του ν. 4173/1929 κοινότητες, χωριά ή συνοικισμοί, βάσει αποδεικτικών εγγράφων που είχαν εκδοθεί πριν την προσάρτηση των ως άνω Χωρών στην Ελλάδα.</p> <p>3. Η ιδιοκτησία, η οποία αναγνωρίσθηκε ή αναγνωρίζεται σύμφωνα με τα ανωτέρω, καθώς και εκείνη που αναγνωρίσθηκε κατά το άρθρο 63 του ν. 4173/1929, δεν μπορεί να μεταβιβασθεί, υποθηκευθεί ή κατασχεθεί ούτε υπόκειται στους περιορισμούς του άρθρου 34.</p> <p>4. Οι παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε δάση τα οποία ανήκουν σε κυρίους εκτάσεων που έχουν ανταλλαγή.</p>	
--	--

Άρθρο .....

Κοινοτικά δάση – Μπαλταλίκ. Διαδικασία αναγνώρισης

<p>1. Η κατά το άρθρ. 3 αναγνώρισις δικαιωμάτων χωρεί πάντοτε δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας μετά γνώμην του παρά τω Υπουργείω Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας Συμβουλίου Ιδιοκτησίας Δημοσίων Δασών, κρίνοντος επί τη βάσει παντός αποδεικτικού μέσου</p>	<p>Άρθρο 4 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7)(τίτλος άρθρου: Διαδικασία αναγνώρισεως)</p>
--	---

<p>κατά την διαδικασία του άρθρου 8 του ν. 998/1979.</p> <p>2. Η σχετική αίτηση μετά των αποδεικτικών υποβάλλεται εις τον αρμόδιον δασάρχη, όστις προβαίνει εις την απαιτούμενη έρευναν και υποβάλλει το πόρισμα εις το Υπουργείον Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας.</p> <p>5. Αι μεταξύ του Δημοσίου και των κοινοτήτων, χωρίων ή συνοικισμών εκκρεμούσαι τυχόν δίκαι περί νομής ή κυριότητος των εν άρθρ. 3 δασών, δεν καθιστούν αναρμόδιον το Συμβούλιον Ιδιοκτησίας Δημοσίων Δασών να επιληφθή της εκδικάσεως των κατά την ανωτέρω παρ. 2 αιτήσεων.</p>	<p>Σχόλιο: το άρθρο 9 του ν.δ. 86/1969 καταργήθηκε από τον ν. 998/1979 και η σχετική διαδικασία των Σ.Ι.Δ. προβλέπεται πλέον από το άρθρο 8 ν. 998/1979, το οποίο και τίθεται σε αντικατάσταση του καταργηθέντος άρθρου.</p> <p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Κοινοτικά δάση - Μπαλταλίκ. Διαδικασία αναγνώρισης</p> <p>1. Η κατά το άρθρο 3 αναγνώριση δικαιωμάτων χωρεί πάντοτε με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας μετά από γνώμη του Συμβουλίου Ιδιοκτησίας Δασών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, το οποίο κρίνει βάσει κάθε αποδεικτικού μέσου σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 8 του ν. 998/1979.</p> <p>2. Η σχετική αίτηση με τα αποδεικτικά υποβάλλεται στον αρμόδιο δασάρχη, ο οποίος προβαίνει στην απαιτούμενη έρευνα και υποβάλλει το πόρισμα στο Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας.</p>	

5. Τυχόν δίκες μεταξύ Δημοσίου και κοινοτήτων, χωριών ή συνοικισμών, με αντικείμενο τη νομή ή κυριότητα δασών του άρθρου 3, δεν καθιστούν αναρμόδιο το Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δημοσίων Δασών να επιληφθεί της εκδίκασης των αιτήσεων της ανωτέρω παρ. 2.	
---	--

Άρθρο .....

Κοινοτικά δάση – Μπαλταλίκ. Συνέπειες αναγνώρισης

<p>2. Η κατά το παρόν και προηγούμενον άρθρον γενομένη ή γενησομένη αναγνώρισις του δάσους ως μη δημοσίου ή μπαλταλικίου, λύει αυτοδικαίως την μίσθωσιν του, αφ' ης διαταχθή διοικητικώς η αποβολή του μισθωτού, δικαιουμένου εις αποζημίωσιν μόνον δια τας δαπάνας τας αναφερομένας εις την συντελεσθείσαν εκμετάλλευσιν, εφ' όσον δεν έλαβε το προϊόν της. Η διάταξις του άρθρ. 98 του από 19/30.11.1928 προεδρικού Δ/τος (περί διαχειρήσεως Δασών, κανονισμού και τρόπου υλοτομίας, Δασικής φορολογίας και μισθώματος, διαθέσεως δασικών προϊόντων, ενοικιάσεως φόρου ρητίνης κλπ. ρητινοσυλλογής και ρητινοκαλλιέργειας κλπ.), τηρείται εν ισχύι.</p>	<p>Άρθρο 5 παρ. 2 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7)</p> <p>(τίτλος άρθρου: Συνέπεια αναγνώρισεως)</p> <p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p>	

<p>Κοινοτικά δάση - Μπαλταλίκ. Συνέπειες αναγνώρισης</p> <p>Αναγνώριση δάσους ως μη δημοσίου ή μπαλταλικίου, η οποία έγινε ή θα γίνει κατά το παρόν και προηγούμενο άρθρο, λύει αυτοδίκαια τη μίσθωσή του, από τότε που θα διαταχθεί διοικητικά η αποβολή του μισθωτή, ο οποίος δικαιούται αποζημίωση μόνον για τις δαπάνες που αναφέρονται στη συντελεσθείσα εκμετάλλευση, εφ' όσον δεν έλαβε το προϊόν της. Η διάταξη του άρθρου 98 του π.δ. της 19-30.11.1928, διατηρείται σε ισχύ.</p>	
---	--

Άρθρο .....

Κοινοτικά δάση – Μπαλταλίκ. Ειδικές ρυθμίσεις

<p>1. Δικαστικές αποφάσεις, με τις οποίες αναγνωρίζονται εμπράγματα δικαιώματα τρίτων σε δάση και δασικές εν γένει εκτάσεις, που αναγνωρίστηκαν ή παραχωρήθηκαν μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος ν. 3208/2003 σε δήμους ή κοινότητες κατά κυριότητα ή κατά νομή ισχύουν και έναντι του Δημοσίου, έστω και αν το Δημόσιο δεν συμμετείχε σε κανένα από τα στάδια των σχετικών δικών.</p> <p>2. Η αλλαγή της χρήσης των δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων του άρθρου 3 του Δασικού Κώδικα είναι δυνατή κατά τη διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 13 του Ν. 1734/1987. Οι κοινότητες δήμοι έχουν δικαίωμα, κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του Δασικού Κώδικα, να παραχωρούν εμπράγματες ασφάλειες ή δικαιώματα επί των εκτάσεων αυτών, εφόσον πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς που προβλέπονται στις περιπτώσεις β' και γ' του σημείου Α' και στο</p>	<p>Άρθρο 16 ν. 3208/2003 (Α' 303)</p> <p>(τίτλος άρθρου: Αναγνωρίσεις υπέρ δήμων και κοινοτήτων)</p> <p>Σχόλιο: Διαγράφεται λόγω κατάργησης της έννοιας των «εν γένει» δασικών εκτάσεων από τον ν. 4280/2014.</p> <p>Σχόλιο: οι παρακείμενες διαγραμμένες περιπτώσεις καταργήθηκαν με την παρ. 1.ιθ</p>
---	---

σημείο Β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του Ν. 1734/1987.	του άρθρου 37 Ν. 4061/2012
3. Η παράγραφος 8 του άρθρου 43 του Ν. 1337/1983 (ΦΕΚ 33 Α΄), όπως ισχύει, έχει εφαρμογή και στις εκτάσεις του άρθρου 3 του Δασικού Κώδικα. Στις περιπτώσεις αυτές οι πράξεις έγκρισης των ρυμοτομικών σχεδίων εκδίδονται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Υπουργού ~~Γεωργίας~~ Περιβάλλοντος και Ενέργειας.	

<p><u>Απόδοση στη δημοτική: -- / Επεξεργασμένη τελική απόδοση</u></p> <p>1. Δικαστικές αποφάσεις, με τις οποίες αναγνωρίζονται εμπράγματα δικαιώματα τρίτων σε δάση και δασικές εκτάσεις, που αναγνωρίστηκαν ή παραχωρήθηκαν μέχρι την έναρξη ισχύος του ν. 3208/2003 σε δήμους ή κοινότητες κατά κυριότητα ή κατά νομή ισχύουν και έναντι του Δημοσίου, έστω και αν το Δημόσιο δεν συμμετείχε σε κανένα από τα στάδια των σχετικών δικών.</p> <p>2. Η αλλαγή της χρήσης των δασών και δασικών εκτάσεων του άρθρου 3 του Δασικού Κώδικα είναι δυνατή κατά τη διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 13 του Ν. 1734/1987. Οι δήμοι έχουν δικαίωμα, κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του Δασικού Κώδικα, να παραχωρούν εμπράγματα ασφάλειες ή δικαιώματα επί των εκτάσεων αυτών, εφόσον πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς που προβλέπονται στο σημείο Β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του Ν. 1734/1987.</p> <p>3. Η παράγραφος 8 του άρθρου 43 του Ν. 1337/1983 (ΦΕΚ 33 Α΄), όπως ισχύει, έχει εφαρμογή και στις εκτάσεις του άρθρου 3 του Δασικού Κώδικα. Στις περιπτώσεις αυτές οι πράξεις έγκρισης των ρυμοτομικών σχεδίων εκδίδονται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας.</p>	
--	--

Άρθρο .....

Εκτάσεις Ανταλλάξιμης Περιουσίας

<p>20.—Στις εκτάσεις των αγροκτημάτων που προήλθαν από διαχωρισμό με απόφαση της αρμόδιας Επιτροπής Διαχείρισης Ανταλλάξιμου Περιουσίας και οι οποίες εμφανίζονται στον κτηματολογικό πίνακα του οικείου αγροκτήματος, όπως αυτός διαμορφώθηκε με την παραπάνω απόφαση, υπέρ των ιδιωτών, το Δημόσιο δεν προβάλλει οποιαδήποτε δικαιώματα.</p>	<p>Άρθρο 19 παρ. 20 ν. 3208/2003 (Α' 303)</p> <p>(τίτλος άρθρου: Άλλες διατάξεις)</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Εκτάσεις Ανταλλάξιμης Περιουσίας</p> <p>Στις εκτάσεις των αγροκτημάτων που προήλθαν από διαχωρισμό με απόφαση της αρμόδιας Επιτροπής Διαχείρισης Ανταλλάξιμης Περιουσίας και οι οποίες εμφανίζονται στον κτηματολογικό πίνακα του οικείου αγροκτήματος, όπως αυτός διαμορφώθηκε με την παραπάνω απόφαση, υπέρ των ιδιωτών, το Δημόσιο δεν προβάλλει οποιαδήποτε δικαιώματα.</p>	

Άρθρο .....

Αυτοτελή δασύλλια

<p>1.Αυτοτελή δασύλλια εκτάσεως ουχί μείζονος των 50 στρεμμάτων, περιλαμβανόμενα μεταξύ γεωργικώς ή δενδροκομικώς καλλιεργουμένων εκτάσεων, κειμένων εντός καθαρώς αγροτικών περιοχών, μη γειτνιαζουσών μετά δημοσίων δασών, δύνανται να αναγνωρισθούν δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας ως ιδιοκτησία των κατόχων τούτων, εφ' όσον βεβαιούται δι' ητιολογημένων εκθέσεων των αρμοδίων δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών Προϊσταμένου της Περιφερειακής Δασικής Υπηρεσίας ότι διατελούν από τριακονταετίας υπό την ανεπίληπτον νομήν και κατοχήν αυτών και των δικαιοπαρόχων των. Το Δημόσιον ουδεμίαν υπέχει ευθύνην δι' εκνίκησιν ή οιανδήποτε άλλην αιτίαν.</p> <p>2. Ειδικώς δια τας Νέας Χώρας δύναται ο Υπουργός Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας να αναγνωρίση ως ιδιόκτητα τοιαύτα δασύλλια, περιορίζων την έκτασιν μέχρις εκατόν στρεμμάτων, εφ' όσον εκ των Τουρκικών κτηματολογικών βιβλίων αποδεικνύεται ότι οι διεκδικούντες ή οι προκάτοχοι αυτών ήσαν ιδιοκτήται ή νομείς προ του έτους 1912.</p> <p>3. Ο Υπουργός Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας δύναται να παραπέμψη προς γνωμοδότησιν εις το Συμβούλιον Ιδιοκτησίας Δημοσίων Δασών περιπτώσεις διεκδικήσεων των προηγουμένων παραγράφων.</p>	<p>Άρθρο 7 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7)</p> <p>(τίτλος άρθρου: Αναγνώρισις αυτοτελών δασυλλίων)</p> <p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p>

Απόδοση στη δημοτική:

Άρθρο ...

Αυτοτελή δασύλλια

1. Αυτοτελή δασύλλια με έκταση όχι μεγαλύτερη των πενήντα (50) στρεμμάτων, τα οποία περιλαμβάνονται μεταξύ εκτάσεων που καλλιεργούνται γεωργικά ή δενδροκομικά και βρίσκονται σε καθαρά αγροτικές περιοχές, οι οποίες δεν γειτνιάζουν με δημόσια δάση, μπορούν να αναγνωρισθούν, με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ως ιδιοκτησία των κατόχων τους, εφ' όσον βεβαιώνεται με αιτιολογημένες εκθέσεις του αρμόδιου δασάρχη και Προϊσταμένου της Περιφερειακής Δασικής Υπηρεσίας ότι τελούν επί τριακονταετία υπό την ανεπίληπτη νομή και κατοχή αυτών και των δικαιοπαρόχων τους. Το Δημόσιο δεν υπέχει καμία ευθύνη για εκκίνηση ή οποιαδήποτε άλλη αιτία.
2. Ειδικά για τις Νέες Χώρες, ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας μπορεί να αναγνωρίσει τέτοια δασύλλια ως ιδιότητα, περιορίζοντας την έκτασή τους μέχρι εκατό (100) στρέμματα, εφ' όσον από τα Τουρκικά κτηματολογικά βιβλία αποδεικνύεται ότι εκείνοι οι οποίοι τα διεκδικούν ή οι προκάτοχοί τους ήταν ιδιοκτήτες ή νομείς πριν το έτος 1912.
3. Ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας μπορεί να παραπέμπει για γνωμοδότηση στο Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών περιπτώσεις διεκδικήσεων των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο .....

Καστανοτεμάχια

13. Αποφάσεις που εκδόθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 66 του ν. 998/1979 και 16 του ν. 1734/1987 (Α' 189) εξακολουθούν να ισχύουν με τους όρους και τις προϋποθέσεις έκδοσής τους. Καστανοτεμάχια που παραχωρήθηκαν προσωρινά με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας και δεν ολοκληρώθηκε η διαδικασία οριστικής παραχώρησής τους επειδή δεν πραγματοποιήθηκε εξ ολοκλήρου ο σκοπός της παραχώρησης, καταβλήθηκε όμως εν όλω ή εν μέρει το τίμημα, παραχωρούνται με οριστικό τίτλο ~~μέσα σε ένα (1) έτος από την ισχύ του Ν. 4280/2014~~ στους νόμιμους δικαιούχους ή στους καθολικούς ή ειδικούς διαδόχους τους με απόφαση του ~~Γενικού Γραμματέα~~ Συντονιστή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, υπό τον όρο ότι θα διατηρηθεί η μορφή του καστανεώνα και θα συνεχιστεί η δενδροκομική εκμετάλλευση, με εξημέρωση των καστανόδενδρων και ότι θα καταβληθεί το υπόλοιπο του τιμήματος, εφόσον υφίσταται τέτοια εκκρεμότητα.

Άρθρο 52 παρ. 13 ν. 4280/2014 (Α' 159)

(τίτλος άρθρου: Μεταβατικές διατάξεις)

Σχόλιο: αν και η παρακείμενη μεταβατική διάταξη ορίζει προθεσμία ενός έτους από την ισχύ του ν. 4280/2014, η οποία ήδη παρήλθε, η έλλειψη εμπρόθεσμης εκτέλεσης εκ μέρους της διοίκησης των εξ αυτής νομίμων καθηκόντων της δεν αίρει τα εξ αυτής απορρέοντα δικαιώματα των ενδιαφερομένων περί της μεταβίβασης των επίμαχων εκτάσεων. Συνεπώς, η διάταξη παραμένει ισχυρή μέχρι την ολοκλήρωση των μεταβιβάσεων που πληρούν τα ουσιαστικά κριτήριά της.

Στην ίδια κατεύθυνση κινείται και σχετικό σχόλιο για το ότι η προθεσμία του πρώτου εδαφίου δεν έχει εκπνεύσει και γι' αυτόν τον λόγο το εν λόγω εδάφιο πρέπει να συμπεριληφθεί στην κωδικοποίηση έχει υποβληθεί στο πλαίσιο της Δημόσιας Διαβούλευσης επί του Παραδοτέου Π.4.1 (α) «Προτάσεις Ρυθμιστικού Πλαισίου στο πλαίσιο της καλής νομοθέτησης-Προτάσεις βελτίωσης». Το σχόλιο αυτό έχει γίνει δεκτό σύμφωνα με το Παραδοτέο Π.4.3. «Έκθεση

	Απολογισμού Διαβούλευσης» (σελ. 17).
--	--------------------------------------

<p><u>Απόδοση στη δημοτική: -- / Επεξεργασμένη τελική απόδοση</u></p> <p>Αποφάσεις που εκδόθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 66 του ν. 998/1979 και 16 του ν. 1734/1987 (Α' 189) εξακολουθούν να ισχύουν με τους όρους και τις προϋποθέσεις έκδοσής τους. Καστανοτεμάχια που παραχωρήθηκαν προσωρινά με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας και δεν ολοκληρώθηκε η διαδικασία οριστικής παραχώρησής τους επειδή δεν πραγματοποιήθηκε εξ ολοκλήρου ο σκοπός της παραχώρησης, καταβλήθηκε όμως εν όλω ή εν μέρει το τίμημα, παραχωρούνται με οριστικό τίτλο στους νόμιμους δικαιούχους ή στους καθολικούς ή ειδικούς διαδόχους τους με απόφαση του Συντονιστή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, υπό τον όρο ότι θα διατηρηθεί η μορφή του καστανεώνα και θα συνεχιστεί η δενδροκομική εκμετάλλευση, με εξημέρωση των καστανόδενδρων και ότι θα καταβληθεί το υπόλοιπο του τιμήματος, εφόσον υφίσταται τέτοια εκκρεμότητα.</p>	
--	--

Άρθρο .....

Τοπικά δάση

<p>1. Κατατμήσεις επί δασών και δασικών εκτάσεων του άρθρου 1 του ν.δ. 86/1969 «περί δασικού κώδικος» επελθούσες κατά τους αναδασμούς, που έγιναν κατά τις διατάξεις του α.ν. 821/1948 «περί αναδιανομής αγροτικών κτημάτων» κυρωθέντος με το ν.δ. 1110/1949», στις κτηματικές περιοχές Μαντουδίου, Τσούκας, Καλυβίων-Σπαθαρίου, Σπαθαρίου, Αγίας Άννης, Κεράμειας, Μονοκαρυάς, Άνω Πισσώνος, Κάτω Πισσώνος, Στράφων, Γαλατσώνος, Στροφυλίας, ως και στις κτηματικές περιοχές της τοπικής κοινότητας Μετοχίου της εδαφικής περιφέρειας Κηρέως και του αγροκτήματος Γερακιούς, τοπικής κοινότητας του Δήμου Ιστιαίας - Αιδηψού του Νομού Ευβοίας θεωρούνται ως νομίμως γενόμενες από την περάτωση των αναδασμών τούτων. Δεν υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας οι εκτάσεις που περιλήφθησαν στους υποχρεωτικούς αναδασμούς, η διενέργεια των οποίων αποφασίστηκε δυνάμει των με αριθμούς 3333, 3334, 3335, 3336 και 3337 της 5η Μαρτίου 1997 αποφάσεων του Νομάρχη Φθιώτιδας (Β' 244) και αφορούν στις περιοχές των Κοινοτήτων Ζηλευτού, Στύρφακας, Λιανοκλαδίου, Αμουρίου και Λυγαριάς του Νομού Φθιώτιδας. Τα διά του αναδασμού διαμορφωθέντα δασοτεμάχια θεωρούνται ότι αποτελούν κεχωρισμένα τμήματα τελούντα υπό ενιαίαν δασικήν διαχείρισιν κατά τις διατάξεις περί διαχειρίσεως μη δημοσίων δασών.</p> <p>2. Η κατά την διαδικασία της περί αναδασμού νομοθεσίας, γενομένη αναγνώρισις δικαιωμάτων κυριότητας επί δασών ή δασικών εκτάσεων των ανωτέρω περιοχών υπέρ των εις τους κτηματολογικούς πίνακας αναδασμού εγγεγραμμένων ως δικαιούχων, θεωρείται ως υποκαταστήσασα την κατά τας διατάξεις της δασικής νομοθεσίας αναγνώρισιν ιδιοκτησίας.</p> <p>3. Η κατά την διαδικασία του άρθρ.216 του Ν.4173/29 χορηγηθείσα υπό του Υπουργείου Γεωργίας υπ'αριθ.30039/46 άδεια διανομής του συνιδιοκτήτου δάσους της περιοχής Αχλαδίου Ευβοίας θεωρείται αναγνωρίσασα κεχωρισμένα δικαιώματα κυριότητας επί των διανεμηθέντων δασοτεμαχίων.</p> <p>4. Άπαντες οι περιορισμοί, οι προβλεπόμενοι από τας σχετικές περί μη δημοσίων δασών διατάξεις της δασικής νομοθεσίας ισχύουν και επί των ανωτέρω δασοτεμαχίων.</p> <p>~~10.~~ 5. Το δάσος Παγώντος, καθώς και τα υπόλοιπα δάση που κατέχονται από τους Αναγκαστικούς</p>	<p>Άρθρο 65 ν.998/1979 (Α' 289)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: Ειδική αναγνώρισις κατατμήσεων)</u></p> <p><u>Σχόλιο:</u> η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p> <p>Άρθρο 13 παρ. 10 ν. 3208/2003 (Α' 303)</p>
--	--

Συνεταιρισμούς Διαχειρίσεως Αδιαίρετων Δασών του Νομού Ευβοίας, που συστήθηκαν και λειτουργούν κατά τις διατάξεις του Ν. 1627/1939 (ΦΕΚ 64 Α΄) και του από 15.6.1940 Β.Δ. (ΦΕΚ 190 Α΄) ανήκουν κατά πλήρες δικαίωμα κυριότητας στους παραπάνω Συνεταιρισμούς, εφόσον υπάρχουν τίτλοι ιδιοκτησίας προ του έτους 1885. Τα εν λόγω δάση τα διαχειρίζονται οι Συνεταιρισμοί σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

6. Τα δάση και οι δασικές ~~εν γένει~~ εκτάσεις των περιοχών των τέως δήμων Σολυγείας του νομού Κορινθίας, Ειδυλλίας του νομού Αττικής, της νήσου Σαλαμίνας του νομού Αττικής, καθώς και της νήσου Σκύρου του νομού Ευβοίας, τα οποία υπέκειντο σε διαχείριση ως ιδιωτικά σύμφωνα με τις 102746/1889/1318/ 6.6.1890, 96855/ 1.11.1894, 56419/23.6.1909 και 70534/30.11.1894 αντίστοιχες διαταγές του Υπουργείου Οικονομικών, αναγνωρίζονται ως ιδιωτικά.

Ομοίως αναγνωρίζονται ως ιδιωτικές οι εκτάσεις των περιπτώσεων α΄ και β΄ της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου, όπως ισχύει, των ανωτέρω περιοχών. Στις ανωτέρω εκτάσεις δεν περιλαμβάνονται ως ανήκοντα στο Δημόσιο:

α) Το ελατοδάσος Κιθαιρώνος μετά των αναδασωθείσων κλιτύων του, της περιοχής Ειδυλλίας.

β) Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις της διαλυμένης Μονής του Αγίου Νικολάου και της περιοχής «Κολώνας» της νήσου Σαλαμίνας.

~~17.~~ Κάθε διαδικασία διοικητικής αναγνώρισης της ιδιοκτησίας των δασών και των δασικών εκτάσεων του πρώτου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου και των περιπτώσεων α΄ και β΄ της παρ. 5 του άρθρου 3 του ν. 998/1979 που προβλέπονται στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 15 του ν. 3208/2003 (Α΄303), το οποίο δεύτερο εδάφιο προστέθηκε στο άρθρο αυτό με την παράγραφο 9 του άρθρου 43 του παρόντος νόμου της προηγούμενης παραγράφου, καθώς και οι σχετικές με την ιδιοκτησία εκκρεμείς δίκες σε αντιδικία με το Δημόσιο καταργούνται. Πρωτόκολλα Διοικητικής Αποβολής που εκδόθηκαν μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου 4280/2014 και αναφέρονται στις παραπάνω εκτάσεις

(τίτλος άρθρου: Διακατεχόμενα δημόσια δάση και δημόσιες δασικές εν γένει εκτάσεις)

Άρθρο 15 ν. 3208/2003 (Α΄ 303)

(τίτλος άρθρου: Δάση Σολυγείας, Ειδυλλίας και νήσων Σαλαμίνας και Σκύρου)

Άρθρο 52 παρ. 17 ν. 4280/2014 (Α΄ 159)

(τίτλος άρθρου: Μεταβατικές διατάξεις)

<p>ανακαλούνται από τότε που εκδόθηκαν.</p> <p>10.7. Το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας, νομής και κατοχής επί εκτάσεως 723.795 τ.μ. κείμενης στην κτηματική περιφέρεια του Δήμου Ελευθέριου Βενιζέλου Κυδωνίας (τέως Δήμου Μουρνιών) Χανίων και στις ειδικότερες θέσεις «Καμίνια, Σώπατα, Πύργος, Χάλαρα, Καρακοφωλέ, Σπηλιά και Κονταρίδα», που έχει δηλωθεί και αποτυπωθεί στους προσωρινούς κτηματολογικούς πίνακες του Ο.Κ.Χ.Ε. Δήμου Μουρνιών, με αριθμό Κ.Α.Ε.Κ. 50 089 1701098 και περιήλθε στον Οργανισμό Διοίκησης και Διαχείρισης Μοναστηριακής Περιουσίας Νομού Χανίων (Ο.Δ.Δ.Μ.Π.Ν. Χανίων) με το αριθ. 61/27.6.1938 πρακτικό του εν λόγω Οργανισμού, σε εφαρμογή του από 8.7.1930 Π. Δ. (ΦΕΚ 233α Α') και του από 24/31 Οκτωβρίου 1935 Α.Ν. (ΦΕΚ 508 Α') που έχει μεταγραφεί νόμιμα, προς το σκοπό παραχώρησής της στο Σύλλογο Πολυτέκνων Νομού Χανίων για τη στέγαση των μελών του.</p>	<p>Άρθρο 19 παρ. 10 ν. 3208/2003 (Α' 303)</p> <p>(τίτλος άρθρου: Άλλες διατάξεις)</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Τοπικά δάση</p> <p>1. Κατατμήσεις σε δάση και δασικές εκτάσεις του άρθρου 1 του νδ 86/1969 «Περί δασικού κώδικος», οι οποίες επήλθαν κατά τους αναδασμούς, που έγιναν κατά τις διατάξεις του α.ν. 821/1948 «Περί αναδιανομής αγροτικών κτημάτων», το οποίο κυρώθηκε με το ν.δ. 1110/1949», στις κτηματικές περιοχές Μαντουδίου, Τσούκας, Καλυβίων - Σπαθαρίου, Σπαθαρίου, Αγίας Άννης, Κεράμειας, Μονοκαρυάς, Άνω Πισσώνος, Κάτω Πισσώνος, Στράφων, Γαλατσώνος, Στροφυλίας καθώς και στις κτηματικές περιοχές της τοπικής κοινότητας Μετοχίου της εδαφικής περιφέρειας Κηρέως και του αγροκτήματος Γερακιούς, τοπικής κοινότητας του Δήμου Ιστιαίας - Αιδηψού του Νομού Ευβοίας, θεωρούνται ότι έγιναν νόμιμα από την περάτωση των αναδασμών αυτών. Δεν υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας οι εκτάσεις, οι οποίες περιλήφθησαν στους υποχρεωτικούς αναδασμούς, των οποίων η διενέργεια</p>	

αποφασίστηκε με τις με αριθ. 3333, 3334, 3335, 3336 και 3337 της 5η Μαρτίου 1997 αποφάσεις του Νομάρχη Φθιώτιδας (Β' 244) και αφορούν τις περιοχές των Κοινοτήτων Ζηλευτού, Στύρφακας, Λιανοκλαδίου, Αμουρίου και Λυγαριάς του Νομού Φθιώτιδας. Τα δασοτεμάχια, τα οποία διαμορφώθηκαν με τον αναδασμό, θεωρούνται ότι αποτελούν διακεκριμένα διακριτά τμήματα, τα οποία τελούν υπό ενιαία δασική διαχείριση κατά τις σχετικές με τη διαχείριση μη δημοσίων δασών διατάξεις.

2. Η αναγνώριση δικαιωμάτων κυριότητας σε δάση και δασικές εκτάσεις των ανωτέρω περιοχών, η οποία γίνεται κατά τη διαδικασία της νομοθεσίας για τον αναδασμό, υπέρ εγγεγραμμένων ως δικαιούχων στους κτηματολογικούς πίνακες αναδασμού, θεωρείται ότι υποκαθιστά την αναγνώριση ιδιοκτησίας που συντελείται κατά τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

3. Η υπ' αριθ. 30039/46 άδεια διανομής του συνιδιόκτητου δάσους της περιοχής Αχλαδιού Ευβοίας, η οποία έχει χορηγηθεί από το Υπουργείο Γεωργίας κατά τη διαδικασία του άρθρου 216 του ν. 4173/1929, θεωρείται ότι αναγνωρίζει διακεκριμένα διακριτά δικαιώματα κυριότητας στα δασοτεμάχια που έχουν διανεμηθεί.

4. Όλοι οι περιορισμοί, οι οποίοι προβλέπονται από τις σχετικές με τα μη δημόσια δάση διατάξεις της δασικής νομοθεσίας ισχύουν και για τα ανωτέρω δασοτεμάχια.

5. Το δάσος Παγώντος καθώς και τα υπόλοιπα δάση, τα οποία κατέχονται από τους Αναγκαστικούς Συνεταιρισμούς Διαχείρισης Αδιαίρετων Δασών του Νομού Ευβοίας, που συνεστήθησαν και λειτουργούν κατά τις διατάξεις του ν. 1627/1939 (Α' 64) και του β.δ. της 15.6.1940 (Α' 190), ανήκουν κατά πλήρες δικαίωμα κυριότητας στους παραπάνω Συνεταιρισμούς, εφ' όσον υπάρχουν τίτλοι ιδιοκτησίας πριν από το έτος 1885. Τα εν λόγω δάση διαχειρίζονται οι Συνεταιρισμοί σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

6. Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις των περιοχών των τέως δήμων Σολυγείας του νομού Κορινθίας, Ειδυλλίας του νομού Αττικής, της νήσου Σαλαμίνας του νομού Αττικής καθώς και της νήσου Σκύρου του νομού Ευβοίας, τα οποία υπέκειντο σε διαχείριση ως ιδιωτικά σύμφωνα με τις

102746/1889/1318/6.6.1890, 96855/1.11.1894, 56419/23.6.1909 και 70534/30.11.1894 αντίστοιχες διαταγές του Υπουργείου Οικονομικών, αναγνωρίζονται ως ιδιωτικά.

Ομοίως αναγνωρίζονται ως ιδιωτικές οι εκτάσεις των περ. α' και β' της παρ. 5 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου, όπως ισχύει, των ανωτέρω περιοχών. Στις ανωτέρω εκτάσεις δεν περιλαμβάνονται, ως ανήκοντα στο Δημόσιο:

α) Το ελατοδάσος Κιθαιρώνα με τις αναδασωθείσες κλιτύες του, της περιοχής Ειδυλλίας.

β) Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις της διαλυμένης Μονής του Αγίου Νικολάου και της περιοχής «Κολώνας» της νήσου Σαλαμίνας.

Κάθε διαδικασία διοικητικής αναγνώρισης της ιδιοκτησίας των δασών και των δασικών εκτάσεων του πρώτου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου και των περ. α' και β' της παρ. 5 του άρθρου 3 του ν. 998/1979 που προβλέπονται στο δεύτερο της προηγούμενης παραγράφου, καθώς και οι σχετικές με την ιδιοκτησία εκκρεμείς δίκες σε αντιδικία με το Δημόσιο καταργούνται. Πρωτόκολλα Διοικητικής Αποβολής που εκδόθηκαν μέχρι την έναρξη της ισχύος του νόμου 4280/2014 και αναφέρονται στις παραπάνω εκτάσεις ανακαλούνται από τότε που εκδόθηκαν.

7. Το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας, νομής και κατοχής επί έκτασης 723.795 τ.μ. κείμενης στην κτηματική περιφέρεια του Δήμου Ελευθέριου Βενιζέλου Κυδωνίας (τέως Δήμου Μουρνιών) Χανίων και στις ειδικότερες θέσεις «Καμίνια, Σώπατα, Πύργος, Χάλαρα, Καρακοφωλέ, Σπηλιά και Κονταρίδα», που έχει δηλωθεί και αποτυπωθεί στους προσωρινούς κτηματολογικούς πίνακες του Ο.Κ.Χ.Ε. Δήμου Μουρνιών, με αριθμό Κ.Α.Ε.Κ. 50 089 1701098 και περιήλθε στον Οργανισμό Διοίκησης και Διαχείρισης Μοναστηριακής Περιουσίας Νομού Χανίων (Ο.Δ.Δ.Μ.Π.Ν. Χανίων) με το αριθ. 61/27.6.1938 πρακτικό του εν λόγω Οργανισμού, σε εφαρμογή του από 8.7.1930 Π. Δ. (ΦΕΚ 233α Α') και του από 24/31 Οκτωβρίου 1935 Α.Ν. (ΦΕΚ 508 Α') που έχει μεταγραφεί νόμιμα, προς το σκοπό παραχώρησής της στο Σύλλογο Πολυτέκνων Νομού Χανίων για τη στέγαση των μελών του.

Άρθρο .....

Δάση οικοδομικών συνεταιρισμών

<p>12. Δασικά εκτάσεις, αγορασθείσαι μέχρι τέλους του έτους 1969 δι'οριστικών συμβολαίων παρ'οικοδομικών συνεταιρισμών και υπαχθείσαι εις το σχέδιον πόλεως μέχρι τέλους του έτους 1970 διά Β.Δ/των εκδοθέντων προτάσει των Υπουργών Δημοσίων Έργων και Γεωργίας, μεταβιβασθείσαι δε, εν όλω ή εν μέρει, διά οριστικών συμβολαίων εις τα μέλη των, θεωρούνται ως μη ανήκουσαι εις το Δημόσιον.</p>	<p>Άρθρο 75 παρ. 12 ν.998/1979 (Α' 289)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: Εποικιστικά εκτάσεις)</u></p> <p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Δάση οικοδομικών συνεταιρισμών</p> <p>Δασικές εκτάσεις που αγοράστηκαν μέχρι το τέλος του έτους 1969 με οριστικά συμβόλαια από οικοδομικούς συνεταιρισμούς και εντάχθηκαν στο σχέδιο πόλης μέχρι το τέλος του έτους 1970 διά Β.Δ/των που εκδόθηκαν με πρόταση των Υπουργών Δημοσίων Έργων και Γεωργίας και μεταβιβάστηκαν, εν όλω ή εν μέρει, με οριστικά συμβόλαια στα μέλη τους, θεωρούνται ότι δεν ανήκουν στο Δημόσιο.</p>	

--	--

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄

Νομή επί των δασών

Άρθρο .....

Νομή επί των δασών

<p>1. Επί των αδεσπότην και επί των δημοσίων ~~εν γένει δασών~~ υπαγομένων στις διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος κώδικα εκτάσεων θεωρείται νομεύς το Δημόσιον, έστω και αν ουδεμίαν ενήργησεν επ' αυτών πράξιν νομής.</p> <p>2. Ουδείς δύναται να αποκτήση δικαίωμα νομής δι' εκχερσώσεως υλοτομίας, σποράς ή οιασδήποτε άλλης πράξεως επί δημοσίων, δημοτικών κοινοτικών, μοναστηριακών ή ανηκόντων εις ιδρύματα ~~εκτάσεων υπαγομένων στις διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος κώδικα εν γένει δασών, αναδασωτέων εκτάσεων, χορτολιβαδικών εδαφών και μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων ή μερικώς δασοσκεπών λιβαδίων.~~</p> <p>3. Νομή παρά τρίτου θεωρείται ασκουμένη επί των ~~υπαγομένων στις διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος κώδικα εκτάσεων δασών, των μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων ή λιβαδίων και των χορτολιβαδικών εδαφών~~ μόνον δια της κατά τας εκάστοτε ισχυούσας διατάξεις, επί τη βάσει αδειών της δασικής αρχής, υλοτομίας ή εκμεταλλεύσεως αυτών ως ιδιωτικών εκτάσεων.</p> <p>4. Μόνη η βοσκή επί των ~~υπαγομένων στις διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος κώδικα δημοσίων~~</p>	<p>Άρθρο 58 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7)</p> <p>(τίτλος άρθρου: Νομή επί δασών)</p> <p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p> <p>Σχόλιο: απάλειψη της φράσης «εν γένει» και προσαρμογή στις τρέχουσες κατηγορίες της δασικής νομοθεσίας για την νοηματική ενότητα των παραγράφων.</p>
---	--

<p>εκτάσεων δημοσίων δασών, μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων ή λιβαδιών και χορτολιβαδικών εδαφών ουδέποτε θεωρείται ως πράξις νομής ή οιονεί νομής δουλείας βοσκής.</p> <p>5. Μόνη η ύπαρξις οιοιδήποτε τίτλου δεν θεωρείται καθ' εαυτήν ως διακατοχική πράξις.</p>	
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Νομή στα δάση</p> <p>1. Στις αδέσποτες και δημόσιες εκτάσεις, οι οποίες υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος Κώδικα, θεωρείται νομέας το Δημόσιο, έστω και αν δεν διενήργησε καμία πράξη νομής σε αυτές.</p> <p>2. Κανένας δεν δύναται να αποκτήσει δικαίωμα νομής με εκχέρωση, υλοτομία, σπορά ή οποιαδήποτε άλλη πράξη σε δημόσιες, δημοτικές, κοινοτικές, μοναστηριακές ή ανήκουσες σε ιδρύματα εκτάσεις, οι οποίες ανήκουν σε ιδρύματα και υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος Κώδικα.</p> <p>3. Στις εκτάσεις, οι οποίες υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος Κώδικα, νομή τρίτου θεωρείται ότι ασκείται μόνο με υλοτομία ή εκμετάλλευσή τους ως ιδιωτικών εκτάσεων, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις και βάσει των προβλεπομένων αδειών της δασικής αρχής.</p> <p>4. Μόνη η άσκηση βοσκής στις δημόσιες εκτάσεις, οι οποίες υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος Κώδικα, δεν δύναται ποτέ να θεωρηθεί ως πράξη νομής ή οιονεί νομής δουλείας βοσκής.</p> <p>5. Μόνη η ύπαρξη οιοιδήποτε τίτλου δεν δύναται να θεωρηθεί ως διακατοχική πράξη.</p>	

Άρθρο .....

Αυθαιρέτως καταληφθέντα κατά την εμπόλεμη περίοδο δάση

<p>1. Δάση, δασικά εκτάσεις ή δασικά εδάφη κατά την έννοια του αρ. 1 του ν.δ. 86/1969 αυθαιρέτως καταληφθέντα ή εκχερσωθέντα κατά την διάρκεια της από της 28 Οκτ. 1940 εμπόλεμου καταστάσεως θεωρούνται ότι ουδέποτε έπαυσαν ανήκοντα κατά νομήν εις τον αρχικόν ιδιοκτήτην (Δημόσιον, ιδιώτην ή νομικόν πρόσωπον δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου).</p> <p>2. Οι ενεργήσαντες οιασδήποτε φύσεως διακατοχικά πράξεις ή οι αυθαιρέτως προβάντες εις οιασδήποτε ενεργείας εντός των ως άνω εκτάσεων, ως και πας τρίτος έλκων τυχόν δικαιώματα παρά τούτων λογίζονται ως ουδέποτε ενεργήσαντες τοιαύτας πράξεις, εκ των οποίων ουδεμία επέρχεται συνέπεια υπέρ του ενεργήσαντος, όστις θεωρείται κατ' αμάχητον τεκμήριον και ως αμέσως διοικητικώς αποβληθείς.</p> <p>3. Πάσα παρ' αυτών καταβληθείσα δαπάνη εκχερσώσεως, καλλιεργείας, ανεγέρσεως κτισμάτων κλπ. παραμένει εις όφελος του ιδιοκτήτου του ακινήτου, ουδεμίαν οφείλοντος αποζημίωσιν.</p>	<p>Άρθρο 59 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: Αυθαίρετος κατάληψις δασών κλπ. κατά την εμπόλεμον περίοδον)</u></p> <p><u>Σχόλιο:</u> η διάταξη χρήζει εν μέρει γλωσσικής προσαρμογής</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Δάση που κατελήφθησαν αυθαίρετα κατά την εμπόλεμη περίοδο</p> <p>1. Δάση, δασικές εκτάσεις ή δασικά εδάφη, κατά την έννοια του άρθρου 1 του νδ 86/1969, τα οποία κατελήφθησαν αυθαίρετα ή εκχερσώθηκαν κατά τη διάρκεια της από της 28ης Οκτωβρίου 1940 εμπόλεμης κατάστασης, θεωρούνται ότι ουδέποτε έπαυσαν να ανήκουν ως προς τη νομή τους στον αρχικό ιδιοκτήτη (Δημόσιο, ιδιώτη ή νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου).</p>	

<p>2. Εκείνοι οι οποίοι διενήργησαν οποιασδήποτε φύσεως διακατοχικές πράξεις ή προέβησαν αυθαίρετα σε οποιοσδήποτε ενέργειες στις ως άνω εκτάσεις, καθώς και κάθε τρίτος, ο οποίος έλκει τυχόν δικαιώματα από αυτούς, θεωρείται ότι ουδέποτε διενήργησαν τις πράξεις αυτές, από τις οποίες δεν επέρχεται καμία συνέπεια υπέρ εκείνου που τις διενήργησε, ο οποίος θεωρείται κατ' αμάχητο τεκμήριο και ως άμεσα διοικητικά αποβληθείς.</p> <p>3. Κάθε δαπάνη εκχέρωσης, καλλιέργειας, ανέγερσης κτισμάτων κ.λπ., η οποία κατεβλήθη από τα ως άνω πρόσωπα παραμένει προς όφελος του ιδιοκτήτη του ακινήτου, ο οποίος δεν οφείλει καμία αποζημίωση.</p>	
--	--

Άρθρο .....

Παραχώρηση νομής σε δήμους

<p>1. Δάση ή τμήματα δασών εκτάσεως ουχί μείζονος των 2000 στρεμμάτων, υπερκείμενα πόλεων, χωρίων ή συνοικισμών και έχοντα χαρακτήρα προστατευτικών των υποκειμένων πόλεων, χωρίων ή συνοικισμών, παραχωρούνται δι' αποφάσεως του Νομάρχου Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης κατά νομήν εις τα νομικά πρόσωπα των οικείων δήμων ή κοινοτήτων, εφ' όσον αναλαμβάνουν ταύτα την μέριμναν της προστασίας και κανονικής εκμεταλλεύσεως αυτών, του Δημοσίου διατηρούντος την ψιλήν κυριότητα των δασών τούτων.</p> <p>2. Επιτροπή, οριζόμενη υπό του Νομάρχου Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης εκ τριών δημοσίων υπαλλήλων, μεταξύ των οποίων απαραίτητως ο αρμόδιος δασάρχης καθορίζει δια πράξεώς της τα κατά την προηγούμενη παράγραφον δάση. Κατά της πράξεως της επιτροπής ταύτης επιτρέπεται εις τον Νομάρχη Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και τους ενδιαφερομένους δήμους ή κοινότητες ένστασις κρινομένη υπό δευτεροβαθμίου επιτροπής, οριζομένης επίσης υπό του Νομάρχου</p>	<p>Άρθρο 41 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7)</p> <p>(τίτλος άρθρου: Παραχώρησις νομής δημοσίων δασών εις δήμους και κοινότητας)</p> <p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p>
---	---

<p>Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης εκ τριών δημοσίων υπαλλήλων, εκ των οποίων απαιτητήτως εις δασικός υπάλληλος ανώτερος όμως κατά βαθμόν των μελών της πρωτοβαθμίου επιτροπής. Μετά της ενστάσεως, εξαιρέσει της ασκουμένης υπό του Νομάρχου Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, συνυποβάλλεται γραμμάτιον παρακαταθήκης των εξόδων μεταβάσεως της επιτροπής.</p> <p>3. Τα έσοδα εκ των δασών τούτων διατίθενται συμφώνως προς το άρθρ. 6.</p>	
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Παραχώρηση νομής σε δήμους</p> <p>1. Δάση ή τμήματα δασών με έκταση όχι μεγαλύτερη από δύο χιλιάδες (2.000) στρέμματα, τα οποία βρίσκονται πάνω από πόλεις, χωριά ή συνοικισμούς και έχουν χαρακτήρα προστατευτικό των υποκείμενων πόλεων, χωριών ή συνοικισμών, παραχωρούνται ως προς τη νομή τους, με απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, στα νομικά πρόσωπα των οικείων δήμων, εφ' όσον αυτά αναλαμβάνουν τη μέριμνα της προστασίας και κανονικής εκμετάλλευσής τους, το δε Δημόσιο διατηρεί την ψιλή κυριότητα αυτών των δασών.</p> <p>2. Επιτροπή, η οποία ορίζεται από τον Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και αποτελείται από τρεις (3) δημόσιους υπαλλήλους, μεταξύ των οποίων απαραίτητα ο αρμόδιος δασάρχης, καθορίζει, με σχετική πράξη της, τα δάση της προηγούμενης παραγράφου. Κατά της πράξεως της Επιτροπής αυτής επιτρέπεται στον Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και στους ενδιαφερόμενους δήμους ένσταση, η οποία κρίνεται από δευτεροβάθμια Επιτροπή, η οποία επίσης ορίζεται από τον Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και αποτελείται από τρεις (3) δημόσιους υπαλλήλους, μεταξύ των οποίων απαραίτητα ένας δασικός υπάλληλος ανώτερος όμως σε βαθμό από τα μέλη της πρωτοβάθμιας Επιτροπής. Με την ένσταση, εξαιρουμένης εκείνης που ασκείται από τον Συντονιστή της Αποκεντρωμένης</p>	

Διοίκησης, συνυποβάλλεται γραμμάτιο παρακαταθήκης των εξόδων μετάβασης της Επιτροπής.

3. Τα έσοδα από τα δάση αυτά διατίθενται σύμφωνα με το **άρθρο 6**.

Άρθρο .....

Παραχώρηση νομής στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

1. Τα κατά τον Νόμ. 6320 της 10/17.10.1934 (περί παραχωρήσεως της χρήσεως δημοσίων δασών εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης δια σκοπούς εκπαιδευτικούς, ερευνών κλπ.) και το εις εκτέλεσιν αυτού εκδοθέν Π.Δ. 15/28.12.34 (περί παραχωρήσεως κατά Νομήν εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης Δημοσίων δασών δια σκοπούς εκπαιδευτικούς και ερευνών) παραχωρηθέντα κατά νομήν εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης

α) Δημόσια δάση της περιφέρειας Περτουλίου εκτάσεως 30.000 περίπου στρεμμάτων και β) Τμήμα Δημοσίων δασών της περιφέρειας των Κοινοτήτων Βραστάμων (τέως Βραστών) και Ταξιάρχου της Επαρχίας Χαλκιδικής ίσης περίπου εκτάσεως, μετά των εντός αυτών δημοσίων νομημάτων, προς τον σκοπόν πρακτικής εκπαιδεύσεως των φοιτητών της Δασολογίας, διεξαγωγής δασικών ερευνών και μελετών ως και υποδειγματικής διοικήσεως και διαχειρίσεως τούτων, διέπονται, όσον αφορά εις την καθόλου διοίκησιν και διαχείρισιν υπό των διατάξεων του άρθρ. 82.

Άρθρο 42 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7)

(τίτλος άρθρου: Παραχώρησις νομής δημοσίων δασών εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης)

Η συγκεκριμένη διάταξη είναι τοπικού ενδιαφέροντος και ειδικού χαρακτήρα. Προτείνεται η συμπερίληψή της σε διακριτό κεφάλαιο του Σχεδίου Κώδικα στο οποίο θα συγκεντρωθούν οι διατάξεις ειδικού και τοπικού ενδιαφέροντος, εφόσον προκριθεί η επιλογή αυτή . **Η τελική κατά νόμο κρίση ανήκει στην ΚΕΚ.**

	Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Παραχώρηση νομής στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης</p> <p>1. Τα κατά τον ν. 6320 της 10/17.10.1934 (περί παραχωρήσεως της χρήσεως δημοσίων δασών εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης διά σκοπούς εκπαιδευτικούς, ερευνών κ.λπ.) και το σε εκτέλεσή του εκδοθέν πδ 15/28.12.1934 (περί παραχωρήσεως κατά Νομήν εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης Δημοσίων δασών διά σκοπούς εκπαιδευτικούς και ερευνών) παραχωρηθέντα ως προς τη νομή τους στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης:</p> <p>α) Δημόσια δάση της περιφέρειας Περγουλίου έκτασης 30.000 περίπου στρεμμάτων και β) Τμήμα δημοσίων δασών της περιφέρειας των Κοινοτήτων Βραστάμων (τέως Βραστών) και Ταξιάρχη της Επαρχίας Χαλκιδικής, ίσης περίπου έκτασης, με τα δημόσια νομήματα που βρίσκονται σε αυτά, προς τον σκοπό πρακτικής εκπαίδευσης των φοιτητών της Δασολογίας, διεξαγωγής δασικών ερευνών και μελετών καθώς και υποδειγματικής διοίκησης και διαχείρισής τους, διέπονται, καθολικά ως προς τη διοίκηση και διαχείρισή τους, από τις διατάξεις άρθρου 82.</p>	

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟ

Μεταβίβαση της δασικής ιδιοκτησίας

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Προϋποθέσεις μεταβίβασης

Άρθρο .....

Κατάτμηση δασικής ιδιοκτησίας

<p>1. Απαγορεύεται η κατάτμησης της δασικής ιδιοκτησίας, είτε δια διανομής μεταξύ των εξ αδιαιρέτου συνιδιοκτητών ή διακατόχων, είτε δια πωλήσεως ή οιασδήποτε άλλης πράξεως, άνευ προηγουμένης αδείας του Υπουργού Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας, επί ποινή απολύτου ακυρότητας της σχετικής δικαιοπραξίας. Η άδεια του Υπουργού συνάπτεται εις την σχετικήν συμβολαιογραφικήν πράξιν, εν τη οποία γίνεται μνεία αυτής. Η διάταξις αυτή ισχύει αναλόγως και προκειμένου περί δημοσίων δασών, επί των οποίων τρίτοι ασκούν περιωρισμένα δικαιώματα δουλείας, ως ρητινοσυλλογής, βοσκής κλπ.</p>	<p>Άρθρο 60 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α΄ 7)</p> <p>(τίτλος άρθρου: Κατάτμησης δασικής ιδιοκτησίας)</p>
--	--

<p>2. Προκειμένου περί κατατμήσεως μοναστηριακών δασών, ~~και δασικών εκτάσεων και εν γένει δασικών εκτάσεων~~, εκτός της υπό της ανωτέρω παραγράφου απαιτούμενης αδείας, έχουν εφαρμογή και τα ~~εν~~ άρθρω 148 καθοριζόμενα.</p> <p>3. Η μεταβίβαση αυτοτελών ιδιωτικών δασοτεμαχίων που δεν συνορεύουν μεταξύ τους, καθώς και η μεταβίβαση ιδανικού εξ αδιαιρέτου μεριδίου ιδιωτικού δάσους ή δασικής έκτασης δεν συνιστά κατάτμηση. Δρόμοι, αντιπυρικές ζώνες και άλλα τεχνικά έργα που κατασκευάζονται εντός δασών και δασικών ~~εν γένει~~ εκτάσεων, καθώς και νομίμως κηρυσσόμενες αναγκαστικές απαλλοτριώσεις δεν συνιστούν κατάτμηση αυτών.</p> <p>4. Η άδεια κατάτμησης για την υλοποίηση επιτρεπτής, κατά τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, επέμβασης σε δάσος ή δασική έκταση χορηγείται από το όργανο που εγκρίνει την επέμβαση.</p>	<p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει εν μέρει γλωσσικής προσαρμογής</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Κατάτμηση δασικής ιδιοκτησίας</p> <p>1. Απαγορεύεται η κατάτμηση της δασικής ιδιοκτησίας είτε με διανομή μεταξύ των εξ αδιαιρέτου συνιδιοκτητών ή διακατόχων είτε με πώληση ή οποιαδήποτε άλλη πράξη, χωρίς προηγούμενη άδεια του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, με ποινή απόλυτης ακυρότητας της σχετικής δικαιοπραξίας. Η άδεια του Υπουργού συνάπτεται στη σχετική συμβολαιογραφική πράξη, στην οποία γίνεται μνεία της. Η διάταξη αυτή ισχύει αναλόγως και για τα δημόσια δάση, στα οποία τρίτοι ασκούν περιορισμένα δικαιώματα δουλείας καθώς και ρητινοσυλλογής, βοσκής κ.λπ.</p> <p>2. Στην περίπτωση κατάτμησης μοναστηριακών δασών και δασικών εκτάσεων, εκτός από την άδεια που</p>	

<p>απαιτείται κατά την προηγούμενη παράγραφο, έχουν εφαρμογή και τα οριζόμενα στο άρθρο 148.</p> <p>3. Η μεταβίβαση αυτοτελών ιδιωτικών δασοτεμαχίων που δεν συνορεύουν μεταξύ τους καθώς και η μεταβίβαση ιδανικού εξ αδιαιρέτου μεριδίου ιδιωτικού δάσους ή δασικής έκτασης, δεν συνιστούν κατάτμηση. Δρόμοι, αντιπυρικές ζώνες και άλλα τεχνικά έργα που κατασκευάζονται σε δάση και δασικές εκτάσεις καθώς και αναγκαστικές απαλλοτριώσεις που κηρύσσονται νόμιμα δεν συνιστούν κατάτμησή τους.</p> <p>4. Η άδεια κατάτμησης για την υλοποίηση επιτρεπτής κατά τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας επέμβασης σε δάσος ή δασική έκταση χορηγείται από το όργανο που εγκρίνει την επέμβαση.</p>	
---	--

Άρθρο .....

Ειδικές περιπτώσεις κατάτμησης

<p>1. «Κατατμήσεις επί δασών και δασικών εκτάσεων του άρθρου 1 του ν.δ. 86/1969 «περί δασικού κώδικος» επελθούσες κατά τους αναδασμούς, που έγιναν κατά τις διατάξεις του α.ν. 821/1948 «περί αναδιανομής αγροτικών κτημάτων» κυρωθέντος με το ν.δ. 1110/1949», στις κτηματικές περιοχές Μαντουδίου, Τσοούκας, Καλυβίων – Σπαθαρίου, Σπαθαρίου, Αγίας Άννης, Κεράμειας, Μονοκαρυάς, Ανω Πισσώνος, Κάτω Πισσώνος, Στράφων, Γαλατσώνος, Στροφυλίας, ως και στις κτηματικές περιοχές της τοπικής κοινότητας Μετοχίου της εδαφικής περιφέρειας Κηρέως και του αγροκτήματος Γερακιούς τοπικής κοινότητας του Δήμου Ιστιαίας – Λιδεψού του Νομού Ευβοίας θεωρούνται ως νομίμως γενόμενες από την περάτωση των αναδασμών τούτων. Δεν υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας οι εκτάσεις που περιλήφθησαν στους υποχρεωτικούς αναδασμούς, η διενέργεια των οποίων αποφασίστηκε δυνάμει των με αριθμούς 3333, 3334, 3335, 3336 και 3337 της 5η Μαρτίου 1997 αποφάσεων του Νομάρχη Φθιώτιδας (Β' 244) και αφορούν στις περιοχές των Κοινοτήτων Ζηλευτού, Στύρφακας, Λιανοκλαδίου, Αμουρίου και Αυγαριάς του Νομού Φθιώτιδας.» Τα διά του αναδασμού</p>	<p>Άρθρο 65 ν.998/1979 (Α' 289)</p> <p>Τίτλος άρθρου: Ειδική αναγνώριση κατατμήσεων</p> <p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p>
---	--

<p>διαμορφωθέντα δασοτεμάχια θεωρούνται ότι αποτελούν κχωρισμένα τμήματα τελούντα υπό ενιαία δασική διαχείριση κατά τις διατάξεις περί διαχείρισης μη δημοσίων δασών.</p> <p>2. Η κατά την διαδικασία της περί αναδάσμου νομοθεσίας, γενομένη αναγνώρισις δικαιωμάτων κυριότητας επί δασών ή δασικών εκτάσεων των ανωτέρω περιοχών υπέρ των εις τους κτηματολογικούς πίνακες αναδάσμου εγγεγραμμένων ως δικαιούχων, θεωρείται ως υποκαταστήσασα την κατά τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας αναγνώρισιν ιδιοκτησίας.</p> <p>3. Η κατά την διαδικασία του άρθρ. 216 του Νόμ. 4173/1929 χορηγηθείσα υπό του Υπουργείου Γεωργίας υπ' αριθ. 30039/5/6/46 άδεια διανομής του συνιδιοκτήτου δάσους της περιοχής Αχλαδίου Ευβοίας θεωρείται αναγνωρίσασα κχωρισμένα δικαιώματα κυριότητας επί των διανεμηθέντων δασοτεμαχίων.</p> <p>4. Άπαντες οι περιορισμοί, οι προβλεπόμενοι από τις σχετικές περί μη δημοσίων δασών διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, ισχύουν και επί των ανωτέρω δασοτεμαχίων.</p>	
---	--

Άρθρο .....

Δικαίωμα προτίμησης του Δημοσίου

<p>1. Προκειμένου περί ιδιωτικών δασών και δασικών εκτάσεων πέραν των 50 στρεμμάτων, των οποίων οι ιδιοκτήται επιθυμούν να μεταβιβάσουν ταύτα προς τρίτους διά πωλήσεων, το Δημόσιον κέκτηται δικαίωμα προτιμήσεως επί ίσοις όροις διά την αγοράν αυτών.</p> <p>Το δικαίωμα τούτο υφίσταται και ως προς ιδανικά μερίδια των ιδιωτικών δασών ή δασικών εκτάσεων τα οποία πωλούνται ως τοιαύτα. Το δικαίωμα προτιμήσεως δεν δύναται να ασκηθή επί ιδιωτικών δασών ή δασικών εκτάσεων αι οποίαι υπήχθησαν εις οικιστικήν περιοχίν ή απετέλεσαν τοιαύτην περιοχίν ή επί ιδιωτικών δασών ή δασικών εκτάσεων ανηκόντων εις οικοδομικούς συνεταιρισμούς διά την</p>	<p>Άρθρο 72 (πλην παρ. 6) ν.998/1979 (Α' 289)</p> <p>(τίτλος άρθρου: Δικαίωμα προτιμήσεως)</p> <p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p>
--	---

παραχώρησιν των επί μέρους δασοτεμαχίων εις τα μέλη των, εκτός αν συντρέχει περίπτωσις ασκήσεως αυτού κατά τας διατάξεις της πολεοδομικής νομοθεσίας.

2. Πας ιδιοκτήτης δάσους ή δασικής εκτάσεως προτιθέμενος να πώληση τούτο ή ταύτην προς οιονδήποτε τρίτον υποχρεούται να γνωστοποιήση την τοιαύτην πρόθεσίν του προς τον οικείον δασάρχην δι' εγγράφου δηλώσεώς του περιεχούσης συνοπτικήν περιγραφήν του προς πώλησιν δάσους ή δασικής εκτάσεως μετά μνείας των τίτλων κτήσεως αυτού ή της αποφάσεως αναγνωρίσεως της ιδιοκτησίας του, των στοιχείων του υποψηφίου αγοραστού και του τιμήματος εις ο συνεφωνήθη να πραγματοποιηθή η πώλησις. Ο δασάρχης διαβιβάζει αμελλητί την δήλωσιν προς το **Νομαρχιακόν Συμβούλιον Δασών**, το οποίον, διαπιστούν την ύπαρξιν τίτλων ή αποφάσεων αναγνωριστικών της κυριότητος και κρίσιν περί του ευλόγου του ζητουμένου τιμήματος, αποφαινεται περί της ενδεικνυόμενης ασκήσεως ή μη του δικαιώματος προτιμήσεως εις την συγκεκριμένην περίπτωσιν. Εάν οι προσκομιζόμενοι τίτλοι ή αποδεικτικά της κυριότητος στοιχεία κρίνονται μη επαρκή ή δεν αναφέρονται εις το προς πώλησιν ακίνητον, το **νομαρχιακόν συμβούλιον δασών** παραπέμπει το θέμα της αναγνωρίσεως της κυριότητος εις το οικείον Συμβούλιον Ιδιοκτησίας Δασών, επιλαμβανόμενον και αποφαινόμενον επί τούτου κατ'απόλυτον προτίμησιν. Η τοιαύτη παραπομπή γνωστοποιείται προς τον υποβάλλοντα την δήλωσιν ή τον αντίκλητον αυτού. Εκδοθείσης θετικής γνωμοδοτήσεως του τελευταίου τούτου συμβουλίου και γενομένης ταύτης αποδεκτής υπό του Υπουργού **Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας**, ακολουθούνται τα εν τη επομένη παραγράφω οριζόμενα.

3. Εφ' όσον το **Νομαρχιακόν Συμβούλιον** ήθελε αποφανθή υπέρ της αγοράς του δάσους ή της δασικής εκτάσεως εις την προσφερομένην τιμήν, ο δηλών καλείται δι' εγγράφου προσκλήσεως του **Νομάρχου Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοικήσεως** επιδιδομένης εις αυτόν ή τον εν τη δηλώσει οριζόμενον αντίκλητον το βραδύτερον εντός μηνός από της υποβολής της δηλώσεώς του, όπως προσέλθη ενώπιον συμβολαιογράφου εν καθοριζομένη εν τη προσκλήσει ημέρα και ώρα προς υπογραφήν του πωλητηρίου συμβολαίου επί τη εις αυτόν καταβολή του δηλωθέντος τιμήματος. Η κατά τα ανωτέρω οριζομένη ημέρα υπογραφής του συμβολαίου δεν δύναται να απέχη πέραν των δέκα ημερών από της λήξεως της διαληφθείσης μηνιαίας προθεσμίας. Η ως άνω προθεσμία παρεκτείνεται κατά τρεις εισέτι μήνας εν

Ερώτημα προς την Κ.Ε.Κ.: εν όψει της κατάργησης των νομαρχιακών συμβουλίων δασών με το άρθρο 33 παρ. 2 του ν. 4280/2014, ερωτάται ποια πρέπει να είναι η διατύπωση της παρακείμενης διάταξης.

Κρίνεται ότι μέχρι την ανάθεση σε άλλο αρμόδιο όργανο των αρμοδιοτήτων του καταργηθέντος νομαρχιακού συμβουλίου δασών το σύνολο της προβλεπόμενης από τις παρακείμενες παρ. 2 και 3 του παρόντος άρθρου διαδικασίας περί άσκησης του δικαιώματος προτίμησης του Δημοσίου δεν δύναται να εφαρμοστεί

περιπτώσει παραπομπής του θέματος της αναγνώρισης της ιδιοκτησίας εις το Συμβούλιον Ιδιοκτησίας Δασών, συμφώνως προς τα εν τη προηγουμένη παραγράφω οριζόμενα.

4. Εάν το Δημόσιον δεν ασκήση το δικαίωμα προτιμήσεως ή παρέλθουν αι προθεσμίαι του ενός ή τεσσάρων μηνών κατά τα προβλεπόμενα εις τας προηγουμένας παραγράφους, ο δηλών δικαιούται να προχωρήση ελευθέρως εις την σύναψιν της συμβάσεως πώλησεως του δάσους ή δασικής εκτάσεως προς τον γνωστοποιηθέντα υποψήφιον αγοραστήν ή και έτερον αντί του δηλωθέντος τιμήματος ή μεγαλυτέρου. Την ευχέρειαν ταύτην κέκτηται ο ιδιοκτήτης του δάσους ή δασικής εκτάσεως επί δύο έτη από της εις αυτόν περιελεύσεως της αρνητικής απαντήσεως επί της κατά την παρ.2 δηλώσεώς του.

5. Πάσα αιτία πώλησεως μεταβίβασις της κυριότητος ιδιωτικού δάσους ή δασικής εκτάσεως άνευ προηγουμένης τηρήσεως των διατάξεων του παρόντος άρθρου, ή η μεταβίβασις αντί τιμήματος μικροτέρου του περιλαμβανομένου εις την κατά την παρ.2 του παρόντος άρθρου δήλωσιν υπόκεινται εις ακύρωσιν κηρυχχομένην δι' αποφάσεως του κατά τόπον αρμοδίου πρωτοδικείου κατόπιν αγωγής του Δημοσίου εγειρομένης εντός διετίας από της τοιαύτης μεταβιβάσεως. Εις πάσαν περίπτωσιν πώλησεως δάσους ή δασικής εκτάσεως ο συντάσσων το συμβόλαιον υποχρεούται να ερευνήση την τήρησιν των διατάξεων του παρόντος άρθρου και να κάμη σχετικήν μνείαν εις το συμβόλαιον ως και να διαβιβάση αντίγραφον τούτου αμελλητί εις τον οικείον δασάρχην.

~~6. Οι συμβαλλόμενοι και μη συμμορφούμενοι προς τας διατάξεις του παρόντος άρθρου, ως και του άρθρου 60 του Ν.Α.86/69, διώκονται ποινικώς και τιμωρούνται διά φυλακίσεως μέχρι ενός έτους.~~

~~7.~~ **6.** Διά προεδρικού διατάγματος εκδιδομένου τη προτάσει των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας καθορίζεται εις τας λεπτομερείας αυτής η διά την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος άρθρου διαδικασία και ειδικώτερον ο τύπος της υποβλητέας υπό του πωλητού δηλώσεως, ως και της προς αυτόν προσκλήσεως, τα του ελέγχου των τίτλων και της εν περιπτώσει μη υπάρξεως αδιαμφισβητήτων τίτλων παραπομπής του θέματος της αναγνώρισης της ιδιοκτησίας εις το οικείον Συμβούλιον Ιδιοκτησίας Δασών, τα του τρόπου καταβολής του τιμήματος εις βάρος του

Σχόλιο: η παρ. 6 κωδικοποιείται αυτοτελώς στο πλαίσιο της ενότητας των κυρώσεων

<p>προϋπολογισμού του οικείου ~~Ταμείου Γεωργίας και Κτηνοτροφίας και Δασών~~ Πράσινου Ταμείου, ως και πάσα άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.</p> <p>~~12.~~ 7. Για την εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του Π.Δ. 137/1981 (ΦΕΚ 41 Α'), ως αδιαμφισβήτητοι τίτλοι κυριότητας νοούνται οι τίτλοι του άρθρου 10.</p>	<p>Άρθρο 21 παρ. 12 ν. 3208/2003 (Α' 303)</p> <p>(τίτλος άρθρου: Μεταβατικές διατάξεις)</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Δικαίωμα προτίμησης του Δημοσίου</p> <p>1. Σε ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις μεγαλύτερα των πενήντα (50) στρεμμάτων, τα οποία οι ιδιοκτήτες τους επιθυμούν να μεταβιβάσουν σε τρίτους με πώληση, το Δημόσιο αποκτά δικαίωμα προτίμησης με τους ίδιους όρους για την αγορά τους.</p> <p>Το δικαίωμα αυτό υφίσταται και ως προς ιδανικά μερίδια των ιδιωτικών δασών ή δασικών εκτάσεων, τα οποία πωλούνται ως τέτοια. Το δικαίωμα προτίμησης δεν δύναται να ασκηθεί σε ιδιωτικά δάση ή δασικές εκτάσεις, τα οποία υπήχθησαν σε οικιστική περιοχή ή αποτέλεσαν τέτοια περιοχή ή σε ιδιωτικά δάση ή δασικές εκτάσεις που ανήκουν σε οικοδομικούς συνεταιρισμούς για την παραχώρηση των επί μέρους δασοτεμαχίων στα μέλη τους, εκτός αν συντρέχει περίπτωση άσκησης του κατά τις διατάξεις της πολεοδομικής νομοθεσίας.</p> <p>2. Κάθε ιδιοκτήτης δάσους ή δασικής έκτασης, ο οποίος προτίθεται να το ή την πωλήσει σε οποιονδήποτε τρίτο υποχρεούται να γνωστοποιήσει την πρόθεσή του αυτή προς τον οικείο δασάρχη με έγγραφη</p>	

δήλωσή του, η οποία περιέχει συνοπτική περιγραφή του προς πώληση δάσους ή δασικής έκτασης με σχετική μνεία των τίτλων κτήσης του ή της απόφασης αναγνώρισης της ιδιοκτησίας του, των στοιχείων του υποψήφιου αγοραστή και του τιμήματος στο οποίο συμφωνήθηκε να πραγματοποιηθεί η πώληση. Ο δασάρχης διαβιβάζει χωρίς καθυστέρηση τη δήλωση προς το Νομαρχιακό Συμβούλιο Δασών, το οποίο, αφού διαπιστώσει την ύπαρξη τίτλων ή αποφάσεων αναγνωριστικών της κυριότητας και διατυπώσει κρίση περί του ευλόγου του τιμήματος που ζητείται, αποφαινεται σχετικά με το αν ενδείκνυται ή μη η άσκηση του δικαιώματος προτίμησης στη συγκεκριμένη περίπτωση. Αν οι προσκομιζόμενοι τίτλοι ή τα στοιχεία που αποδεικνύουν την κυριότητα κρίνονται μη επαρκή ή δεν αναφέρονται στο προς πώληση ακίνητο, το Νομαρχιακό Συμβούλιο Δασών παραπέμπει το θέμα της αναγνώρισης της κυριότητας στο οικείο Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών, το οποίο επιλαμβάνεται και αποφαινεται σχετικά με αυτό κατ' απόλυτη προτίμηση. Η παραπομπή αυτή γνωστοποιείται σε εκείνον που υπέβαλε τη δήλωση ή στον αντίκλητό του. Αφού εκδοθεί θετική γνωμοδότηση του τελευταίου αυτού Συμβουλίου και γίνει αποδεκτή από τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ακολουθούνται όσα ορίζονται στην επόμενη παράγραφο.

3. Εφ' όσον το Νομαρχιακό Συμβούλιο αποφανθεί υπέρ της αγοράς του δάσους ή της δασικής έκτασης στην τιμή προσφοράς, ο δηλών καλείται με έγγραφη πρόσκληση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, η οποία επιδίδεται σε αυτόν ή στον οριζόμενο στη δήλωση αντίκλητο, να προσέλθει, το αργότερο εντός μηνός από την υποβολή της δήλωσής του, ενώπιον συμβολαιογράφου σε καθορισμένη στην πρόσκληση ημέρα και ώρα για την υπογραφή του πωλητηρίου συμβολαίου με την καταβολή σε αυτόν του δηλωθέντος τιμήματος. Η κατά τα ανωτέρω οριζόμενη ημέρα υπογραφής του συμβολαίου δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από δέκα (10) ημέρες από τη λήξη της μηνιαίας προθεσμίας που ελήφθη υπόψη. Η ως άνω προθεσμία παρεκτείνεται κατά τρεις (3) ακόμη μήνες, σε περίπτωση παραπομπής του θέματος της αναγνώρισης της ιδιοκτησίας στο Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο.

4. Αν το Δημόσιο δεν ασκήσει το δικαίωμα προτίμησης ή παρέλθουν οι προθεσμίες του ενός ή τεσσάρων μηνών, κατά τα προβλεπόμενα στις προηγούμενες παραγράφους, ο δηλών δικαιούται να προχωρήσει ελεύθερα στη σύναψη της σύμβασης πώλησης του δάσους ή της δασικής έκτασης προς τον υποψήφιο

αγοραστή που γνωστοποιήθηκε ή και προς άλλον αντί του τιμήματος που δηλώθηκε ή μεγαλύτερου. Την ευχέρεια αυτή αποκτά ο ιδιοκτήτης του δάσους ή της δασικής έκτασης για δύο (2) έτη από τότε που περιέρχεται σε αυτόν η αρνητική απάντηση στην κατά την παρ. 2 δήλωσή του.

5. Κάθε μεταβίβαση κυριότητας ιδιωτικού δάσους ή δασικής έκτασης, η οποία διενεργείται με αιτία την πώληση, χωρίς προηγούμενη τήρηση των διατάξεων του παρόντος άρθρου ή η μεταβίβαση με τίμημα μικρότερο από εκείνο που περιλαμβάνεται στην κατά την παρ. 2 του παρόντος άρθρου δήλωση υπόκεινται σε ακύρωση, η οποία κηρύσσεται με απόφαση του κατά τόπον αρμόδιου Πρωτοδικείου μετά από αγωγή του Δημοσίου, η οποία μπορεί να ασκηθεί εντός διετίας από τη μεταβίβαση αυτή. Σε κάθε περίπτωση πώλησης δάσους ή δασικής έκτασης ο συντάκτης του συμβολαίου υποχρεούται να ερευνήσει την τήρηση των διατάξεων του παρόντος άρθρου και να προβεί σε σχετική μνεία στο συμβόλαιο καθώς και να διαβιβάσει αντίγραφο του χωρίς καθυστέρηση στον οικείο δασάρχη.

6. Με προεδρικό διάταγμα, το οποίο εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος και Ενέργειας, καθορίζονται οι λεπτομέρειες της διαδικασίας για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου και ειδικότερα ο τύπος της δήλωσης που υποβάλλεται από τον πωλητή καθώς και της πρόσκλησης προς αυτόν, τα σχετικά με τον έλεγχο των τίτλων και την παραπομπή του θέματος της αναγνώρισης της ιδιοκτησίας στο οικείο Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών, σε περίπτωση που δεν υπάρχουν αδιαμφισβήτητοι τίτλοι, τα σχετικά με τον τρόπο καταβολής του τιμήματος σε βάρος του προϋπολογισμού του οικείου Πράσινου Ταμείου όπως και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

7. Για την εφαρμογή της διάταξης της παρ. 1 του άρθρου 3 του πδ 137/1981 (Α' 41) ως αδιαμφισβήτητοι τίτλοι κυριότητας νοούνται οι τίτλοι του άρθρου 10.

Άρθρο .....

Μεταβιβάσεις καέντων δασών

1. Ιδιωτικά δάση και δασικά εκτάσεις ή μέρη τούτων καταστραφέντα ή καταστρεφόμενα από 11 Ιουν. 1975, ή καταστρεφόμενα και εφεξής εκ πυρκαϊάς δεν δύνανται να μεταβιβασθούν εν κατατμήσει, ουδέ κατ' ιδανικά μερίδια, διά δικαιοπραξίας εν ζωή επί τριάκοντα έτη από της τοιαύτης καταστροφής των.
2. Εις τας δικαιοπραξίας εν ζωή περί μεταβιβάσεως ιδιωτικού δάσους ή δασικής εκτάσεως ολοκλήρου, μέρους τούτων ή ιδανικού μεριδίου, προσαρτάται πιστοποιητικόν της αρμοδίας δασικής αρχής ότι το μεταβιβαζόμενον δεν κατεστράφη εκ πυρκαϊάς μετά την 11ην Ιουν. 1975 και εις πάσαν εφεξής περίπτωσιν κατά την τελευταίαν τριακονταετίαν προ της ημερομηνίας της αίτησης για έκδοση του πιστοποιητικού από της 11ης Ιουλ. 1975, άλλως η δικαιοπραξία τυγχάνει άκυρος.
3. Οι διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και επί προσυμφώνων μεταβίβασης ιδιωτικών δασών και δασικών εκτάσεων.

Άρθρο 35 (πλην παρ. 4) ν.998/1979 (Α' 289)

(τίτλος άρθρου: Μεταβιβάσεις καέντων δασών)

Σχόλιο: αναδιατυπώνεται εν μέρει η παρ. 1, διότι η αρχική διατύπωση δημιουργεί νομοτεχνική ασάφεια ως προς τον προσδιορισμό της αληθούς έννοιάς της. Ερωτάται η Κ.Ε.Κ περί της εν λόγω αναδιατύπωσης

Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής

Ερώτημα προς την Κ.Ε.Κ.: διαπιστώνεται αντίφαση μεταξύ της παρ. 1 και της παρ. 2 : π.χ. δάσος που εκάη το έτος 1985 είναι εκτός απαγόρευσης της παρ. 1, ωστόσο δεν δύναται να εκδοθεί το πιστοποιητικό της παρ. 2. Ερωτάται αν η αναμόρφωση της διάταξης της παρ. 2 με την πρόβλεψη του υπολογισμού της τριακονταετίας από τον

	<p>χρόνο κατά τον οποίο γίνεται η αίτηση για την έκδοση του πιστοποιητικού ακαΐας και προς τα πίσω, χωρίς αναφορά στο έτος 1975, κατά τρόπο ώστε να καταστεί δυνατή η απρόσκοπτη εφαρμογή της διάταξης της παρ. 1 εναπόκειται στη νομοθετική πρωτοβουλία, κείμενη, ως εκ τούτου, εκτός του πλαισίου της παρούσας κωδικοποίησης.</p> <p>Προτείνεται η κατά τα ανωτέρω προσαρμογή της διάταξης στο πλαίσιο της παρούσας κωδικοποίησης</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Μεταβίβαση καμένων δασών</p> <p>1. Ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις ή μέρη αυτών που καταστράφηκαν ή καταστρέφονται, από 11 Ιουνίου 1975 και εφ' εξής από πυρκαγιά, δεν μπορούν να μεταβιβασθούν με κατάτμηση, ούτε κατ' ιδανικά μερίδια, με δικαιοπραξία εν ζωή για τριάντα (30) έτη από την ως άνω καταστροφή τους.</p> <p>2. Στις δικαιοπραξίες εν ζωή για τη μεταβίβαση ιδιωτικού δάσους ή δασικής έκτασης, ολόκληρων, μέρους αυτών ή ιδανικού μεριδίου, προσαρτάται πιστοποιητικό της αρμόδιας δασικής αρχής ότι το μεταβιβαζόμενο δεν καταστράφηκε από πυρκαγιά κατά την τελευταία τριακονταετία πριν από την ημερομηνία της αίτησης έκδοσης του πιστοποιητικού, διαφορετικά η δικαιοπραξία είναι άκυρη.</p> <p>3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στα</p>	

προσύμφωνα μεταβίβασης ιδιωτικών δασών και δασικών εκτάσεων.	
--	--

Άρθρο .....

Μεταβιβάσεις μοναστηριακών δασών

1. Εκτάσεις μονών κηρυχθείσαι αναδασωτέαι, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρ. 191 παρ. 4 του 86/1969, ως και δάση, δασικά εδάφη και δασικά εκτάσεις των μονών, υπαχθείσαι εις την διατηρητέαν ή την ρευστοποιητέαν περιουσίαν αυτών, δυνάμει των κατά το άρθρ. 8 του Νομ. 4684 της 9/10.5.1930 (περί διοικήσεως και διαχειρίσεως της Εκκλησιαστικής περιουσίας και περί συγχωνεύσεως των μικρών Μονών) εκδοθέντων Δ/των, εκποιούνται μόνον κατόπιν αποφάσεως των Υπουργών Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων και Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας, εκδομένης μετά σύμφωνον γνώμην πενταμελούς επιτροπής, απαρτιζομένης εκ των αρμοδίων περιφερειακών διευθυντών δασών και επιθεωρητών γεωργίας Προϊσταμένων της περιφερειακής δασικής υπηρεσίας, αντιπροσώπου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, αντιπροσώπου της Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων και αντιπροσώπου της του Οργανισμού Διοικήσεως Εκκλησιαστικής Περιουσίας (ΟΔΕΠ) Εκκλησιαστικής Κεντρικής Υπηρεσίας Οικονομικών (ΕΚΥΟ).
2. Προκειμένης εκποιήσεως των άνω εκτάσεων, το Δημόσιον προτιμάται επί ίσοις όροις ως αγοραστής, δηλούν εις τον δικοικούντα τον Ο.Δ.Ε.Π. την Ε.Κ.Υ.Ο. ή την μονήν την περί τούτου βούλησίν του εντός μηνός από της κοινοποιήσεως της εγκρίσεως, υπό τον παρόντα όρον, των πρακτικών δημοπρασίας, τόσον εις τον τελευταίον πλειοδότην, όσον και εις το Δημόσιον.
3. Μοναστηριακά δάση, δασικά εδάφη και εν γένει δασικά εκτάσεις της ρευστοποιητέας περιουσίας των ιερών μονών, της υπαγομένης υπό την διαχείρισιν του Ο.Δ.Ε.Π. της Ε.Κ.Υ.Ο., δύνανται να εκποιηθούν ή όλα ή κατά τμήματα δια δημοπρασίας, μετ'απόφασιν του Κεντρικού Συμβουλίου του Ο.Δ.Ε.Π. της Ε.Κ.Υ.Ο., άνευ των διατυπώσεων και περιορισμών των προηγουμένων παραγράφων, εφ' όσον ταύτα είναι εντελώς απρόσοδα ή η αποδομένη εις τον Ο.Δ.Ε.Π. την Ε.Κ.Υ.Ο. εξ αυτών καθαρά ετησία πρόσδοδος κατά την τελευταίαν τετραετίαν εκ των πάσης φύσεως δασικών προϊόντων και χορτονομής είναι κατωτέρα της προσόδου, την οποίαν θα είχαν ο Ο.Δ.Ε.Π. η Ε.Κ.Υ.Ο. εκ της πραγματικής αξίας του δάσους εις δρασμάς ευρώ τοκίζομένης προς 4% ετησίως.
4. Το Δημόσιον δύναται να ασκή το εκ της παρ. 2 δικαίωμα προτιμήσεως δια την αγοράν των δασών τούτων εις την κατά την επομένην παράγραφον καθοριζομένην πραγματικήν αξίαν, εντός τριμήνου το

Άρθρο 148 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7)

(τίτλος άρθρου: Εκποίησης μοναστηριακών δασών)

Σχόλιο: Διαγράφεται διότι η συγκεκριμένη μορφή έκτασης τότε δασικά εδάφη ιδιωτικού χαρακτήρα κείνται πλέον εκτός πεδίου εφαρμογής της δασικής νομοθεσίας.

Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής

Σχόλιο: Ο ΟΔΕΠ καταργήθηκε με τον ν. 1811/1988 (Α' 231) και οι διοικητικές του αρμοδιότητες αναλήφθηκαν από την ΕΚΥΟ σύμφωνα με τον Κανονισμό 100/1998 (Α' 261).

Σχόλιο: Προσαρμογή στις τρέχουσες διοικητικές δομές

πολύ από της υπό του Ο.Δ.Ε.Π. της Ε.Κ.Υ.Ο. περί τούτου προσκλήσεως του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας, υποχρεωμένου δια την διατήρησιν του δικαιώματος της αγοράς ταύτης να καταβάλῃ την αξίαν εντός εξαμήνου ανατρεπτικής προθεσμίας από της εμπροθέσμου δηλώσεως.

5. Η εξεύρεσις της εις δραχμάς ευρώ πραγματικής αξίας των δασών γίνεται υπό επιτροπής συγκροτουμένης δι' εκάστην περιφέρειαν πρωτοδικείου, δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων και Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας, εκ του παρά τω Υπουργείω Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας Γενικού Διευθυντού Δασών Προϊσταμένου της κεντρικής δασικής υπηρεσίας ή του νομίμου αναπληρωτού του, ενός δασολόγου ιδιώτου οριζομένου υπό του Ο.Δ.Ε.Π. της Ε.Κ.Υ.Ο. και του αρχαιότερου των προέδρων του πρωτοδικείου, εν τη περιφερεία του οποίου κείται η εκποιητέα έκτασις, αναπληρουμένου υπό νεωτέρου προέδρου ή υπό πρωτοδίκου, οριζομένων αμφοτέρων κατά Νόμον.

6. Η περί της αξίας του δάσους γνωμάτευσις της επιτροπής λαμβάνεται κατά πλειοψηφίαν και είναι υποχρεωτική. Εάν περί της αξίας εκδηλωθούν τρεις διάφοροι γνώμαι, προς καθορισμόν αυτής λαμβάνεται ο μέσος όρος των τριών ποσών. Η δαπάνη οδοιπορικών εξόδων και η αμοιβή των μελών αυτής βαρύνει τον Ο.Δ.Ε.Π. την Ε.Κ.Υ.Ο. Ως αμοιβή εκάστου μέλους εκ των εχόντων υπαλληλικήν ιδιότητα ορίζεται ημερησία αποζημίωσις ίση προς το διπλάσιον του βασικού μισθού του.

7. Το Κεντρικόν Συμβούλιον του Ο.Δ.Ε.Π. της Ε.Κ.Υ.Ο. δι' ητιολογημένων αποφάσεών του καθορίζει εκάστοτε τα μοναστηριακά δάση, άτινα θεωρεί απρόσοδα ή ηλαττωμένης προσόδου κατά την έννοιαν της ανωτέρω 3 παραγράφου, ορίζον την κατά την κρίσιν του αξίαν εκάστου, κατά στέμμα ή κατά τμήματα ή εν όλω. Αντίγραφα των πρακτικών του Κεντρικού Συμβουλίου μετά των σχετικών στοιχείων υποβάλλονται υπό του Ο.Δ.Ε.Π. της Ε.Κ.Υ.Ο. εις το Υπουργείον Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, το οποίον επιλαμβάνεται του καταρτισμού των επιτροπών προς έκδοσιν των σχετικών γνωματεύσεων.

8. Εάν δεν έχει ορισθεί αρμόδιο για την εκτίμηση της αξίας όργανο ή αν τούτο η εκτιμητική επιτροπή δεν

Ερώτημα προς την Κ.Ε.Κ.: Η "Επιτροπή εξευρέσεως πραγματικής αξίας των για εκποίηση μοναστηριακών δασών και δασικών εκτάσεων" και οι σχετικές με αυτή διατάξεις, καταργήθηκαν από την παρ. 15 άρθρ. 6 της υ.α. 272961/1982 (Β' 215), συνεπώς ερωτάται πώς πρέπει να διαμορφωθεί η διατύπωση των παρακείμενων διατάξεων.

Προτείνεται, καταργουμένης της επίμαχης ειδικής διαδικασίας καθορισμού τιμήματος, η εφαρμογή της γενικής ρύθμισης περί καθορισμού της αξίας των δασών και δασικών εκτάσεων που περιέχεται στο άρθρο 6. ν. 998/1979, με ταυτόχρονη κατάργηση των παρακείμενων σχετικών

<p>καταρτισθῇ ἢ δὲν καταρτισθῇ νομίμως ἢ δὲν ἐκδώσῃ τὴν γνωμάτευσίν της του ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς πρὸς τὸ Υπουργεῖον τοῦ ὡς ἄνω πρακτικοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου του Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., ἡ γενομένη ὑπὸ του Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. ἐκποίησης θεωρεῖται οριστική καὶ μὴ ἀμφισβητήσιμος.</p> <p>9. Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α.Ν. 1368 τῆς 2/10.9.1938 (περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ τῆς τῶν Μονῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων) γενόμεναι ἐκποιήσεις δασῶν και δασικῶν ἐκτάσεων ως και δασικῶν εδαφῶν, δια τὰ ὁποῖα υπεγράφησαν σχετικὰ συμβόλαια ἢ ἐκοινοποιήθησαν πρὸς τοὺς τελευταίους πλειοδότες ἐγκριτικά ἀποφάσεις του Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. καὶ δια τὰς ὁποίας δὲν ἐφηρμόσθη ἡ διάταξις τῆς 1 παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, θεωροῦνται ἐγκυροί.</p>	<p>παρ. 5 καὶ 6 καὶ τὴν τροποποίηση τῆς παρ, 8</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Ἄρθρο ...</p> <p>Μεταβιβάσεις μοναστηριακῶν δασῶν</p> <p>1. Ἐκτάσεις μονῶν, οἱ ὁποῖες κηρύχθηκαν ἀναδασωτέες, σύμφωνα με τὶς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 191 παρ. 4 τοῦ νδ 86/1969, καθὼς καὶ δάση καὶ δασικὲς ἐκτάσεις τῶν μονῶν, οἱ ὁποῖες ἔχουν υπαχθεῖ στὴ διατηρητέα ἢ τὴν πρὸς ρευστοποίηση περιουσία τους, δυνάμει τῶν κατὰ τὸ ἀρθρο 8 τοῦ ν. 4684 τῆς 9/10.5.1930 (περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν Μονῶν) ἐκδοθέντων διαταγμάτων, ἐκποιοῦνται μόνο μετὰ ἀπὸ ἀπόφαση τῶν Υπουργῶν Παιδείας, Ἑρευνας καὶ Θρησκευμάτων καὶ Περιβάλλοντος καὶ Ἑνέργειας, ἡ ὁποία ἐκδίδεται μετὰ ἀπὸ σύμφωνη γνώμη πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς ἀρμόδιους Προϊσταμένους τῆς περιφερειακῆς δασικῆς υπηρεσίας, ἀντιπρόσωπο τοῦ Υπουργείου Παιδείας, Ἑρευνας καὶ θρησκευμάτων, ἀντιπρόσωπο τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων καὶ ἀντιπρόσωπο τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς</p>	

<p>Υπηρεσίας Οικονομικών (ΕΚΥΟ).</p> <p>2. Αν πρόκειται να εκποιηθούν οι ως άνω εκτάσεις, το Δημόσιο προτιμάται με τους ίδιους όρους ως αγοραστής, δηλώνοντας στον διοικούντα την ΕΚΥΟ ή τη μονή τη βούλησή του αυτή, εντός μηνός από την κοινοποίηση της έγκρισης, υπό τον παρόντα όρο, των πρακτικών δημοπρασίας, τόσο στον τελευταίο πλειοδότη, όσο και στο Δημόσιο.</p> <p>3. Μοναστηριακά δάση και δασικές εκτάσεις της ρευστοποιητέας περιουσίας των ιερών μονών, η οποία υπάγεται στη διαχείριση της ΕΚΥΟ, δύνανται να εκποιηθούν ή όλα ή κατά τμήματα με δημοπρασία, με απόφαση του Κεντρικού Συμβουλίου της ΕΚΥΟ, χωρίς τις διατυπώσεις και τους περιορισμούς των προηγούμενων παραγράφων, εφ' όσον αυτά είναι εντελώς απρόσοδα ή η αποδιδομένη στην ΕΚΥΟ καθαρή ετήσια πρόσοδος από αυτά, κατά την τελευταία τετραετία, από τα πάσης φύσεως δασικά προϊόντα και χορτονομή είναι κατώτερη της προσόδου, την οποία θα είχε η ΕΚΥΟ από την πραγματική αξία του δάσους τοκίζόμενες σε ευρώ προς 4% ετησίως.</p> <p>4. Το Δημόσιο μπορεί να ασκεί το δικαίωμα προτίμησης της παρ. 2 για την αγορά των δασών αυτών στην κατά την επόμενη παράγραφο καθοριζόμενη πραγματική αξία, εντός τριμήνου το πολύ από την πρόσκληση γι' αυτό από την ΕΚΥΟ του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, το οποίο υποχρεούται για τη διατήρηση του δικαιώματος αυτής της αγοράς να καταβάλει την αξία εντός εξαμήνου ανατρεπτικής προθεσμίας από την εμπρόθεσμη δήλωση.</p> <p>5. Η εξεύρεση της πραγματικής αξίας των δασών σε ευρώ γίνεται από Επιτροπή, η οποία συγκροτείται για κάθε περιφέρεια Πρωτοδικείου, με κοινή απόφαση των Υπουργών Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων και Περιβάλλοντος και Ενέργειας, από τον στο Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας Προϊστάμενο της κεντρικής δασικής υπηρεσίας ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, έναν δασολόγο ιδιώτη οριζόμενο από την ΕΚΥΟ και τον αρχαιότερο των Προέδρων του Πρωτοδικείου, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η εκποιητέα έκταση, ο οποίος αναπληρώνεται από νεότερο Πρόεδρο ή από Πρωτοδίκη, που ορίζονται και οι δύο σύμφωνα με τον νόμο.</p>	
--	--

6. Η περί της αξίας του δάσους γνωμάτευση της Επιτροπής λαμβάνεται κατά πλειοψηφία και είναι υποχρεωτική. Εάν σχετικά με την αξία εκδηλωθούν τρεις διαφορετικές γνώμες για τον καθορισμό της, λαμβάνεται ο μέσος όρος των τριών ποσών. Η δαπάνη οδοιπορικών εξόδων και η αμοιβή των μελών της Επιτροπής βαρύνει την ΕΚΥΟ. Ως αμοιβή κάθε μέλους από εκείνα που έχουν υπαλληλική ιδιότητα ορίζεται ημερήσια αποζημίωση ίση προς το διπλάσιο του βασικού μισθού του.
7. Το Κεντρικό Συμβούλιο της ΕΚΥΟ με αιτιολογημένες αποφάσεις του καθορίζει κάθε φορά τα μοναστηριακά δάση, τα οποία θεωρεί απρόσοδα ή ελαττωμένης προσόδου κατά την έννοια της ανωτέρω παρ. 3, ορίζοντας την κατά την κρίση του αξία καθενός, κατά στρέμμα ή κατά τμήματα ή συνολικά. Αντίγραφα των πρακτικών του Κεντρικού Συμβουλίου με τα σχετικά στοιχεία υποβάλλονται από την ΕΚΥΟ στο Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, το οποίο επιλαμβάνεται της κατάρτισης των Επιτροπών για την έκδοση των σχετικών γνωματεύσεων.
8. Εάν δεν έχει ορισθεί αρμόδιο για την εκτίμηση της αξίας όργανο ή αν αυτό δεν εκδώσει τη γνωμάτευσή του εντός τεσσάρων μηνών από την υποβολή προς το Υπουργείο του ως άνω πρακτικού του Κεντρικού Συμβουλίου της ΕΚΥΟ, η εκποίηση που γίνεται από την ΕΚΥΟ θεωρείται οριστική και μη αμφισβητήσιμη.
9. Θεωρούνται έγκυρες εκποιήσεις δασών και δασικών εκτάσεων, οι οποίες συντελέστηκαν μέχρι τη δημοσίευση του α.ν. 1368 της 2-10.9.1938 (περί συμπληρώσεως των περί διοικήσεως και διαχειρίσεως της Εκκλησιαστικής περιουσίας και της των Μονών και άλλων τινών συναφών ισχυουσών διατάξεων), για τα οποία έχουν υπογραφεί σχετικά συμβόλαια ή κοινοποιήθηκαν προς τους τελευταίους πλειοδότες εγκριτικές αποφάσεις της ΕΚΥΟ και για τις οποίες δεν εφαρμόσθηκε η διάταξη της παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο .....

Μεταβιβάσεις δασών παραμεθορίων, παράκτιων και νησιωτικών περιοχών

<p>Αι δικαιοπραξίαι δασών, κειμένων εις παραμεθορίους περιοχάς, νήσους ή νησίδας ή παρακτίους περιοχάς, ως ορίζονται υπό των σχετικών διατάξεων περί απαγορεύσεως δικαιοπραξιών εις παραμεθορίους, παρακτίους περιοχάς, κλπ. διέπονται υπό των διατάξεων <del>του α.ν. 1366 της 2/7.9.1938 "περί απαγορεύσεως δικαιοπραξιών εις παραμεθορίους, παρακτίους περιοχάς κλπ.) του Νόμου 1892/1990 και του άρθρου 4 α.ν. 1629 της 14/18.2.1939 "περί συμπληρώσεως και προσθήκης διατάξεων εις τον Αναγκαστικόν Νόμον υπ' αριθμ. 1366/1938 "περί απαγορεύσεως δικαιοπραξιών εις παραμεθορίους, παρακτίους περιοχάς κλπ.), ως ~~ούτοι~~ αυτός εκάστοτε ~~ισχύουν~~ ισχύει.</del></p>	<p>Άρθρο 77 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7)</p> <p>(τίτλος άρθρου: Δικαιοπραξίαι επί δασών παραμεθορίων περιοχών, παρακτίων περιοχών κλπ.)</p> <p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p> <p>Ερώτημα προς την Κ.Ε.Κ.: ο Α.Ν. 1366 της 2/7.9. 1938 καταργήθηκε με το άρθρο 31 Ν. 1892/1990, (ΦΕΚ Α' 101).</p> <p>Κρίνεται ορθή η παραπομπή στον ν. 1892/1990, διότι τα άρθρα 24 επόμε. του εν λόγω ρυθμίζουν το ζήτημα της απαγόρευσης των δικαιοπραξιών στις παραμεθόριες περιοχές.</p> <p>Συνεπώς ερωτάται αν, κατ' ακολουθία, η παρακείμενη διάταξη πρέπει να αναμορφωθεί όπως παρατίθεται.</p>
--	--

<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο...</p> <p>Μεταβιβάσεις δασών παραμεθορίων, παράκτιων και νησιωτικών περιοχών</p> <p>Οι δικαιοπραξίες σε δάση που βρίσκονται σε παραμεθόριες περιοχές, νήσους ή νησίδες ή παράκτιες περιοχές, όπως αυτές ορίζονται από τις σχετικές με την απαγόρευση δικαιοπραγιών σε παραμεθόριες, παράκτιες κλπ. περιοχές διατάξεις, διέπονται από τις διατάξεις του ν. 1892/1990, όπως αυτός εκάστοτε ισχύει.</p>	
---	--

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Ανταλλαγή/Εξαγορά/Απαλλοτρίωση

Άρθρο .....

Εξαγορά και απαλλοτρίωση

<p>1. Δάση ιδιωτικά, εις τα οποία απηγορεύθησαν επ' αόριστον χρόνον ωρισμένοι ή άπασαι αι εξ αυτών καρπώσεις, δύνανται να αγορασθούν υπό του Δημοσίου, ή να απαλλοτριωθούν αναγκαστικώς υπ' αυτού.</p> <p>2. Δια λόγους δασικής πολιτικής, δύναται το Δημόσιον να αγοράζη ιδιωτικά δάση. Το τίμημα και οι λοιποί όροι της αγοράς καθορίζονται δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Οικονομικών, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.</p> <p>3. Εις τον προϋπολογισμόν του Υπουργείου Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας αναγράφεται ετησίως προς τον κατά την προηγουμένην παράγραφον σκοπόν πίστωση, δυναμένη να χρησιμεύση και προς</p>	<p>Άρθρο 49 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7)</p> <p>(τίτλος άρθρου: Εξαγορά και απαλλοτρίωσις ιδιωτικών δασών)</p>
---	---

<p>εξυπηρέτησιν δανείου, συναπτομένου δια συμβάσεως, κυρουμένης δι' αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Οικονομικών, δια την αγοράν ιδιωτικών δασών.</p>	<p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Εξαγορά και απαλλοτρίωση</p> <p>1. Ιδιωτικά δάση, στα οποία απαγορεύθηκαν επ' αόριστο χρόνο ορισμένες ή όλες οι καρπώσεις, μπορούν να αγορασθούν από το Δημόσιο ή να απαλλοτριωθούν αναγκαστικά από αυτό.</p> <p>2. Για λόγους δασικής πολιτικής, το Δημόσιο μπορεί να αγοράζει ιδιωτικά δάση. Το τίμημα και οι λοιποί όροι της αγοράς καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Οικονομικών, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.</p> <p>3. Στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας αναγράφεται ετησίως για τον σκοπό της προηγούμενης παραγράφου πίστωση, η οποία μπορεί να χρησιμεύσει και προς εξυπηρέτηση δανείου, το οποίο συνάπτεται με σύμβαση που κυρώνεται με απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Οικονομικών, για την αγορά ιδιωτικών δασών.</p>	

Άρθρο .....

Ανταλλαγή και απαλλοτρίωση

1. Το Δημόσιον δύναται να προβή εις απαλλοτρίωσιν ιδιωτικών εκτάσεων παρακειμένων ή περιεχομένων εις δάση υποβληθέντα εις τεχνικήν διαχείρισιν, εφ' όσον προβλέπεται τούτο υπό εκγεκριμένου διαχειριστικού σχεδίου ή διαχειριστικής εκθέσεως του δάσους. Το ποσόν της αποζημιώσεως καθορίζεται κατά τας κειμένας περί απαλλοτριώσεως ιδιωτικών κτημάτων διατάξεις.
2. Κατά τας διατυπώσεις της προηγουμένης παραγράφου δύναται να επιτραπή και η ανταλλαγή ιδιωτικών αγρών ή άλλων κτημάτων, ευρισκομένων εντός δασών, με δημοσίας δασικάς εκτάσεις κειμένας εγγύς συνοικισμών, μακράν πάντως των πόλεων, εφ' όσον δια τινα λόγον, δεν είναι χρήσιμοι εις το Δημόσιον, κατά τα λεπτομερέστερον δια Δ/τος καθοριζόμενα.
3. Δια λόγους γεωργικής και δασικής πολιτικής προς ανάπτυξιν της γεωργίας και δασοπονίας, δύναται ο Υπουργός Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας να αποφασίζη την ανταλλαγήν δημοσίων εκτάσεων, δασικών ή μη, μη χρησίμων εις το Δημόσιον, δι' αξιολόγων δασικών ή μη εκτάσεων ανηκουσών εις φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή οργανισμούς. Η απόφασις περί της ανταλλαγής, των όρων αυτής και των συναφών λεπτομερειών, εκδίδεται εκάστοτε μετά προηγουμένην εκτίμησιν των προς ανταλλαγήν εκτάσεων και πρότασιν τριμελούς επιτροπής συγκροτουμένης υπό του ειρημένου Υπουργού εκ δύο ανωτέρων υπαλλήλων του Υπουργείου Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας και του οικονομικού εφόρου της περιφέρειας της προς ανταλλαγήν δημοσίας εκτάσεως.
4. Σε περιπτώσεις που υφίστανται εντός των δασικών οικοσυστημάτων γεωργικές ή άλλες εδαφοπονικές δραστηριότητες που διασπούν τη συνοχή τους και δημιουργούν κινδύνους για την υπόστασή τους, είναι επιτρεπτή η ανταλλαγή των μη δασικών αυτών εκτάσεων με άλλες, ισάξιες εκτάσεις της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του Ν. 998/1979. Η απόφαση για την ανταλλαγή εκδίδεται από το Γενικό Γραμματέα Συντονιστή της οικείας Περιφέρειας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, μετά από προηγούμενη εκτίμηση των προς ανταλλαγή εκτάσεων και πρόταση τριμελούς επιτροπής που αποτελείται από τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Γεωργίας της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Περιφερειακής ενότητας, τον οικείο

Άρθρο 50 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7)

(τίτλος άρθρου: Ανταλλαγή και απαλλοτρίωσις ιδιωτικών εκτάσεων)

Σχόλιο: η διάταξη χρήζει εν μέρει γλωσσικής προσαρμογής

<p>δασάρχη και τον προϊστάμενο της οικείας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.), οριζόμενους κάθε φορά με απόφαση του ως άνω Γενικού Γραμματέα Συντονιστή</p>	
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Ανταλλαγή και απαλλοτρίωση</p> <p>1. Το Δημόσιο μπορεί να προβεί στην απαλλοτρίωση ιδιωτικών εκτάσεων παρακείμενων ή περιεχόμενων σε δάση που έχουν υποβληθεί σε τεχνική διαχείριση, εφ’ όσον αυτό προβλέπεται από εγκεκριμένο διαχειριστικό σχέδιο ή διαχειριστική έκθεση του δάσους. Το ποσό της αποζημίωσης καθορίζεται κατά τις κείμενες διατάξεις για την απαλλοτρίωση ιδιωτικών κτημάτων.</p> <p>2. Με τις διατυπώσεις της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να επιτραπεί και η ανταλλαγή ιδιωτικών αγρών ή άλλων κτημάτων, που βρίσκονται σε δάση, με δημόσιες δασικές εκτάσεις που βρίσκονται κοντά σε συνοικισμούς, μακριά πάντως από πόλεις, εφ’ όσον για κάποιο λόγο δεν είναι χρήσιμοι στο Δημόσιο, σύμφωνα με όσα καθορίζονται λεπτομερέστερα με διάταγμα.</p> <p>3. Για λόγους γεωργικής και δασικής πολιτικής για την ανάπτυξη της γεωργίας και της δασοπονίας, ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας μπορεί να αποφασίζει την ανταλλαγή δημόσιων εκτάσεων, δασικών ή μη, μη χρήσιμων στο Δημόσιο, με αξιόλογες δασικές ή μη εκτάσεις, που ανήκουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή οργανισμούς. Η απόφαση σχετικά με την ανταλλαγή, τους όρους της και τις συναφείς λεπτομέρειες εκδίδεται κάθε φορά μετά από προηγούμενη εκτίμηση των προς ανταλλαγή εκτάσεων και πρόταση τριμελούς Επιτροπής, η οποία συγκροτείται με πράξη του</p>	

<p>προαναφερόμενου Υπουργού, από δύο (2) ανώτερους υπαλλήλους του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας και τον Οικονομικό Έφορο της περιφέρειας της δημόσιας έκτασης που ανταλλάσσεται.</p> <p>4. Σε περιπτώσεις που σε δασικά οικοσυστήματα υφίστανται γεωργικές ή άλλες εδαφοπονικές δραστηριότητες που διασπούν τη συνοχή τους και δημιουργούν κινδύνους για την υπόστασή τους, είναι επιτρεπτή η ανταλλαγή των μη δασικών αυτών εκτάσεων με άλλες, ισάξιες εκτάσεις της παρ. 7 του άρθρου 3 του ν. 998/1979. Η απόφαση για την ανταλλαγή εκδίδεται από τον Συντονιστή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, μετά από προηγούμενη εκτίμηση των προς ανταλλαγή εκτάσεων και πρόταση τριμελούς Επιτροπής, που αποτελείται από τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Γεωργίας της οικείας Περιφερειακής ενότητας, τον οικείο δασάρχη και τον προϊστάμενο της οικείας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (ΔΟΥ), οι οποίοι ορίζονται κάθε φορά με απόφαση του ως άνω Συντονιστή.</p>	
--	--

Άρθρο .....

Απαλλοτριώσεις σχετικές με τις δασικές οδούς

<p>Τα κατά το άρθρ. 226 έργα κατασκευής και συντηρήσεως δασικών οδών και μεταφορικών εν γένει εγκαταστάσεων, δασικών εργοστασίων κτιρίων και μέσων επικοινωνίας είναι δημοσίας ωφελείας και τα αναγκαιούνται κτήματα δια την κατασκευήν, συντήρησιν, βελτίωσιν και επέκτασιν αυτών, την λήψιν υλικών κλπ. απαλλοτριούνται αναγκαστικώς, των σχετικών αποζημιώσεων βαρυνουσών τον ειδικόν δια το έργον προϋπολογισμόν.</p>	<p>Άρθρο 52 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7)</p> <p>(τίτλος άρθρου: Απαλλοτριώσεις διά δασικές οδούς κλπ)</p> <p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p>

<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Απαλλοτριώσεις σχετικές με τις δασικές οδούς</p> <p>Τα κατά το άρθρο 226 έργα κατασκευής και συντήρησης δασικών οδών και γενικά μεταφορικών εγκαταστάσεων, δασικών εργοστασίων κτηρίων και μέσων επικοινωνίας είναι δημόσιας ωφέλειας και τα κτήματα που είναι αναγκαία για την κατασκευή, συντήρηση, βελτίωση και επέκτασή τους, τη λήψη υλικών κ.λπ. απαλλοτριώνονται αναγκαστικά, οι δε σχετικές αποζημιώσεις βαρύνουν τον ειδικό για το έργο προϋπολογισμό.</p>	
--	--

Άρθρο .....

Απαλλοτριώσεις σε εθνικούς δρυμούς και διατηρητέα μνημεία της φύσης

<p>1. Πάσης μορφής και χρήσεως εδαφικά εκτάσεις, ως και εμπράγματα δικαιώματα επ' αυτών, εντός του κατά τας διατάξεις του άρθρ. 79 καθοριζομένου πυρήνος των εθνικών δρυμών και εκτάσεων κηρυχθεισών ως διατηρητέων μνημείων της φύσεως, απαλλοτριούνται αναγκαστικώς υπέρ του Δημοσίου, δια λόγους δημοσίας ωφελείας, συνισταμένης εις την εκπλήρωσιν των εν άρθρ. 79 σκοπών, της απαλλοτριώσεως κηρυττομένης δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Εθνικής Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού.</p> <p>2. Αι κατά την προηγούμενην παράγραφον απαλλοτριώσεις δύναται να επιβληθούν εντός της κατά τας διατάξεις του άρθρ. 79 καθοριζομένης περιφερειακής ζώνης των εθνικών δρυμών.</p>	<p>Άρθρο 54 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7)</p> <p>(τίτλος άρθρου: Απαλλοτριώσεις εντός των εθνικών δρυμών και εκτάσεων κηρυχθεισών ως διατηρητέων μνημείων της φύσεως)</p>
--	---

<p>3. Αι απαλλοτριωθείς κατά τας διατάξεις του παρόντος εκτάσεις καθορίζονται υπό Επιτροπής ~~εκ του Διευθυντού δασών~~ εξ ενός Προϊσταμένου Διεύθυνσης της Περιφερειακής Δασικής Υπηρεσίας ~~ή Νομοδασάρχου~~ ή Δασάρχου, του Διευθυντού ~~Γεωργίας~~ Αγροτικής Οικονομίας & Κτηνιατρικής Περιφερειακών Ενοτήτων και του Οικονομικού Εφόρου της περιοχής, εις ην κείνται αι εκτάσεις αύται .</p>	<p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Απαλλοτριώσεις σε εθνικούς δρυμούς και διατηρητέα μνημεία της φύσης</p> <p>1. Εδαφικές εκτάσεις οποιασδήποτε μορφής και χρήσης καθώς και εμπράγματα δικαιώματα σε αυτές, στον κατά τις διατάξεις του άρθρου 79 καθοριζόμενο πυρήνα των εθνικών δρυμών και σε εκτάσεις που έχουν κηρυχθεί διατηρητέα μνημεία της φύσης, απαλλοτριώνονται αναγκαστικά υπέρ του Δημοσίου, για λόγους δημόσιας ωφέλειας, η οποία συνίσταται στην εκπλήρωση των σκοπών του άρθρου 79, η δε απαλλοτρίωση κηρύσσεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού.</p> <p>2. Οι κατά την προηγούμενη παράγραφο απαλλοτριώσεις μπορούν να επιβληθούν εντός της περιφερειακής ζώνης των εθνικών δρυμών, η οποία καθορίζεται κατά τις διατάξεις του άρθρου 79.</p> <p>3. Οι κατά τας διατάξεις του παρόντος απαλλοτριωτέες εκτάσεις καθορίζονται από Επιτροπή που αποτελείται από έναν Προϊστάμενο Διεύθυνσης της Περιφερειακής Δασικής Υπηρεσίας ή Δασάρχη, τον Διευθυντή Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής Περιφερειακών Ενοτήτων και τον Οικονομικό Έφορο της περιοχής, στην οποία βρίσκονται οι εκτάσεις αυτές.</p>	

Άρθρο .....

Απαλλοτριώσεις σε προστατευτικά δάση

<p>1. Οι ιδιοκτήται προστατευτικών δασών και γαιών δεν δύνανται να υποχρεούνται προς λήψιν οιοδήποτε δασοπονικού ή δασοπολιτικού μέτρου συνεπαγομένου δαπάνας άνευ συγκαταθέσεώς των.</p> <p>2. Εάν η τυχόν εκτέλεσις των ως άνω μέτρων εμφανίζεται ως απαραίτητος δια την προστασίαν των προστατευτικών δασών και γαιών και οι ιδιοκτήται τούτων δεν συγκατατίθενται να εκτελέσουν ταύτα, δι' ίδιον αυτών λογαριασμόν, το Υπουργείον Γεωργίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας δικαιούται να απαλλοτριώση τα δάση και τας γαίας ταύτας, κατά τας περί απαλλοτριώσεως διατάξεις.</p>	<p>Άρθρο 72 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: Απαλλοτρίωσις μη δημοσίων προστατευτικών δασών)</u></p> <p><u>Σχόλιο :</u> ο παλαιός τίτλος κάνει λόγο για «μη δημόσια» προστατευτικά δάση. Ωστόσο, το περιεχόμενο της διάταξης δεν αναφέρει πουθενά τον όρο αυτό, ο οποίος εξ' άλλου, προκειμένου περί απαλλοτρίωσης, είναι μάλλον πλεοναστικός και συνεπώς περιττός. Για τους λόγους αυτούς ο όρος αυτός έχει παραλειφθεί στον νέο τίτλο.</p> <p><u>Σχόλιο:</u> η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p>
---	--

<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Απαλλοτριώσεις σε προστατευτικά δάση</p> <p>1. Οι ιδιοκτήτες προστατευτικών δασών και γαιών δεν μπορούν να υποχρεούνται στη λήψη οποιουδήποτε δασοπονικού ή δασοπολιτικού μέτρου το οποίο συνεπάγεται δαπάνες χωρίς τη συγκατάθεσή τους.</p> <p>2. Εάν η τυχόν εκτέλεση των ως άνω μέτρων φαίνεται απαραίτητη για την προστασία των προστατευτικών δασών και γαιών και οι ιδιοκτήτες τους δεν συγκατατίθενται να τα εκτελέσουν, για δικό τους λογαριασμό, το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας δικαιούται να απαλλοτριώσει τα δάση και τις γαίες αυτές, κατά τις διατάξεις για τις απαλλοτριώσεις.</p>	
--	--

Άρθρο .....

Απαλλοτριώσεις σε αναδασωτέες εκτάσεις

<p>1. Η κήρυξις ως αναδασωτέας ιδιωτικής εκτάσεως συνιστά λόγον απαλλοτριώσεως ταύτης διά την πραγματοποιήσιν της αναδασώσεως θεωρουμένης ως δημοσίας ωφελείας, υπό τας κατωτέρω προϋποθέσεις.</p> <p>2. Ο ιδιοκτήτης εκτάσεως μη εχούσης ήδη τον χαρακτήρα δάσους ή δασικής εκτάσεως εφ' όσον δεν</p>	<p>Άρθρο 43 ν. 998/1979 (Α' 289)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: Αναγκαστική απαλλοτρίωσις αναδασωτέων εκτάσεων)</u></p>
--	---

επιθυμεί να διατηρήσει την κυριότητα ταύτης μετά την κήρυξιν αυτής ως αναδασωτέας και να προβή εις την πραγματοποίησιν της αναδασώσεως κατά τα εις το προηγούμενον άρθρον οριζόμενα δύναται να δηλώση εντός τριών μηνών από της δημοσιεύσεως της σχετικής αποφάσεως ότι δέχεται να πωλήσει την ως άνω έκτασιν προς το Δημόσιον, ότε και προσκαλείται να προσαγάγη τους τίτλους του. Περί της αναγνωρίσεως τούτων αποφαινεται το οικείον Συμβούλιον Ιδιοκτησίας Δασών, περί δε του τιμήματος αντί του οποίου δέον να γίνη η αγορά αποφαινεται η κατά το **άρθρ.10 παρ.3** επιτροπή κατά τα εν τω **άρθρ.6** οριζόμενα. Μετά τον έλεγχον των τίτλων και το καθορισμόν της τιμής πωλήσεως ο αναγνωρισθείς ιδιοκτήτης προσκαλείται εις σύναψιν του πωλητηρίου συμβολαίου συναπτομένου μετά του οικείου **Νομάρχου** Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοικήσεως ή του υπό τούτου εξουσιοδοτουμένου. Η δαπάνη διά την αγοράν βαρύνει τον προϋπολογισμόν του **Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας και Κτηνοτροφίας και Δασών** Πράσινου Ταμείου.

3. Αν ο ιδιοκτήτης αρνηθή την πώλησιν διά ρητής δηλώσεώς του ή διά της μη προσελεύσεώς του προς υπογραφήν της συμβάσεως ή δεν προβαίνει εις τας κατά το προηγούμενον άρθρον εργασίας της αναδασώσεως ή παραμελεί ταύτας επί χρονικόν διάστημα μείζον του έτους, η Διοίκις δικαιούται να προβή εις την υπέρ του Δημοσίου και δαπάναις αυτού απαλλοτριώσιν ταύτης, προς πραγματοποίησιν της αναδασώσεως. Η απαλλοτριώσις κηρύσσεται υπέρ του Δημοσίου και δαπάναις του **Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας και Κτηνοτροφίας και Δασών** Πράσινου Ταμείου, διά κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και **Γεωργίας** Περιβάλλοντος και Ενέργειας, εκδιδομένης υποχρεωτικώς εντός εξαμήνου από της εκδηλώσεως της αρνήσεως του ιδιοκτήτου να προβή εις την πώλησιν ή από της παρόδου της ως άνω ενιαυσίας χρονικής περιόδου, καθ' ην ούτος ημέλησε τας εργασίας της αναδασώσεως. Επιτρέπεται, επίσης, εντός εξαμήνου προθεσμίας από της κηρύξεως της εκτάσεως ως αναδασωτέας η απαλλοτριώσις τοιαύτης ιδιωτικής εκτάσεως και εις ην έτι περίπτωσιν ο ιδιοκτήτης εδέχθη να ενεργήση και εκτελεί τας εργασίας αναδασώσεως, εφ' όσον αύτη περιβάλλεται κατά το μείζον τμήμα της υπό δημοσίου δάσους ή δημοσίας δασικής εκτάσεως και ήθελε κριθή ότι η ύπαρξις ταύτης δυσχεραίνει την διαχείρισιν και εκμετάλλευσιν του δημοσίου δάσους ή δασικής εκτάσεως. Την κήρυξιν της απαλλοτριώσεως δύναται να ζητήση εις πάσαν περίπτωσιν και ο ιδιοκτήτης της αναδασωτέας

Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής

<p>εκτάσεως, οπότε αυτή είναι υποχρεωτική διά το Δημόσιον, ευθυνόμενον, εν παραλείψει εκδόσεως της σχετικής πράξεως εντός τριμήνου από της αιτήσεως, και διά πάσαν ζημίαν του ιδιοκτήτου εκ της παραλείψεως.</p> <p>4. Η αναγκαστική απαλλοτριώσις ιδιωτικού δάσους ή δασικής εκτάσεως καταστραφείσης εκ πυρκαϊάς είναι πάντοτε δυνατή διά το Δημόσιον μετά την κήρυξιν ταύτης, ή της όλης περιοχής εις ην ευρίσκεται αυτή, ως αναδασωτέας, ιδία δε οσάκις αι συνθήκαι εκδηλώσεως και η έκτασις της πυρκαϊάς, αι ανάγκαι εκτελέσεως εν τη όλη περιοχή δασικών έργων μείζονος σημασίας, η φύλαξις της περιοχής και η προστασία της από ενδεχομένην χρησιμοποίησιν τμημάτων της προς άλλους σκοπούς, ή η ανάγκη της ταχυτέρας δυνατής και ενιαίας εις την όλην περιοχήν επανεγκαταστάσεως της δασικής βλαστήσεως επιβάλλουν την ανάληψιν του έργου της αναδασώσεως και την συντήρησιν του δάσους ή της δασικής εκτάσεως υπό του Δημοσίου. Εις την περίπτωσιν ταύτην η αναγκαστική απαλλοτριώσις κηρύσσεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενός έτους από της δημοσιεύσεως της κατά το άρθρ. 41 παρ.1 νομαρχιακής αποφάσεως Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, επί τη βάσει ειδικώς ητιολογημένης εκθέσεως της δασικής υπηρεσίας.</p> <p>5. Η δαπάνη διά την πραγματοποίησιν των κατά τας προηγουμένας παραγράφους αναγκαστικών απαλλοτριώσεων βαρύνει τον προϋπολογισμόν του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας και Κτηνοτροφίας και Δασών Πράσινου Ταμείου.</p>	
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Απαλλοτριώσεις σε αναδασωτέες εκτάσεις</p>	

1. Η κήρυξη ιδιωτικής έκτασης ως αναδασωτέας συνιστά λόγο απαλλοτρίωσής της για την πραγματοποίηση της αναδάσωσης, η οποία θεωρείται δημόσια ωφέλεια, υπό τις παρακάτω προϋποθέσεις:
2. Ο ιδιοκτήτης έκτασης, η οποία δεν έχει ήδη χαρακτήρα δάσους ή δασικής εκτάσεως, εφ' όσον δεν επιθυμεί να διατηρήσει την κυριότητά της μετά την κήρυξή της ως αναδασωτέας και να προβεί στην πραγματοποίηση της αναδάσωσης κατά τα οριζόμενα στο προηγούμενο άρθρο, μπορεί να δηλώσει εντός τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση της σχετικής απόφασης ότι δέχεται να πωλήσει την ως άνω έκταση προς το Δημόσιο, οπότε και προσκαλείται να προσκομίσει τους τίτλους του. Σχετικά με την αναγνώρισή αυτών αποφαιίνεται το οικείο Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών, ενώ σχετικά με το τίμημα, αντί του οποίου δέον να γίνει η αγορά, αποφαιίνεται η κατά το [άρθρο 10 παρ. 3](#) Επιτροπή κατά τα οριζόμενα στο [άρθρο 6](#). Μετά τον έλεγχο των τίτλων και τον καθορισμό της τιμής πώλησης ο ιδιοκτήτης που αναγνωρίσθηκε προσκαλείται στη σύναψη του πωλητηρίου συμβολαίου, το οποίο συνάπτεται με τον οικείο Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ή τον εξουσιοδοτημένο από αυτόν. Η δαπάνη για την αγορά βαρύνει τον προϋπολογισμό του Πράσινου Ταμείου.
3. Αν ο ιδιοκτήτης αρνηθεί την πώληση με ρητή δήλωσή του ή με τη μη προσέλευσή του προς υπογραφή της σύμβασης ή δεν προβαίνει στις κατά το προηγούμενο άρθρο εργασίες αναδάσωσης ή τις παραμελεί για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους, η Διοίκηση δικαιούται να προβεί στην υπέρ του Δημοσίου και με δικές του δαπάνες απαλλοτρίωσή της, για την πραγματοποίηση της αναδάσωσης. Η απαλλοτρίωση κηρύσσεται υπέρ του Δημοσίου και με δαπάνες του Πράσινου Ταμείου, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος και Ενέργειας, η οποία εκδίδεται υποχρεωτικά εντός εξαμήνου από την εκδήλωση της άρνησης του ιδιοκτήτη να προβεί στην πώληση ή από την πάροδο της ως άνω ετήσιας χρονικής περιόδου, κατά την οποία αυτός αμέλησε τις εργασίες της αναδάσωσης. Επιτρέπεται επίσης, εντός εξαμήνης προθεσμίας από την κήρυξη της έκτασης ως αναδασωτέας, η απαλλοτρίωση της ιδιωτικής αυτής έκτασης και στην περίπτωση ακόμη που ο ιδιοκτήτης δέχθηκε να ενεργήσει και εκτελεί τις εργασίες αναδάσωσης, εφ' όσον αυτή περιβάλλεται κατά το μεγαλύτερο μέρος της από δημόσιο δάσος ή δημόσια δασική έκταση και κρίνεται ότι η ύπαρξή της δυσχεραίνει τη

διαχείριση και εκμετάλλευση του δημοσίου δάσους ή δασικής εκτάσεως. Την κήρυξη της απαλλοτρίωσης δύναται να ζητήσει σε κάθε περίπτωση και ο ιδιοκτήτης της αναδασωτέας έκτασης, οπότε αυτή είναι υποχρεωτική για το Δημόσιο, το οποίο ευθύνεται, σε περίπτωση παράλειψης έκδοσης της σχετικής πράξης εντός τριμήνου από την αίτηση, και για κάθε ζημία του ιδιοκτήτη από την παράλειψη.

4. Η αναγκαστική απαλλοτρίωση ιδιωτικού δάσους ή δασικής έκτασης που καταστράφηκε από πυρκαγιά είναι πάντοτε δυνατή για το Δημόσιο μετά την κήρυξη αυτής ή όλης της περιοχής στην οποία βρίσκεται, ως αναδασωτέας, ιδίως δε όταν οι συνθήκες εκδήλωσης και η έκταση της πυρκαγιάς, οι ανάγκες εκτέλεσης σε όλη την περιοχή δασικών έργων μείζονος σημασίας, η φύλαξη της περιοχής και η προστασία της από ενδεχόμενη χρησιμοποίηση τμημάτων της για άλλους σκοπούς ή η ανάγκη της ταχύτερης δυνατής και ενιαίας σε όλη την περιοχή επανεγκατάστασης της δασικής βλάστησης επιβάλλουν την ανάληψη του έργου της αναδάσωσης και τη συντήρηση του δάσους ή της δασικής έκτασης από το Δημόσιο. Στην περίπτωση αυτή η αναγκαστική απαλλοτρίωση κηρύσσεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενός έτους από τη δημοσίευση της κατά το **άρθρο 41 παρ. 1** απόφασης του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, βάσει ειδικά αιτιολογημένης έκθεσης της δασικής υπηρεσίας.

5. Η δαπάνη για την πραγματοποίηση των κατά τις προηγούμενες παραγράφους αναγκαστικών απαλλοτριώσεων βαρύνει τον προϋπολογισμό του Πράσινου Ταμείου.

Άρθρο .....

Ειδικές διατάξεις

<p>1. Επί των κατά ~~τον παρόντα κώδικα~~ [[τα άρθρα 49, 50, 52, 54 ν.δ 86/69]] αναγκαστικών απαλλοτριώσεων εφαρμόζονται κατά τα λοιπά αι εκάστοτε ισχύουσai σχετικά διατάξεις.</p> <p>~~13.~~ 2. Η αναγκαστική απαλλοτρίωση των ιδιωτικών εκτάσεων που προστατεύονται από το άρθρο 3 του παρόντος ~~νόμου~~ κώδικα υπέρ του Δημοσίου για σκοπό δημόσιας ωφέλειας, ενεργείται, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 47 επ. του παρόντος Κεφαλαίου.</p> <p>~~4.~~ 3. Αι κατά το άρθρ.18 παρ.2 εδαφ. Α, Β και Γ του Ν.2185/52 ήδη συντελεσθείσαι απαλλοτριώσεις διατηρούν το κύρος των, η δε πραγματοποίησις των δι'αυτών επιδιωχθέντος σκοπού είναι πάντοτε ελευθέρα, μη κωλυομένη εκ των διατάξεων του παρόντος.</p> <p>~~11.~~ 4. Συμβόλαια ανταλλαγής καταρτισθέντα και υπογραφέντα μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και ιδιωτών, μετά την δημοσίευσιν του Ν.Δ.86/69 "περί Δασικού Κώδικος" και προ της θέσεως αυτού εν ισχύι, και δι'ων αντηλλάγησαν ιδιωτικά δάση και δασικά εκτάσεις με δασικά ή μη εκτάσεις του Δημοσίου, είναι έγκυρα καθώς και αι εις αυτά περιεχόμεναι συμβάσεις ανταλλαγής, εφ' όσον κατηρτίσθησαν συμφώνως προς τας σχετικές διατάξεις του Ν.Δ.86/69.</p>	<p>Άρθρο 55 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: Διαδικασία αναγκαστικής απαλλοτριώσεως)</u></p> <p><u>Σχόλιο:</u> η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p> <p>Άρθρο 45 παρ. 13 ν. 998/1979 (Α' 289)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: Γενικές διατάξεις)</u></p> <p>Άρθρο 75 παρ. 4 και 11 ν. 998/1979 (Α' 289)</p> <p><u>(τίτλος άρθρου: Γενικές διατάξεις)</u></p> <p><u>Σχόλιο:</u> η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p>	

Άρθρο ...

Ειδικές διατάξεις

1. Στις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις των άρθρων 49, 50, 52, 54 ~~νδ 86/1969~~ εφαρμόζονται, κατά τα λοιπά, οι εκάστοτε ισχύουσες σχετικές διατάξεις.
2. Η αναγκαστική απαλλοτρίωση των ιδιωτικών εκτάσεων που προστατεύονται από το άρθρο 3 του παρόντος Κώδικα υπέρ του Δημοσίου για σκοπό δημόσιας ωφέλειας ενεργείται, εφ' όσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 47 επ.
3. Οι κατά το άρθρο 18 παρ. 2 εδάφ. Α', Β' και Γ' του ν. 2185/1952 ήδη συντελεσθείσες απαλλοτριώσεις διατηρούν το κύρος τους, η δε πραγματοποίηση του σκοπού που επιδιώκεται με αυτές είναι πάντοτε ελεύθερη και δεν κωλύεται από τις διατάξεις του παρόντος.
4. Συμβόλαια ανταλλαγής, τα οποία καταρτίσθηκαν και υπογράφηκαν μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και ιδιωτών μετά τη δημοσίευση του νδ 86/1969 "περί Δασικού Κώδικος" και πριν τη θέση του σε ισχύ και με τα οποία ανταλλάχθηκαν ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις με δασικές ή μη εκτάσεις του Δημοσίου, είναι έγκυρα όπως και οι σε αυτά περιεχόμενες συμβάσεις ανταλλαγής, εφ' όσον καταρτίσθηκαν σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του νδ 86/1969.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟ

Διοικητική αναγνώριση εμπραγμάτων δικαιωμάτων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Προϋποθέσεις **Συνέπειες** αναγνώρισης

Άρθρο .....

<p>1- Το Δημόσιον ουδεμίαν υπέχει ευθύνην αποζημιώσεως των αναγνωρισθέντων ή αναγνωρισθησομένων ως ιδιοκτητών ~~δασών, δασικών εδαφών ή δασικών εκτάσεων~~ υπαγομένων στο άρθρο 3 του παρόντος κώδικα εκτάσεων οπουδήποτε του Κράτους κειμένων, είτε η αναγνώρισις εγένετο παρά του τέως Διοικητικού Δικαστηρίου είτε παρά του Υπουργού ~~Γεωργίας~~ Περιβάλλοντος και Ενέργειας κατά τα εν άρθρ. 9 του ν.δ. 86/1969 οριζόμενα αμαχήτως τεκμαιρομένης της νομίμου και εν δικαίω παρά του Δημοσίου διαχειρίσεως και καρπώσεως ~~του δάσους, του δασικού εδάφους ή της δασικής εκτάσεως των~~ υπαγομένων στο άρθρο 3 του παρόντος κώδικα εκτάσεων κατά τον άχρι της αναγνωρίσεως χρόνον. Το αυτό ισχύει και προκειμένου περί αναγνωρίσεως ~~δάσους, δασικού εδάφους ή δασικής εκτάσεως~~ υπαγομένης στο άρθρο 3 του παρόντος κώδικα εκτάσεως ως μπαλταλικίου επί τη βάσει του άρθρ. 63 του Νομ. 4173/1929.</p>	<p>Άρθρο 5 παρ. 1 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α΄ 7)</p> <p>(τίτλος άρθρου: Συνέπεια αναγνωρίσεως)</p> <p>Σχόλιο: η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p> <p>Σχόλιο: Διαγράφονται και αντικαθίστανται από τις υπαγόμενες στο άρθρο .... του παρόντος κώδικα</p>

<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Συνέπειες αναγνώρισης</p> <p>Το Δημόσιο δεν υπέχει καμία ευθύνη αποζημίωσης εκείνων οι οποίοι αναγνωρίστηκαν ή θα αναγνωρισθούν ως ιδιοκτήτες εκτάσεων που υπάγονται στο άρθρο 3 του παρόντος Κώδικα, ~~οι οποίες~~ οπουδήποτε και αν βρίσκονται στο Κράτος, είτε η αναγνώριση έγινε από το téως Διοικητικό Δικαστήριο είτε από τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 9 του νδ 86/1969, αμάχητα τεκμαιρομένης της νόμιμης και δίκαιης για το Δημόσιο διαχείρισης και κάρπωσης των εκτάσεων που υπάγονται στο άρθρο 3 του παρόντος Κώδικα κατά τον μέχρι την αναγνώριση χρόνο. Το ίδιο ισχύει και για την αναγνώριση έκτασης υπαγόμενης στο άρθρο 3 του παρόντος Κώδικα ως μπαλταλικίου βάσει του άρθρου 63 του ν. 4173/1929.</p>	
---	--

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Συμβούλια Ιδιοκτησίας Δασών

Άρθρο .....

<p>8- Η κατά το ~~παρόν~~ άρθρον ... (8 ν. 998/1979)..... διαδικασία, ως και η τυχόν αρνητική γνωμοδότησις των συμβουλίων ή αποφάσις του Υπουργού ~~Εσωτερίας~~ Περιβάλλοντος και Ενέργειας δεν παρακωλύει τους ενδιαφερομένους προς επιδίωξιν της αναγνώρισεως των προβαλλομένων υπ' αυτού δικαιωμάτων</p>	<p>Άρθρο 8 παρ. 8 ν. 998/1979 (Α' 289)</p> <p>(τίτλος άρθρου: Συμβούλια Ιδιοκτησίας)</p>
--	--

<p>ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων. Δια της εκδόσεως θετικής αποφάσεως περί αναγνώρισεως της κυριότητας ή άλλου εμπραγμάτου δικαιώματος επί δάσους ή δασικής εκτάσεως επ' ονόματι του ασκήσαντος την σχετικήν αίτησιν ή των φερομένων ως δικαιοπαρόχων αυτού, δεν παρακωλύεται ή υπό τρίτου ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων επιδίωξις της αναγνώρισεως των αυτών εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί του ως είρηται δάσους ή δασικής εκτάσεως. Το Δημόσιον ουδεμίαν πάντως φέρει ευθύνην είτε έναντι του ασκήσαντος την κατά την παράγραφον 3 άρθρου ... (8 ν. 998/1979)..... του αίτησιν εκ της κατοχής ή διαχειρίσεως δάσους ή δασικής εκτάσεως δια τον μέχρι της αναγνώρισεως των ιδιωτικών δικαιωμάτων χρόνου, είτε έναντι τρίτου, ο οποίος ήθελεν αναγνωρισθή δια τελεσιδίκου δικαστικής αποφάσεως αληθής δικαιούχος.</p>	<p><u>Δασών)</u></p> <p><u>Σχόλιο:</u> η διάταξη χρήζει γλωσσικής προσαρμογής</p> <p><u>Σχόλιο:</u> οι λοιπές πλην της παρ. 8 διατάξεις του άρθρου 8 ν. 998/1979 ενσωματώνονται στην ενότητα της Διοίκησης.</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p> <p>Συμβούλια ιδιοκτησίας δασών</p> <p>Η κατά το άρθρο 8 του ν. 998/1979 διαδικασία καθώς και η τυχόν αρνητική γνωμοδότηση των συμβουλίων ή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας δεν παρακωλύει τους ενδιαφερόμενους να επιδιώξουν την αναγνώριση των δικαιωμάτων που προβάλλονται από αυτούς ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων. Με την έκδοση θετικής απόφασης για την αναγνώριση της</p>	

<p>κυριότητας ή άλλου εμπράγματος δικαιώματος σε δάσος ή δασική έκταση στο όνομα εκείνου που υπέβαλε τη σχετική αίτηση ή εκείνων που φέρονται ως δικαιοπάροχοι του, δεν παρακωλύεται η ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων επιδίωξη από τρίτο της αναγνώρισης των ίδιων εμπράγματων δικαιωμάτων στο προαναφερόμενο δάσος ή δασική έκταση. Πάντως το Δημόσιο δεν φέρει καμία ευθύνη, είτε έναντι εκείνου που υπέβαλε την κατά την παρ. 3 του άρθρου 8 του ν. 998/1979 αίτηση λόγω της κατοχής ή διαχείρισης δάσους ή δασικής έκτασης για τον χρόνο μέχρι την αναγνώριση των ιδιωτικών δικαιωμάτων, είτε έναντι τρίτου, ο οποίος τυχόν αναγνωριστεί ως αληθής δικαιούχος με τελεσίδικη δικαστική απόφαση.</p>	
---	--

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Με πράσινο χρώμα οι νέες προσθήκες

Με κόκκινο χρώμα οι διαγραφές

Με γαλάζιο χρώμα ο αριθμός άρθρου κωδικοποιητέας διάταξης που θα αλλάξει με την οριστικοποίηση των άρθρων του νέου κώδικα

Με μωβ χρώμα η ενσωμάτωση των σχολίων από την Διαδικασία Διαβούλευσης

Στη δεξιά στήλη η αρχική κωδικοποιούμενη διάταξη, ο τίτλος της και τυχόν σχόλια